

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

משרד

4431/10

5

4

17.5.82

21.5.82

תיק מס'

מחלקה

מדינת ישראל

שם תיק: ארצות הברית 5

4431/3-א

מוזה פיו:

מוזה פריט: R0004361

כתובת: 2-111-1-8-8

28/07/2020 תאריך הדפסה

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 1 דפים

סוג מסמך: מסמך

חתימה: 15.11.87

תאריך: 31.5.87

מס' מברק

מסמך 398 + 764
01/274
1/644

אל:מצפא
דע:מקשה, מבטחון

קונגרס-נשק לסעודיה:טיילי, ממדיקיי
ממקור, יודע דביי:

(1) רגעים לפני סיום יום העבודה כיום וי (29.5) הודיע הממשל באורח רשמי על כוונה למכור 1600 טילים מדגם, ממדיקיי לסעודיה. לטענת הממשל, אין צורך בנוטיפיקציה בלתי-רשמית מאחר ובשנת 1985 הודיעו על כוונה כזו אף העיסקה לא (לא) התבצעה (בשל התנגדות הקונגרס).

(2) מידע זה טרם בדוק, אף אם יתאמת, יש לציין:
(א) המהלך אינו עולה בקנה אחד עם הנאמר ע"י נציגי הממשל באמצעי השבוע שעבר (שלע"י הושהו עסקות נשק חדשות עם סעודיה)
(ב) אם אכן מדלגים על שלב הנוטיפיקציה הבלתי-רשמית, על הקונגרס לפעול חזק 30 יום מ-29.5 אם בדצונו לבלום העסקה.

(3) המקור יודע עוד לספר שכיום הי (28), בפגישה השבועית עם הנשיא, אמר ווינברגר לסנטורים רפובליקאים שבקשר לאבטחת אניות כווייתיות במפרץ הפרסי, אין צורך לצפות שהסעודים יתירו לארה"ב שירותי נחיתה, תידלוק וכו' בטריטוריה שלהם, ולכן יתכן שהממשל מעדיף להודיע על המכירה המוצעת של טילי המדיק כבד עכשיו, כטרם ישוב דיק מרפי מהאיזור בידיים ריקות.

(4) נבדוק ועוד נדווח, כי היתר על התגובה בקונגרס לנוטיפיקציה

(5) בינתיים אנא פרטים על טילי המדיק שכבר נמצאים בידי הסעודים, אם יש כאלה, ועל עמדתנו לעסקה הנל.

י. למדן

מסמך 398 + 764
01/274
1/644

אל: המשך

729

1767
643 139

21-

דף : מתוך 2 דפים

סודי סווג בשחורני

מיידי דחופות

87 7ND129 1330

תאריך / ז"ח

מס' מבדק

לא :מצפ"א, מע"ת

דע: יועץ רה"מ לתקשורת
יועץ שהב"ט לתקשורת
ניו יורק

דו"ח תקשורת 29.5.87

ההתחבטות האמריקאית בשאלת לורי המיכליות הכותיות, ההתקפה על ה"סטארק" והנסיגה לאזור את שקרה שם והמשך ההצגה "איראן-קונטראס" סייעו השבוע לשמור אותנו הרחק מן הכותרות. גם חסדי שמים לא חסרו לנו השבוע בדמות מאבק האיתנים בין שבי שדרי-הדת בטלביזיה ג'רי פולוול וג'ים בייקר (אופרת סבון הכוללת האשמות, טקס, סמים, בגידות והומוסקסואליות) מאבק שהעסיק את *nightline* כמעט כל השבוע.

שלוש נקודות ראויות לציון בנושאים שלנו

1. פרשת פולארד

א. בעקבות פרסום דו"חות שתי הועדות זכה הספור העתונאי לכסוי מקיף ונרחב יחסית. אך הלך וגורע עד כי היום כבר קשה למצוא לו זכר בעתונות המרכזית.

ב. כצפוי מהרו חושינגטון פוסט ובעל הטור ויליאם ספייר לחבוט בנו, ים פרסום המסקנות, תוך שמוש בלשון בוטה. סביר להניח כי תגובה זאת מאפיינת רבים כאן והשאלה היחידה היא עד כמה ינתן לה בטווי.

ג. לא קבלנו כאן פניות או שאלות בנושא. להוציא תחקירי **NBC** שהתכוונו לראיון בתכנית הבוקר שלהם. קשה לקבוע בפסקנות מה הגורם אך בוודאי ניתן לייחס זאת להעדר כל תגובה ממשי ית - להוציא דברים שקולים ומדודים של דובר מחמ"ד, להעדר תדרכי רקע או התייחסויות כלשהן ממנהיגים בגבעה או ממקורות משרד המשפטים ולשפע הספורים העתונאים המתרועעים כאן.

ד. מאלפת כתיבת הדיווחים והכותרות שנחנו לכל ספורי פולארד. בעוד עתון אחד מדבר על נקוי מאשמה נותן העתון האחר כותרת הפוכה. הנ"י פוסט מצא כי

2
2
789 / 139 / 643

מירב האשמה הוטלה על מר פרס, הטריביון כבר כותב על פרס ורכיו והבלטימור טא על פרס, רבין וארנס.

ה. התגובה בארץ, בתקשורת בעיקר, היא זאת המכתיבה כאן את טון הכסוי וכנראה שגם תמשיך לעשות כן. מיותר לומר שהצהרה אחת או תדרוך עוין אחד כאן יכולים להפוך את הקדירה על פיה כמו גם פרטים חדשים מתוך הדוחות החסויים אם וכאשר יפורסמו בארץ.

2. היה מאלף בשבועיים האחרונים לראות את התחכום בו טפלה ממשלת עיראק בחקירת האומללה של ה"סטארק". קשה היה להמלט מן הרושם שבעוד 20 שנה תמשכנה להשאל השאלות על ה"ליברטי" אך לא יהיה מי שיזכור את ה"סטארק".

מייד עם פרסום הידיעה יצא שגריר עיראק כאן, ניזר חמדון, לכלי התקשורת והתראיין בכל טלביזיה אפשרית תוך כדי שהוא מתנצל ומביע תנחומי ממשלתו, מבטיח לבדוק בחיוב נושא הפיצויים ומודיע על נכונות ממשלתו לשתף פעולה בחקירה. היום אנו שומעים שבחים לעירק מראש הצוות האמריקאי שיצא לבגדד לחקור הנושא.

מהירות התגובה, אמינותה והצגתו של הספור ללא כחל ושרק הוו גם הפעם מרשם יעיל מאד לנטרולו של ספור שיכול להיות מביך מאד מבחינתה של עיראק לולא טופל בדרך הזאת. אזכור הפניות ב נושא ה"ליברטי" אינו מקרי כמובן מבחינתנו. אנו מקבלים פניות ובשבוע שעבר ראינו את תכנית 20/20 מקדישה פרק לנושא אחרי 20 שנה.

3. איראן-קונטראס - ה"שמיעות" ממשיכות תוך כדי שהצבור מגלה מעט מאד עניין. הנושא הישראלי כמעט ולא קיים בעתונות בעיקר מפני שהחקירות מתרכזות בספור הקשר לקונטראס. יש להניח שלקראת הופעת אלברט חכים ולאחריו האדמירל פוינדקסטר תעלה מידת העניין וגם אנו נשוב לתמונה.

10/1
יוסי גל

72 2/4

STATEMENT BY PRESIDENT REAGAN
REGARDING THE PERSIAN GULF1:45 P.M. EDT
FRIDAY, MAY 29, 1987

PRESIDENT REAGAN: I want to speak directly this afternoon on the vital interests of the American people, vital interests that are at stake in the Persian Gulf area. It may be easy for some, after a near record 54-month economic recovery, to forget just how critical the Persian Gulf is to our national security. But I think everyone in this room and everyone hearing my voice now can remember the woeful impact of the Middle East oil crisis of a few years ago: the endless, demoralizing gas lines, the shortages, the rationing, the escalating energy prices, double-digit inflation, and the enormous dislocation that shook our economy to its foundations.

This same economic dislocation invaded every part of the world, contracting (?) foreign economies, heightening international tensions and dangerously escalating the chances of regional conflicts and wider war. The principal force for peace in the world, the United States and other democratic nations, were perceived as gravely weakened. Our economies and our people were viewed as being captives of oil-producing regimes in the Middle East.

This could happen again if Iran or the Soviet Union were able to impose their will upon the friendly Arab states of the Persian Gulf and Iran was allowed to block the free passage of neutral shipping. But this will not happen again, not while this President serves. I'm determined our national economy will never again be held captive, that we will not return to the days of gas lines, shortages, inflation, economic dislocation and international humiliation.

Mark this point well: The use of the vital sea lanes of the Persian Gulf will not be dictated by the Iranians. These lanes will not be allowed to come under the control of the Soviet Union. The Persian Gulf will remain open to navigation by the nations of the world. I will not permit the Middle East to become a choke point for freedom or a tinderbox of international conflict.

Freedom of navigation is not an empty cliché of (?) international law. It is essential to the health and safety of America and the strength of our alliance. Our presence in the Persian Gulf is also essential to preventing wider conflict in the Middle East, and it's a prerequisite to helping end the brutal and violent six-and-a-half year war between Iran and Iraq. Diplomatically, we're doing everything we can to obtain an end to this war, and this effort will continue.

In summary, then, the United States and its allies maintain a presence in the Gulf to assist in the free movement of petroleum, to reassure those of our friends and allies in the region of our commitment to their peace and welfare, to assure that freedom of

*

724
3/4

NNNN

-2-

REAGAN-05/29/87
PERSIAN GULF

navigation and other principles of international accord are respected and observed; in short, to promote the cause of peace.

Until peace is restored, and there's no longer a risk to shipping in the region, particularly shipping under American protection, we must maintain an adequate presence to deter, and if necessary, to defend ourselves against any accidental attack or against any intentional attack. As commander-in-chief, it's my responsibility to make sure that we place forces in the area that are adequate to that purpose.

Our goal is to seek peace, rather than provocation. But our interests, and those of our friends, must be preserved. We're in the Gulf to protect our national interests. And together with our allies, the interests of the entire Western world. Peace is at stake. Our national interest is at stake. And we will not repeat the mistakes of the past.

Weakness, a lack of resolve and strength, will only encourage those who seek to use the flow of oil as a tool, a weapon, to cause the American people hardship at home, incapacitate us abroad, and promote conflict and violence throughout the Middle East and the world. That's the end of the statement.

✓

✓

784 4/4

THE WHITE HOUSE

Office of the Press Secretary

For Immediate Release

May 29, 1987

STATEMENT BY THE ASSISTANT TO THE PRESIDENT
FOR PRESS RELATIONS

The President met today with his national security advisors to review United States Persian Gulf policy and United States plans for the protection of United States-flagged ships operating in the Gulf.

The President reviewed the diplomatic efforts being made to end the Iran-Iraq war. He reaffirmed United States efforts to obtain a United Nations Security Council Resolution calling for an end to the war, to include mandatory sanctions. Diplomatic efforts to strengthen Operation Staunch will be intensified. The President directed additional consultation with our allies and will be raising the issue at the Summit in Venice.

The President also directed his advisors to provide continued full consultation to the Congress and to begin preparation of reports to the Congress on our proposed action.

The President clearly reaffirmed United States policy to remain in the Persian Gulf to protect vital United States national interests.

The President received a detailed presentation on the military plan to protect United States flag and naval vessels and approved the plan for further development. It was clear from the presentation that United States military forces have the capability to escort United States flag vessels in the Gulf to deter potential attacks and defend themselves against threats from belligerent powers. The escorting of reflagged ships will begin when the President decides. The capability exists now.

X

END

1987-05-29 23:29

1

1480126

שגרירות ישראל / וושינגטון

אל: המשרד

ח ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 4 דפים

סווג בטחוני גלוי

מיידי

דחופות

תאריך/ז"ח 1430 29 במאי 87

מס' מברק

724

1/4

אל: מצפ"א, ממ"ד

ארה"ב - המפרץ הפרסי

להלן הצהרת הנשיא רייגן (29.5.87) והודעת דוכר הבית הלבן שקדמה לה.

יוסי גל

2 3 1 3 1 2 1 1
 סתם רחוק טרנס ג'אן ג'אן ג'אן ג'אן ג'אן ג'אן
 אביאל ג'אן ג'אן ג'אן ג'אן ג'אן ג'אן
 2 1 1

724 2/4

STATEMENT BY PRESIDENT REAGAN
REGARDING THE PERSIAN GULF1:45 P.M. EDT
FRIDAY, MAY 29, 1987

PRESIDENT REAGAN: I want to speak directly this afternoon on the vital interests of the American people, vital interests that are at stake in the Persian Gulf area. It may be easy for some, after a near record 54-month economic recovery, to forget just how critical the Persian Gulf is to our national security. But I think everyone in this room and everyone hearing my voice now can remember the woeful impact of the Middle East oil crisis of a few years ago: the endless, demoralizing gas lines, the shortages, the rationing, the escalating energy prices, double-digit inflation, and the enormous dislocation that shook our economy to its foundations.

This same economic dislocation invaded every part of the world, contracting (?) foreign economies, heightening international tensions and dangerously escalating the chances of regional conflicts and wider war. The principal force for peace in the world, the United States and other democratic nations, were perceived as gravely weakened. Our economies and our people were viewed as being captives of oil-producing regimes in the Middle East.

This could happen again if Iran or the Soviet Union were able to impose their will upon the friendly Arab states of the Persian Gulf and Iran was allowed to block the free passage of neutral shipping. But this will not happen again, not while this President serves. I'm determined our national economy will never again be held captive, that we will not return to the days of gas lines, shortages, inflation, economic dislocation and international humiliation.

Mark this point well: The use of the vital sea lanes of the Persian Gulf will not be dictated by the Iranians. These lanes will not be allowed to come under the control of the Soviet Union. The Persian Gulf will remain open to navigation by the nations of the world. I will not permit the Middle East to become a choke point for freedom or a tinderbox of international conflict.

Freedom of navigation is not an empty cliché of (?) international law. It is essential to the health and safety of America and the strength of our alliance. Our presence in the Persian Gulf is also essential to preventing wider conflict in the Middle East, and it's a prerequisite to helping end the brutal and violent six-and-a-half year war between Iran and Iraq. Diplomatically, we're doing everything we can to obtain an end to this war, and this effort will continue.

In summary, then, the United States and its allies maintain a presence in the Gulf to assist in the free movement of petroleum, to reassure those of our friends and allies in the region of our commitment to their peace and welfare, to assure that freedom of

*

724
3/4

NNNN

-2-

REAGAN-05/29/87
PERSIAN GULF

navigation and other principles of international accord are respected and observed; in short, to promote the cause of peace.

Until peace is restored, and there's no longer a risk to shipping in the region, particularly shipping under American protection, we must maintain an adequate presence to deter, and if necessary, to defend ourselves against any accidental attack or against any intentional attack. As commander-in-chief, it's my responsibility to make sure that we place forces in the area that are adequate to that purpose.

Our goal is to seek peace, rather than provocation. But our interests, and those of our friends, must be preserved. We're in the Gulf to protect our national interests. And together with our allies, the interests of the entire Western world. Peace is at stake. Our national interest is at stake. And we will not repeat the mistakes of the past.

Weakness, a lack of resolve and strength, will only encourage those who seek to use the flow of oil as a tool, a weapon, to cause the American people hardship at home, incapacitate us abroad, and promote conflict and violence throughout the Middle East and the world. That's the end of the statement.

✶

784 4/4

THE WHITE HOUSE

Office of the Press Secretary

For Immediate Release

May 29, 1987

STATEMENT BY THE ASSISTANT TO THE PRESIDENT
FOR PRESS RELATIONS

The President met today with his national security advisors to review United States Persian Gulf policy and United States plans for the protection of United States-flagged ships operating in the Gulf.

The President reviewed the diplomatic efforts being made to end the Iran-Iraq war. He reaffirmed United States efforts to obtain a United Nations Security Council Resolution calling for an end to the war, to include mandatory sanctions. Diplomatic efforts to strengthen Operation Staunch will be intensified. The President directed additional consultation with our allies and will be raising the issue at the Summit in Venice.

The President also directed his advisors to provide continued full consultation to the Congress and to begin preparation of reports to the Congress on our proposed action.

The President clearly reaffirmed United States policy to remain in the Persian Gulf to protect vital United States national interests.

The President received a detailed presentation on the military plan to protect United States flag and naval vessels and approved the plan for further development. It was clear from the presentation that United States military forces have the capability to escort United States flag vessels in the Gulf to deter potential attacks and defend themselves against threats from belligerent powers. The escorting of reflagged ships will begin when the President decides. The capability exists now.

X

END

ט ו פ ס מ ב ר ק

אל: המסרד

729

139

י"ג

643

21-

דף 1 מתוך 2 דפים

סוד
סוד בטחוני

מיידי דחייפות

87 7Kb129 1330

תאריך: ז'ו"ח

מס' מברק

לא :מצפ"א, מע"ת

דע: יועץ רה"מ לתקשורת
יועץ שהב"ט לתקשורת
ג'נ' יורק

דו"ח תקשורת 29.5.87

התחבטות האמריקאית בשאלת לזוי המיכליות הכותיות, התקפה על ה"סטארק"
והנסיון לאתר את שקרה שם והמשך ההצגה "איראן-קונטראס" סייעו השבוע לשמור אותנו
רחק מן הכותרות. גם חסדי שמים לא חסרו לנו השבוע בדמות מאבק האיתנים בין שבי
שדרי-הדת בטלביזיה ג'רי פולוול וג'ים בייקר (אופרת סבון הכוללת האשמות, סקס,
סמים, בגידות והומוסקסואליות) מאבק שהעסיק את *nightline* כמעט כל השבוע.

שלוש נקודות ראויות לציון בנושאים שלנו

1. פרשת פולארד

א. בעקבות פרסום דו"חות שתי הועדות זכה הספור העתונאי לכסוי מקיף ונרחב יחסית אך הלך וגווע עד כי היום כבר קשה למצוא לו זכר בעתונות המרכזית.

ב. כצפוי מהרו הוושנינגטון פוסט ובעל העור ויליאם ספייר לחבוט בנו, עם פרסום המסקנות, תוך שמוש בלשון בוטה. סביר להניח כי תגובה זאת מאפיינת רבים כאן והשאלה היחידה היא עד כמה ינתן לה בטוי.

ג. לא קבלנו כאן פניות או שאלות בנושא. להוציא תחקירי **NBC** שהתכוונו לראיון בתכנית הבוקר שלהם. קשה לקבוע בפסקנות מה הגורם אך בוודאי ניתן לייחס זאת להעדר כל תגובה ממשי ית - להוציא דברים שקולים ומדודים של דובר מחמ"ד, להעדר תדרכי רקע או התייחסויות כלשהן ממנהיגים בגבעה או ממקורות משרד המשפטים ולשפע הספורים העיתונאים המתרועעים כאן.

ד. מאלטת כתיבת הדווחים והכותרות שנתנו לכל ספורי פולארד. בעוד עתון אחד מדבר על נקוי מאשמה נתון העתון האחר כותרת הפוכה. הנ"י פוסט מצא כי

2/..

[illegible]

72
729 / 139 / 643

מידב האשמה הוטלה על מר פרס, הטריביון כבר כותב על פרס ורבין והבלטימור טאו על פרס, רבין וארנס.

ה. התגובה בארץ, בתקשורת בעיקר, היא זאת המכתיבה כאן את טון הכסוי וכנראה שגם תמשיך לעשות כן. מיותר לומר שהצהרה אחת או תדרוך עוין אחד כאן יכולים להפוך את הקדירה על פיה כמו גם פרטים חדשים מתוך הדוחות החסויים אם וכאשר יפורסמו בארץ.

2. היה מאלף בשבועיים האחרונים לראות את המחכום בו טפלה ממשלת עיראק בתקרית האומללה של ה"סטארק". קשה היה להמלט מן הרושם שבעוד 20 שנה תמשכנה להשאל השאלות על ה"ליברטי" אך לא יהיה מי שיזכור את ה"סטארק".

מיד עם פרסום הידיעה יצא שגריר עיראק כאן, ניזר חמדון, לכלי התקשורת והתראיין בכל טלביזיה אפשרית תוך כדי שהוא מתנצל ומביע תנחומי ממשלתו, מבטיח לבדוק בחיוב נושא הפיצויים ומודיע על נכונות ממשלתו לשתף פעולה בחקירה. היום אנו שומעים שבחים לעירק מראש הצוות האמריקאי שיצא לבגדד לחקור הנושא.

מהירות התגובה, אמינותה והצגתו של הספור ללא כחל ושרק הוו גם הפעם מרשם יעיל מאד לנטרולו של ספור שיכול להיות מביך מאד מבחינתה של עיראק לולא טופל בדרך הזאת. אזכור הפניות ב נושא ה"ליברטי" אינו מקרי כמובן מבחינתנו. אנו מקבלים פניות ובשבוע שעבר ראינו את תכנית 20/20 מקדישה פרק לנושא אחרי 20 שנה.

3. איראן-קונטראס - ה"שמיעות" ממשיכות תוך כדי שהצבור מגלה מעט מאד עניין. הנושא הישראלי כמעט ולא קיים בעתונות בעיקר מפני שהחקירות מתרכזות בספור הקשר לקונטראס. יש להניח שלקראת הופעת אלברט חכים ולאחריו האדמירל פוינדקסטר תעלה מידת העניין וגם אנו נשוב לתמונה.

יוסי גל

2
2
789 / 139 / 643

מירב האשמה הוטלה על מר פרס, הטריביון כבר כותב על פרס ורבינו והבלטימור טאו על פרס, רבין וארגס.

ה. התגובה בארץ, בחקשורת בעיקר, היא זאת המכתיבה כאן את טון הכסוי וכנראה שגם תמשיך לעשות כן. מיותר לומר שהצהרה אחת או תדרוך עוין אחד כאן יכולים להפוך את הקדירה על פיה כמו גם פרטים חדשים מתוך הדוחות החסויים אם וכאשר יפורסמו בארץ.

2. היה מאלף בשבועיים האחרונים לראות את התחכום בו טפלה ממשלת עיראק בתקרית האומללה של ה"סטארק". קשה היה להמלט מן הרושם שבעוד 20 שנה המשכנה להשאל השאלות על ה"ליברטי" אך לא יהיה מי שיזכור את ה"סטארק".

מייד עם פרסום הידיעה יצא שגריר עיראק כאן, ניזר חמדון, לכלי החקשורת והתראיין בכל טלביזיה אפשרית תוך כדי שהוא מתנצל ומביע תנחומי ממשלתו, מבטיח לבדוק בחיוב נושא הפיצויים ומודיע על נכונות ממשלתו לשתף פעולה בהקירה. היום אנו שומעים שבחים לעירק מראש הצוות האמריקאי שיצא לבגדד לחקור הנושא.

מהירות התגובה, אמינותה והצגתו של הספור ללא כחל ושרק הוו גם הפעם מרשם יעיל מאד לנטרולו של ספור שיכול להיות מביך מאד מבחינתה של עיראק לולא טופל בדרך הזאת. אזכור תפניות ב נושא ה"ליברטי" אינו מקרי כמובן מבחינתנו. אנו מקבלים פניות ובשבוע שעבר ראינו את תכנית 20/20 מקדישה פרק לנושא אחרי 20 שנה.

3. איראן-קונטראס - ה"שמיעות" ממשיכות תוך כדי שהצבור מגלה מעט מאד עניין. הנושא הישראלי כמעט ולא קיים בעתונות בעיקר מפני שהחקירות מתרכזות בספור הקשר לקונטראס. יש להניח שלקראת הופעת אלברט חכים ולאחריו האדמירל פוינדקסטר תעלה מידת העניין וגם אנו נשוב לתמונה.

10/1
יוסי גל

1987-05-29 23:29

1

1480126

ח ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 4 דפים

סווג בטחוני גלוי

מייד

דחיפות

תאריך/ז"ח 1430 29 במאי 87

מס' מברק

שגרירות ישראל / וושינגטון

אל: המשרד

724 $\frac{1}{4}$

אל: מצפ"א, ממ"ד

ארה"ב - המפרץ הפרסי

לחלן הצהרת הנשיא רייגן (29.5.87) והודעת דובר הבית הלבן שקדמה לה.

יוסי גל

$\frac{3}{2}$ 1 3 1 2 1 4 4
 שבת רחל שבת שבת שבת שבת שבת שבת
 אביאל שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת
 2 1 1

72 2/4

STATEMENT BY PRESIDENT REAGAN
REGARDING THE PERSIAN GULF1:45 P.M. EDT
FRIDAY, MAY 29, 1987

PRESIDENT REAGAN: I want to speak directly this afternoon on the vital interests of the American people, vital interests that are at stake in the Persian Gulf area. It may be easy for some, after a near record 54-month economic recovery, to forget just how critical the Persian Gulf is to our national security. But I think everyone in this room and everyone hearing my voice now can remember the woeful impact of the Middle East oil crisis of a few years ago: the endless, demoralizing gas lines, the shortages, the rationing, the escalating energy prices, double-digit inflation, and the enormous dislocation that shook our economy to its foundations.

This same economic dislocation invaded every part of the world, contracting (?) foreign economies, heightening international tensions and dangerously escalating the chances of regional conflicts and wider war. The principal force for peace in the world, the United States and other democratic nations, were perceived as gravely weakened. Our economies and our people were viewed as being captives of oil-producing regimes in the Middle East.

This could happen again if Iran or the Soviet Union were able to impose their will upon the friendly Arab states of the Persian Gulf and Iran was allowed to block the free passage of neutral shipping. But this will not happen again, not while this President serves. I'm determined our national economy will never again be held captive, that we will not return to the days of gas lines, shortages, inflation, economic dislocation and international humiliation.

Mark this point well: The use of the vital sea lanes of the Persian Gulf will not be dictated by the Iranians. These lanes will not be allowed to come under the control of the Soviet Union. The Persian Gulf will remain open to navigation by the nations of the world. I will not permit the Middle East to become a choke point for freedom or a tinderbox of international conflict.

Freedom of navigation is not an empty cliché of (?) international law. It is essential to the health and safety of America and the strength of our alliance. Our presence in the Persian Gulf is also essential to preventing wider conflict in the Middle East, and it's a prerequisite to helping end the brutal and violent six-and-a-half year war between Iran and Iraq. Diplomatically, we're doing everything we can to obtain an end to this war, and this effort will continue.

In summary, then, the United States and its allies maintain a presence in the Gulf to assist in the free movement of petroleum, to reassure those of our friends and allies in the region of our commitment to their peace and welfare, to assure that freedom of

*

724 3/4

NNNN

-2-

REAGAN-05/29/87
PERSIAN GULF

navigation and other principles of international accord are respected and observed; in short, to promote the cause of peace.

Until peace is restored, and there's no longer a risk to shipping in the region, particularly shipping under American protection, we must maintain an adequate presence to deter, and if necessary, to defend ourselves against any accidental attack or against any intentional attack. As commander-in-chief, it's my responsibility to make sure that we place forces in the area that are adequate to that purpose.

Our goal is to seek peace, rather than provocation. But our interests, and those of our friends, must be preserved. We're in the Gulf to protect our national interests. And together with our allies, the interests of the entire Western world. Peace is at stake. Our national interest is at stake. And we will not repeat the mistakes of the past.

Weakness, a lack of resolve and strength, will only encourage those who seek to use the flow of oil as a tool, a weapon, to cause the American people hardship at home, incapacitate us abroad, and promote conflict and violence throughout the Middle East and the world. That's the end of the statement.

✕

784 4/4

THE WHITE HOUSE

Office of the Press Secretary

For Immediate Release

May 29, 1987

STATEMENT BY THE ASSISTANT TO THE PRESIDENT
FOR PRESS RELATIONS

The President met today with his national security advisors to review United States Persian Gulf policy and United States plans for the protection of United States-flagged ships operating in the Gulf.

The President reviewed the diplomatic efforts being made to end the Iran-Iraq war. He reaffirmed United States efforts to obtain a United Nations Security Council Resolution calling for an end to the war, to include mandatory sanctions. Diplomatic efforts to strengthen Operation Staunch will be intensified. The President directed additional consultation with our allies and will be raising the issue at the Summit in Venice.

The President also directed his advisors to provide continued full consultation to the Congress and to begin preparation of reports to the Congress on our proposed action.

The President clearly reaffirmed United States policy to remain in the Persian Gulf to protect vital United States national interests.

The President received a detailed presentation on the military plan to protect United States flag and naval vessels and approved the plan for further development. It was clear from the presentation that United States military forces have the capability to escort United States flag vessels in the Gulf to deter potential attacks and defend themselves against threats from belligerent powers. The escorting of reflagged ships will begin when the President decides. The capability exists now.

X

END

May 26, 1987

MORRIS J. AMITAY COLUMN #10682 $\frac{2}{3}$

From out of the tragic Iraqi attack in the Persian Gulf on the USS Stark, some important lessons might be learned. Beyond the hoped-for improvement in readiness and technical competence is the creation of new doubts about the utility of supplying Saudi Arabia with our latest military technology and specifically, more F-15 air superiority fighters.

The Saudi refusal to intercept the attacking Iraqi aircraft raised the fundamental question of whether in fact U.S. interests are furthered by continuing to furnish the Saudis with our top-of-the-line aircraft.

Coming as it did when the Administration was about to seek Congressional approval of a sale of 12-15 additional F-15s, the correct conclusions about the wisdom of this latest transaction were quickly reached by most here in Washington -- including the Congress. Most, but not all. The Washington Post, in its usual Israel-bashing fashion, put it --

"...The theme of ostensible Saudi unreliability was taken up by some American friends of Israel as ammunition against an administration proposal to sell F-15s to Saudi Arabia. This is petty and mischievous. The new planes are replacements that would merely keep the Saudi supply level. It is conceivable that one reason the Saudi F-15s could not linger for further orders in the Stark incident is that their fuel capacity had been limited to keep them from being flown against Israel."

And Defense Secretary Weinberger -- in his usual style, pronounced --

"The Saudis did more than could have been expected and we're grateful to them."

The editorial overlooked some simple arithmetic and facts. According to unofficial but reliable DOD and Israeli sources, the Saudis have "lost" four of the original sixty-two F-15s in their arsenal. If the rest of the new planes were not one-to-one replacements -- we are talking about ^{almost} a 20% increase in F-15 strength. And even without an increase -- will the U.S. guarantee to replace all Saudi losses indefinitely?

As for Weinberger's comment, if that was the best the Saudis could do to protect U.S. lives -- what is expected of them?

✱

682 $\frac{3}{3}$

As for limited fuel capacity on current Saudi F-15s alluded to in the editorial as an excuse why the Saudis were unable to perform the requested intercept -- the Post should have been aware of the 1981 sale to Saudi Arabia of conformal fuel pods for their F-15s. These, ironically, were a modification developed by Israel and licensed to an American company for sale to Saudi Arabia.

During the bitter fight (almost exactly nine years ago) over the original F-15 sale to the Saudis, the crucial Senate vote was 44-54 to disapprove the sale. The Carter Administration expended considerable energy in "winning" this fight. The irony in this instance was that it was a then-Jewish Senator, Abe Ribicoff of Connecticut, who led the fight for the sale and who provided the winning margin for the Administration by convincing such good Senatorial friends of Israel as Dan Inouye, Pat Leahy, Dale Bumpers, Tom Eagleton, Muriel Humphrey (widow of Hubert), John Glenn and Warren Magnuson to join him in supporting the sale.

Since that 1978 vote and the subsequent sale of super-sophisticated AWACs aircraft in 1981, just about all of the conditions for the sale have been violated by the Saudis. They have not been helpful in promoting the peace process, opposing every U.S. peace initiative. They have not sought moderation in oil prices, raising the price to all-time highs afterwards. And, most importantly, they continue to be in a state of war with Israel and continue to subsidize the PLO. Does anyone doubt what the reaction would have been if there had been a U.S. call for assistance to the Israel Air Force in a similar situation?

It is unfortunate that it took the tragic loss of young American lives to focus attention on the wisdom of certain arms sales to the Saudis. It would only compound the tragedy if the right lessons were not learned from this episode.

*

BOB DOLE
KANSAS

United States Senate

OFFICE OF THE REPUBLICAN LEADER
WASHINGTON, DC 20510-7020

May 21, 1987

678
591 2
5

The Honorable George P. Shultz
Secretary of State
Department of State
Washington

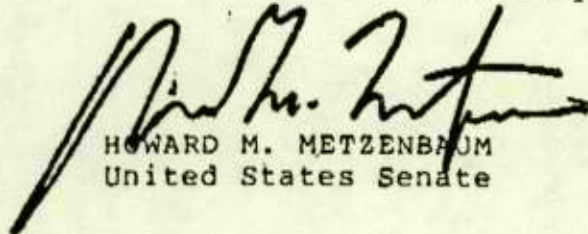
Dear Mr. Secretary:

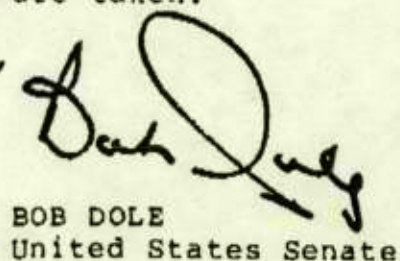
We are deeply concerned about reports in the press and from other sources that the Administration is seriously contemplating a proposal for a major new arms sale to Saudi Arabia -- a sale which, by some accounts, will go well beyond any outlined in the so-called Javits Report.

We have no desire to see this issue become the subject of a divisive, rancorous fight on the Floor of the Senate. We do want to be sure that the Administration understands how broad and deep is the concern in the Senate over this issue.

For that reason, we would appreciate the opportunity to discuss this matter with you before any further Administration decisions on this sale are taken.

Sincerely yours,

HOWARD M. METZENBAUM
United States Senate

BOB DOLE
United States Senate

*

United States Senate

WASHINGTON, D.C. 20510

May 26, 1987

$$\begin{array}{r} 678 \\ 581 \\ \hline 3 \\ 5 \end{array}$$

Dear Colleague:

We are writing to seek your signature on the attached letter to President Reagan opposing the sale of F-15 fighter aircraft to Saudi Arabia. Recent reports indicate that the Administration will soon notify Congress of plans to sell Saudi Arabia 12-15 F-15 fighter aircraft, Maverick air-to-ground missiles, and tank improvements. We do not believe this sale is in the best interests of the United States or our allies. We urge you to sign the attached letter as an early sign of strong opposition to the sale.

A similar letter of disapproval in January 1985 succeeded in deferring a confrontation over the sale of a major defense equipment package to Saudi Arabia. Once again, we hope to avoid such a fight. We do not believe a confrontation over another major arms sale proposal to the Middle East would serve the interest of this country, the Presidency or the Congress -- Republicans and Democrats alike. Such a sale would do nothing to further U.S. interests or the prospects for peace in the Middle East. Instead, it would simply spark another divisive battle between the Administration and Congress at a time when we can least afford it.

We hope you will join us in opposing this potential sale. If you choose to cosign the attached letter, please have a member of your staff contact any ~~one of the following members of our staffs:~~ Steve May - (4-9068), Ann Goldman (4-3553), Shawn Smeallie - 101X's (4-8357), or Petter Harris (4-2315).

Thank you for your consideration.

Sincerely,

United States Senate

WASHINGTON, D.C. 20510

Dear Mr. President:

We are writing to express our opposition to the possible sale to Saudi Arabia of 12 to 15 F-15 fighter aircraft, hundreds of Maverick air-to-ground missiles and tank improvements. We do not believe this sale is in the best interests of the United States or our allies.

The Congress and the American people have repeatedly been told that Saudi Arabia is one of America's "best friends" in the region; and that Saudi Arabia is "moderate" and acts to advance U.S. interests and peace in that vital part of the world. We have also repeatedly been urged to support one arms sale after another to Saudi Arabia -- totalling more than \$29 billion since 1981. These sales went forward based on the promise of Saudi friendship and support. The record, unfortunately, shows otherwise.

The Saudis have consistently opposed every American peace initiative in the Middle East. They have consistently refused to negotiate for peace with Israel, our most reliable ally in the region. The Saudis have repeatedly opposed other U.S. interests in the region, including our efforts to curb the outlaw Khadaffi regime, U.S. attempts to expand its strategic presence in the Gulf, and attempts to isolate and weaken the terrorist activities of the PLO and Syria (both of which enjoy enormous Saudi financial support).

Are these the actions of a friend? Are these the actions of a country helpful in the search for peace? Clearly they are not. We do not believe it would be in the best interests of the United States to transfer these weapons to Saudi Arabia and we would oppose such a sale or transfer vigorously should formal notification be sent to Congress.

We have sold billions of dollars worth of arms to Saudi Arabia in what we are repeatedly told are "litmus tests" of American friendship. America has proved her friendship. Saudi Arabia, in response, has just given us more litmus tests. It's time for America to begin testing Saudi friendship as well as her commitment to peace in the region.

✱

Thank you for your consideration of this matter.

Sincerely,

678
591
5
5

PK

END

דח"פ: מילדי	מחלקת הקשר	דפ: 1
סוג בטחוני:	טופס מברק	מחור: 3
שמו:		
תז"ח: 281830	א ל : מע"ת, מצפ"א	
נר : 0703 כסחין-21 011-111	ד ע : יועץ תקשורת לרה"מ, יועץ תקשורת לשהב"ט, וושינגטון	
	מאת : עתונות, ניו יורק	

סכום תקשורת - מאי 87.

1. חודש מאי הביא לא רק את האכיב והתיירים אלא גם התעניינות מחודשת בעניינינו. ובראשונה עמד על הפרק ביקור ממרה"מ ושה"ח ונושא הועידה הכינ"ל. אלא שבשל שטף הארועים נאלצים אנו לתארם אחרנית, מן הסוף אל ההתחלה.

2. פרשת פולארד התחדשה במה שאולי יהיה האקורדים האחרונים שלה. דו"חות תועדות הגיעו לעמודים הראשונים של העתונות, אך כמעט לא עשו רושם בתקשורת האלקטרונית. ביום ג' ה-26.5.87 עצמו אוזכרו המסקנות במבזקי החדשות של רשתות הרדיו וזכו לאיזכור במתדורות הערב ברשתות הטלוויזיה. אולם איזכור זה נעשה ללא כתבות ובחלקן האחרון של המתדורות. מרטין פלטשר ב-NBC היה היחיד ששילב את הדו"חות יחד עם שאר שערוריות המודיעין, בכתבה שעשה ליום ירושלים ואשר שודרה ב-27.5.87. הבוקר מקדיש לנו וויליאם סאפיר מעטו, בהתייחסו ל-3 "שערוריות": באוסטריה (וולדהיים) בישראל (ועדות הטשטוש, כלשוננו) ובארה"ב (הפקרת "רדיו ליברטי"). המאמר מוברק כנפרד.

ככלל נתפשים דו"חות הועדות כ- WHITEWASH וכחיפוי על הדרג המיניסטרילי. כך בעתונים - ר' כתבת תום פרידמן ב-NYT דהיום וכתבת אורי דן ב-NYP מ-26.5. רוב בני שיחי ברשתות ציינו שאין בדעתם לכסות זאת בשלב זה כי מדובר בסקנדל פנימי לא-חשוב שכנראה אין בכוחו לגרום לזעזוע הפנימי המתבקש בישראל. יש אכזבה מן הדו"חות ושכחים לעתונות הישראלית, על ביקורתה כלפי הדו"חות. העתונות הישראלית גם תשמש כנראה כמורה דרך לעתונות כאן בהמשך הכיסוי. כלומר, מה שיכתבו תום פרידמן ועמיתיו, בהתבסס על העתונות הישראלית, הוא שיסמן לעתונות כאן את הדרך. כמובן תלוי הכיסוי (ביחוד האלקטרוני) גם בהתפתחויות הפוליטיות בארץ.

3. דו"חות הועדות באו מיד לאחר סיפוי זיכוי ש' עזאת נאפטו. נושא זה זכה לדיווח בעתונות הכתובה אך לא באלקטרונית. עם זאת עלה רבות בשיחות שקיימתי - ופסק הדיון של בג"צ זכה לשבחים. כך, למשל, פיטר ג'נינגס (בשיחה עם מנהל לע"מ ועם חח"מ במשרדו) ציין שהעובדה שאכן זוכה בסופו של דבר מעידה על חוטנה של

1212

אישור:

ברוך בינה

שם חשולח:

28.5.87

תאריך :

$\frac{1}{2} \times \frac{3}{4} = \frac{3}{8}$

0703

21/11

2/3

800 SECOND AVENUE
NEW YORK NY 10017

OXFORD 7-5500

חקונסוליה הכללית של
ישראל בניו יורקCONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

מערכת המשפט הישראלי "והרי עוולות קורות בכל מקום".

4. ההפצה העיראקית על ה"סטארק" כבשה כמובן את כל תשומת הלב של התקשורת אולם כמעט לא חרגה מדיווחים ענייניים ולמעט סיקור האברות (שבא במיקריות

מעניינת בסמוך ל-MEMORIAL DAY) לא עלתה לגבהים אמוציונליים נגד עיראק. ככלל, יש נכונות לקבל כי היתה טעות עיראקית. לעומת זאת מותקף הממשל בשל העדר כיוון ודרך במדיניות החוץ המז"תית שלו. לאמור: מה בעצם רוצה ארה"כ להשיג שם כיום? אנו נשאלנו רבות, בעיקר אם לדעתנו היתה ההתקפה מכוונת או לא. מאלה עלתה ההשואה להפצת ה"ליברטי" לפני 20 שנה והשאלה אם אכן - בשני המקרים - היתה זו טעות כזוהיו. "20/20" שידרה את הסרט על "ליברטי" שרכשה מ-IDV הבריטית ובכך, למעשה, נסגר עניין ההשוואה.

5. בימים האחרונים התחלנו לראות כתבות לרגל 20 שנה למלחמת ששת הימים. (פרשת "סטארק" שימשה כאמור כנקודת התחלה בלתי ברוכה). כך ב-25.5 כתבתו של ברי דנסמור (ABC) שאמנם נתן פתחון פה לטדי קולק ולעוזי נרקיס והדגיש חופש הדת, אך כיסה בהרחבה שאיפות הפלסטינים (ראיין את ג'ונתן כותאב) ו"איזון" בין ההתקפה על משפחות "גבעתי" והירי המטורף של גורמן בחר הבית, כדוגמאות לבעיות העיר. מרטין פלטר שילב, כאמור, את איחוד העיר עם הפרשיות המזעזעות לאחרונה את ישראל. NBC מכינה לנו, אגב, "כתבה מיוחדת" בת שעה בשבוע הבא בהפקת פול גרינברג וכיסוי מיוחד ב-TODAY. גם "ניוזוויק" מכין כתבה מקפת לציון יובל 20 השנה.

6. הנושא המרכזי החודש היה הועידה הבינ"ל שהועלתה אל סדר היום התקשורתי סביב ביקור ממרה"מ ושה"ח. מלכתחילה נתקלנו בהתייחסות מלגלגת בעיקר כלפי ריבוי הדוברים והמתורכים המציגים דעות נוגדות. כן נשאלנו מדוע יש לחכמים את הסובייטים והאם אפשר לסמוך שחסיין "יספק את הסחורה". אך בעיקר נשאלנו אם אין מדובר בתרגיל בחירות. מעניינת התייחסותם של מאמרי המערכת. ה-WSJ תקף בחריפות את רעיון הועידה ואימץ כמופגז ובמפורש את עמדת הליכוד. העתונות המקומית הביעה תמיכה מסוייגת ברעיון הועידה (ר' סא ב-15 ובעיקר ה-PEX באותו יום שקרא "ללכת לג'נבה, אולם רק אם..."). ה-FT, שפירץ לאחרון פרט נאמן מעונות השולל את הועידה מכל וכל, פתח את החודש (3..5) בסקירת ההישגים הסובייטיים וסיימו (24.5) בהבעת תמיכה מסוייגת בשאלו: "ועידה בינ"ל? כן, אולם תחילה..." בין כותבי הטורים התמונה ברורה יותר -

1987-05-28

18:39

*** KESHER NEW-YORK ***

1408129

08

111/21/0703

הקונסוליה הכללית של
ישראל בניו יורק

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

800 SECOND AVENUE
NEW YORK N.Y. 10017

Oxford 7-5500

3/3
"ביצ'ה" ה'ח'י'ג
ש'א'י'ג' ק'א'ז'י'ג' (ה'א'ז'י'ג')
א'ק'א'ז'י'ג' / א'ב'י'ג' (א'ז'י'ג' א'ר'ק' א'ז'י'ג')

4 שוללים את הועידה (פרלמוטר ב-TC, 9; קירקפטריק ב-ND, 10; טאפיר ב-TC, 14; קראוטהיימר ב-DN, 21), אחד תומך (אכן, TC, 24) ואחר מביע תרהורים נוגים על הסיכוי הקלוש לשלום בשל המכשול הישראלי (בליצר TC, 17). בקצרה - עדיין נכתבים יותר מאמרים נגד הועידה.

עם זאת ניתן לאבחן שינוי בהתייחסות לעצם הדיון הציבורי בנושא בישראל. כמובן שהמשבר הממשלתי כוסה בהרחבה רבה מבחינת ההיבטים הפוליטיים שלו. אולם הנושא נתפס כעת - לפחות בשיחות - יותר ויותר כפרשת דרכים אמיתית ולא כתרגיל פוליטי. בצד ביקורת על ממרה"מ בשל חישוב הקולות הלקוי וכצד הערכות כי ממשלתה "המשונה" של ישראל הגיעה אל סוף הדרך, מושמעות גם הערכות כי ישראל אמנם נצבת כיום בפני הצורך להחליט על הקו בו תלך. חיוניות היתר שמפגינה הדמוקרטיה שלנו היא יותר מאשר מסקרנת וצפויה להוליד כחדשים הקרובים כמה וכמה כתבות תחקיר על האופי הישראלי.

בינה

END

ט ו פ ס מ ב ד ק

דף 1 מתוך 1 דפים

סוג כסחוני שמור

מייד

דחיסות

271400 מאי 87

תאריך/ו"ח

מס' מברק

שגרירות ישראל / וושינגטון

המשרד

GP

576

652

אל: מצפ"א

דע: יועץ שהביט לתקשורת

בעקבות הידיעה ב"קול ישראל", כי פקיד בפנטגון אמר, שעה בעקבות דוחות פולארד, יש
למר רבין סיבה נוספת לדחות בקורו בארה"ב (בנוסף ללביא) שוחחתי היום עם וליקוקס שהגיב
כי הידיעה "מגוחכת". בקשתיו, והוא אשר שאם יפנו אליו עיתונאים בשאלה, הוא יגיב באופן דומה.
ואכן בחדר דובר מחמ"ד עלה היום הנושא. הדוברת אמרה כי :-

" THERE IS NO CONNECTION BETWEEN THESE REPORTS
AND THE PROPOSED VISIT OF THE DEFENSE MINISTER"

10/1
יוסי גל

2 1 3 3 2
10/1 10/1 10/1 10/1 10/1

1987-05-27 17:58

1

1480126

01

20

ט ו פ ס מ ב ר ק

שגרירות ישראל / וושינגטון

דף 1 מחוד 3 דפים

סוג בטחוני גלוי

מיידי דחיפות

חמשד

תאריך/ז"ח 271000 מאי 87

1/3

632

מס' מברק

אל: מצפ"א, מע"ת

פולארד

Today Show של רשת NBC

להלן תמליל הופעת השגריר רוזן בתכנית

10/1
יוסי גל

שדה ההג' ש'הבט' ג'שא' ג'ג'ס' א'ק'א' ג'א' י'ס'מ'ה' ה'
2 3 1 3 1 2 1 2 14

213

632

2/3

NBC TODAY SHOW
INTERVIEW WITH MEIR ROSENNE,
ISRAELI AMBASSADOR TO THE UNITED STATES

WEDNESDAY, MAY 27, 1987

JANE PAULEY: (In progress) Israeli government investigations looking into the recruitment of an American to spy for Israel were critical of top leaders but not expected to spark off any major political crisis in Israel. That spy incident strained relations between the United States and Israel which had reached some low points during the tenure of Ambassador Meir Rosenne.

Ambassador Rosenne is heading home now, but before he leaves he's joined us in our Washington newsroom this morning. And before we say goodbye, good morning.

AMB. ROSENNE: Good morning, Jane.

MS. PAULEY: Now, the Israeli Cabinet has only this morning accepted the findings of that report. Does accepting the findings mean accepting responsibility for the Pollard affair?

AMB. ROSENNE: This report says very clearly that this operation was carried out without any authorization from any political leader of Israel. And that's the major point of this report. Secondly, it does establish responsibility and it does refer to the negligence of some political leaders.

MS. PAULEY: What about accountability?

AMB. ROSENNE: This will be up to the Israeli public to decide. Of course, it shows to what extent this issue was considered a very serious matter, unheard of. It was a very serious mistake and therefore we had this investigation that went on and looked into the matter very seriously.

MS. PAULEY: The report also went out of its way to say that it was not the rouge operation that was the official position of the Israeli government prior to the investigation.

AMB. ROSENNE: Yes, Jane, but it says that it was carried out without authorization from above. It was not a rouge operation in the sense that officials -- Israeli officials were involved in this matter. So, in this respect it was not a partisan operation, but it was something with the involvement of Israeli officials, but not at the political and the highest level of government.

MS. PAULEY: When we talked about accountability you say it's up to the people. The report did recommend no specific action. Does this mean officially "case is closed"?

A

3/3

3/3 632

AMB. ROSENNE: This will be up to the Israeli public to decide, I think. It sets out all the elements of the facts that occurred there and it will be up to the Israeli population to decide definitely whether there should be any accountability or not.

MS. PAULEY: I'm sure that from your vantage point in Washington you've been reading that as far as the Americans are concerned the investigations were begun to satisfy American critics. Do you buy that? Do you accept that?

AMB. ROSENNE: No. I think that it was decided by the Israeli government and we did unprecedented things in this matter because it was a serious mistake. And when we allowed agents of the FBI and the law enforcement agencies of the United States to come to Israel and investigate on the spot -- meet with the intelligence people that were involved in this matter in Israel -- this is unprecedented. It's because of the close relationship between the two countries. And of course the relationship with the Soviets-United States is a different matter, but you will never see agents of the FBI sitting with agents of the KGB investigating such a case. So here, although there did present problems for the morale of the intelligence establishment in Israel, we did everything possible to limit the damage, and I think to the extent that there are scars, these will not be long-lasting scars.

But you refer to my tenure here and these four years, and it's due certainly to the Israeli population and those that preceded me that the relations have never been so close between the two countries; you have a strategic military and political cooperation, you have a free trade area agreement between the two countries. Pollard was one of the very serious matters that occurred during these last four years, but one should look at the basic elements that bring these two countries so close together.

MS. PAULEY: Meir Rosenne, I do hope you look back on your tenure in Washington with fondness as you leave us now. So, we bid you farewell.

AMB. ROSENNE: Thank you.

✱

שמור

נכנס **

**

**

**

חוזט: 5/16084

אל: המשרד

מ-: לוטאנגלס, נר: 111, תא: 260587, זח: 1500, דח: נר, סג: ש
נד: פ

שמור/רגיל

אל: מצפ"א

מאת: בנצור, לוטאנגלס

(1) ראש עיריית ל-א בראדלי יוקר בישראל ב- 27-30 יוני
כאורה הבנקאי שפיגל ובלורית קבוצת נכבדים מקליפורניה.
בראדלי ישתתף בחנוכת מיבנים ביד ושם ואוניברסיטת
בר אילן.

(2) ראש העיר בלורית שפיגל מבקשים להתקבל אצל נשיא
המדינה ב- 28/6 לפנה"צ. כן שואלים האם יטכנים הנשיא
לקבל לשיחה קצרה גם את שאר חברי המשלחת.

(3) מבקשים להסדיר עבורם מגישה עם רנה"מ ושה"ח ביום
ב' 29/6 בבוקר ועם שהב"ט אחה"צ בתל אביב.

(4) בראדלי ושפיגל ימשיכו ב- 1/7 לקהיר לפגישה עם מוברק.
מבקשים אם ניתן לארח המנכ"ל טמיר ביום א' ל-א"ע
לתידורן לקראת הפגישה עם מוברק.

(5) מבקשים להודיע לשגריר ששון על בואם לקהיר ולהיפגש
עמו לתידורן לקראת השיחה עם מוברק. בקהיר ישהה במלון
"שרתון" החדש.

(6) בראדלי מגיע ארצה ב- 27/6 ונודה מאד על הסדרת קבלתו
בשדה.

(7) אנא הסדירו לבראדלי מגישה גם עם קולק.

NOTE

0000 **

**

**

SECRET

SECRET

SECRET : 7 200.75

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET : 7 200.75

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

1267

RE: HONORABLE JOHN W. KELLEY, JR., DEPUTY ATTORNEY GENERAL

1987-05-26 19:49

1 1480126 04

שגרירות ישראל - וושינגטון

26

אל: ח מ ש ר ד

1/3

604

ע ו פ ס ס ג ר ק

דפ...א...מחור...3...דפים

סוג בטחוני...ג...ל...י

דחיפות...מ...כ...ד...י

תאריך וז"ח...17:00...26.5.87

מס' מברק.....

מצפ"א, ממ"ד .

ארה"ב- נשק לסעודיה.

להלן מחור ראיון של מרפי לרשת CNA ב-23.5.87.

ינסי גל
10/10

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

2/3

604

MR. BIERBAUER: Let me ask you another aspect of this. There were Saudi fighters in the air when the USS Stark was attacked, and the query was made to the Saudi Arabians, "Could they intercept the Iraqi plane?" That was not accomplished, whether it be for technical or political reasons. In the wake of that, we've also had the announcement that the administration is going to delay the announcement of the notification of a sale of additional fighters to Saudi Arabia. What are you going to do specifically about the additional sale of fighters to the Saudis?

AMB. MURPHY: Let me comment on the first point. It wasn't technical, it wasn't political reasons that the Saudi F-15s moved and orbited as they did. They had an assigned mission, an agreed mission. Part of it was to protect the American AWACS which, as you know, has been up in the air over that region for the last seven years. They had a second mission which was to protect Saudi facilities. They did not have a mission to peel off on an informal request and go after another aircraft. So they fulfilled their mission.

MR. BIERBAUER: Are you going to condition the sale of these additional fighters to Saudi Arabia on some sort of agreement that they would come to the U.S.'s assistance or that you would base U.S. planes in Saudi Arabia?

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400
NEWS FOR THE NEWS MEDIA

CNN/MURPHY-5/23/87

2-2

AMB. MURPHY: These additional planes, as you call them, are basically solely attritioned replacements for those planes that have had accidents and are no longer operable. We sold Saudi Arabia 62 F-15s some years ago. They have had some accidents and we are studying -- selling to them replacement aircraft.

MR. BIERBAUER: You still plan to go ahead with the sales. It's a question of timing then?

*

3 604

AMB. MURPHY: It's a question of timing, yes.

MR. BIERBAUER: Are there any new strings attached to it? Is it conditioned on Saudi response or on a basing of U.S. planes in Saudi Arabia?

AMB. MURPHY: We will be carrying out -- I have, in fact, started consultations with friends and allies about the situation in the Gulf. We're not putting strings on anybody. We are drawing attention to the current situation in the Gulf and to the problems facing international navigation, facing the free flow of oil through the Gulf. Among those being consulted will be the Gulf states themselves -- what more can they provide in terms of their own defense and cooperation between them as members of the Gulf Council?

MR. BIERBAUER: Does that include basing U.S. planes somewhere in that area? Former Secretary Lehman says that air cover is the only thing that's really going to be effective.

AMB. MURPHY: This will be under study. As we were discussing, as I mentioned, with friends and allies -- this includes European powers -- we have a natural cooperation with the British. They have certain naval assets in the Gulf. We have a local cooperation with them and we're pursuing consultations more generally.

MR. BIERBAUER: It sounds like you're saying that you would like to base U.S. planes there in some way, but it's not been worked out yet.

AMB. MURPHY: We are going to examine every possibility, every possible way to ensure that the vessels for which we are responsible as a nation, as a superpower, and we have special responsibilities to meet the vital interests that the President spoke about so eloquently in Florida yesterday -- that that mission is carried out to the maximum extent of safety possible.

MR. BIERBAUER: Mr. Secretary, before we take a break, just one more question. Do we accept totally Iraq's explanation that this was an accident?

AMB. MURPHY: By all appearances, it was a tragic mistake. Our investigation, our team, led by the Pentagon, including State Department representatives will leave Washington today. They'll pass by Bahrain, stop there briefly, then proceed to Baghdad at the first of the week. It'll be a full examination of what went wrong, what led to that accident, and to ensure that it doesn't happen again.

MR. BIERBAUER: All right. Assistant Secretary Richard Murphy, thank you for being with us.

END

2/3
604

MR. BIERBAUER: Let me ask you another aspect of this. There were Saudi fighters in the air when the USS Stark was attacked, and the query was made to the Saudi Arabians, "Could they intercept the Iraqi plane?" That was not accomplished, whether it be for technical or political reasons. In the wake of that, we've also had the announcement that the administration is going to delay the announcement of the notification of a sale of additional fighters to Saudi Arabia. What are you going to do specifically about the additional sale of fighters to the Saudis?

AMB. MURPHY: Let me comment on the first point. It wasn't technical, it wasn't political reasons that the Saudi F-15s moved and orbited as they did. They had an assigned mission, an agreed mission. Part of it was to protect the American AWACS which, as you know, has been up in the air over that region for the last seven years. They had a second mission which was to protect Saudi facilities. They did not have a mission to peel off on an informal request and go after another aircraft. So they fulfilled their mission.

MR. BIERBAUER: Are you going to condition the sale of these additional fighters to Saudi Arabia on some sort of agreement that they would come to the U.S.'s assistance or that you would base U.S. planes in Saudi Arabia?

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400
NEWS FOR THE NEWS MEDIA

CNN/MURPHY-5/23/87

2-2

AMB. MURPHY: These additional planes, as you call them, are basically solely attritioned replacements for those planes that have had accidents and are no longer operable. We sold Saudi Arabia 62 F-15s some years ago. They have had some accidents and we are studying -- selling to them replacement aircraft.

MR. BIERBAUER: You still plan to go ahead with the sales. It's a question of timing then?

*

3/3

604

AMB. MURPHY: It's a question of timing, yes.

MR. BIERBAUER: Are there any new strings attached to it? Is it conditioned on Saudi response or on a basing of U.S. planes in Saudi Arabia?

AMB. MURPHY: We will be carrying out -- I have, in fact, started consultations with friends and allies about the situation in the Gulf. We're not putting strings on anybody. We are drawing attention to the current situation in the Gulf and to the problems facing international navigation, facing the free flow of oil through the Gulf. Among those being consulted will be the Gulf states themselves -- what more can they provide in terms of their own defense and cooperation between them as members of the Gulf Council?

MR. BIERBAUER: Does that include basing U.S. planes somewhere in that area? Former Secretary Lehman says that air cover is the only thing that's really going to be effective.

AMB. MURPHY: This will be under study. As we were discussing, as I mentioned, with friends and allies -- this includes European powers -- we have a natural cooperation with the British. They have certain naval assets in the Gulf. We have a local cooperation with them and we're pursuing consultations more generally.

MR. BIERBAUER: It sounds like you're saying that you would like to base U.S. planes there in some way, but it's not been worked out yet.

AMB. MURPHY: We are going to examine every possibility, every possible way to ensure that the vessels for which we are responsible as a nation, as a superpower, and we have special responsibilities to meet the vital interests that the President spoke about so eloquently in Florida yesterday -- that that mission is carried out to the maximum extent of safety possible.

MR. BIERBAUER: Mr. Secretary, before we take a break, just one more question. Do we accept totally Iraq's explanation that this was an accident?

AMB. MURPHY: By all appearances, it was a tragic mistake. Our investigation, our team, led by the Pentagon, including State Department representatives will leave Washington today. They'll pass by Bahrain, stop there briefly, then proceed to Baghdad at the first of the week. It'll be a full examination of what went wrong, what led to that accident, and to ensure that it doesn't happen again.

MR. BIERBAUER: All right. Assistant Secretary Richard Murphy, thank you for being with us.

END

2/3
604

MR. BIERBAUER: Let me ask you another aspect of this. There were Saudi fighters in the air when the USS Stark was attacked, and the query was made to the Saudi Arabians, "Could they intercept the Iraqi plane?" That was not accomplished, whether it be for technical or political reasons. In the wake of that, we've also had the announcement that the administration is going to delay the announcement of the notification of a sale of additional fighters to Saudi Arabia. What are you going to do specifically about the additional sale of fighters to the Saudis?

AMB. MURPHY: Let me comment on the first point. It wasn't technical, it wasn't political reasons that the Saudi F-15s moved and orbited as they did. They had an assigned mission, an agreed mission. Part of it was to protect the American AWACS which, as you know, has been up in the air over that region for the last seven years. They had a second mission which was to protect Saudi facilities. They did not have a mission to peel off on an informal request and go after another aircraft. So they fulfilled their mission.

MR. BIERBAUER: Are you going to condition the sale of these additional fighters to Saudi Arabia on some sort of agreement that they would come to the U.S.'s assistance or that you would base U.S. planes in Saudi Arabia?

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400
NEWS FOR THE NEWS MEDIA

CNN/MURPHY-5/23/87

2-2

AMB. MURPHY: These additional planes, as you call them, are basically solely attritioned replacements for those planes that have had accidents and are no longer operable. We sold Saudi Arabia 62 F-15s some years ago. They have had some accidents and we are studying -- selling to them replacement aircraft.

MR. BIERBAUER: You still plan to go ahead with the sales. It's a question of timing then?

*

3/3

604

AMB. MURPHY: It's a question of timing, yes.

MR. BIERBAUER: Are there any new strings attached to it? Is it conditioned on Saudi response or on a basing of U.S. planes in Saudi Arabia?

AMB. MURPHY: We will be carrying out -- I have, in fact, started consultations with friends and allies about the situation in the Gulf. We're not putting strings on anybody. We are drawing attention to the current situation in the Gulf and to the problems facing international navigation, facing the free flow of oil through the Gulf. Among those being consulted will be the Gulf states themselves -- what more can they provide in terms of their own defense and cooperation between them as members of the Gulf Council?

MR. BIERBAUER: Does that include basing U.S. planes somewhere in that area? Former Secretary Lehman says that air cover is the only thing that's really going to be effective.

AMB. MURPHY: This will be under study. As we were discussing, as I mentioned, with friends and allies -- this includes European powers -- we have a natural cooperation with the British. They have certain naval assets in the Gulf. We have a local cooperation with them and we're pursuing consultations more generally.

MR. BIERBAUER: It sounds like you're saying that you would like to base U.S. planes there in some way, but it's not been worked out yet.

AMB. MURPHY: We are going to examine every possibility, every possible way to ensure that the vessels for which we are responsible as a nation, as a superpower, and we have special responsibilities to meet the vital interests that the President spoke about so eloquently in Florida yesterday -- that that mission is carried out to the maximum extent of safety possible.

MR. BIERBAUER: Mr. Secretary, before we take a break, just one more question. Do we accept totally Iraq's explanation that this was an accident?

AMB. MURPHY: By all appearances, it was a tragic mistake. Our investigation, our team, led by the Pentagon, including State Department representatives will leave Washington today. They'll pass by Bahrain, stop there briefly, then proceed to Baghdad at the first of the week. It'll be a full examination of what went wrong, what led to that accident, and to ensure that it doesn't happen again.

MR. BIERBAUER: All right. Assistant Secretary Richard Murphy, thank you for being with us.

END

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400
NEWS FOR THE NEWS MEDIA

*

מחלקת הקשר ניו-יורק	תאריך: 19.5.87
טופס מברק	מספר: 0416
מספר: 19.5.87	מספר: 0416
מספר: 0416	מספר: 0416

מספר: 0416, תאריך: 19.5.87

מספר: 0416, תאריך: 19.5.87

Peres and Russian Meet on Peace

By ELAINE SCIOLINO

Special to The New York Times

WASHINGTON, May 18 — Foreign Minister Shimon Peres of Israel met with the Soviet Ambassador, Yuri V. Dubinin, Sunday night and asked whether Moscow would be willing to play only a limited role in an international peace conference on the Middle East, Israeli officials said today.

The 90-minute meeting, which was not announced beforehand, was "constructive and even warm," Mr. Peres told Israeli journalists today.

The meeting took place at the end of a weekend in which Mr. Peres and Mr. Shultz discussed in detail American-Israeli cooperation on the peace process in light of an agreement, worked out by Mr. Peres and King Hussein of Jordan, that would restrict the authority of an international peace conference. It also followed a speech in which Mr. Shultz gave contradictory signals on the American position on the advantages of convening an international peace conference.

Speaking of the meeting held Sunday night, an Israel official said: "Peres

asked the Soviets whether they would agree to play not a ceremonial role but a limited role in the international conference." What Mr. Peres is seeking, he apparently told Mr. Dubinin, is that the Russians meet two long-held Israeli demands: the re-establishment of diplomatic relations and some concessions on the emigration of Soviet Jews.

אישור:

Parley Plan

He also repeated the conditions outlined by Jordan, Israel and the United States, that a short preliminary conference would lead immediately to direct talks between Israel and a Jordanian-Palestinian delegation.

Israeli officials said Mr. Dubinin repeated the recent statement by Mikhail S. Gorbachev, the Soviet leader, that the absence of diplomatic relations was "not normal."

Soviet officials declined comment on the meeting.

Meanwhile, Administration officials sought to clarify remarks made by Secretary of State George P. Shultz last night on the American position toward a peace conference.

On the one hand, Mr. Shultz appeared to give a strong Administration endorsement to the idea of an international conference. On the other hand, he tried to distance himself from the idea, saying that neither President Reagan nor he was committed to such a conference, nor would they ask others to make a commitment now.

Part of the difficulty in interpreting Mr. Shultz's message was that even though his speech had been rewritten several times, he spoke from notes and not from a prepared text.

"It was not a commitment to a conference in principle," one Administration official said. "It was a qualified endorsement of the idea of a conference. Then you have to fill in the blanks." The official added that Mr. Shultz intentionally gave what he called "a mixed message," in an attempt to give the United States the maximum flexibility and to remain outside of Israel's current domestic crisis.

NKT
8 N8
19.5.87

שם השולח: יפא

תאריך: 19.5.87

1147 4 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

1987-05-23

01:30

1480126

10

נ"ו / ק"ק א"א -
נ"ו 3-5

ס ו פ ס מ ב ר ק

שגרירות ישראל / וושינגטון

דף 1 מתוך 7 דפים

סיווג בטחוני בלחם

מיידי דחיסות

תאריך/ז"ח 221700 מאי 87

מס' מברק

אל: המשרד, בטחון, ניו יורק

120 533 587

אל: מעיית, יועץ שהביט לתקשורת

דע: מצפ"א; ניו יורק

תדרוך דובר מחמ"ד ליום 22.5.87

17th July

עתונות

$\frac{1}{1} \cdot \frac{1}{4} = \frac{1}{4}$

2/7
5872/7
J
120 GP
533

Q Chuck, stepping back for a second from the White House comment on it, the Assistant Secretary's remarks did prompt some comment on Capitol Hill to the effect that this sort of heightens Congress' interest in being informed, notified under the War Powers Act -- under the War Powers Resolution -- because in some senators' views, at least, it would heighten the likelihood of US troops being brought into combat in the Persian Gulf. Do you have any comment on that aspect of the situation?

MR. REDMAN: My comment could only be the same one I've already offered, which is that if anyone looks at the total thrust, the entirety of

what the Assistant Secretary was trying to get across, it is very clearly the opposite. It is very clearly the fact that deterrence has worked. He went through a lot of reasons for that, and that it will continue to work.

Q How about the question of the War Powers Resolution? Has there been any shift in the administration's position on that?

MR. REDMAN: No, there hasn't.

Q Still no need to do that?

MR. REDMAN: I see no change -- I have seen no change in the position.

Q Chuck, if I understood the context of what Mr. Murphy said yesterday, it was that the Iranians probably would not attack American shipping because they would be concerned by opening another front in their war. The White House now seems to be backing away from that. Does that mean the Iranians are more likely to attack American shipping, since they don't have to worry about war with the United States?

MR. REDMAN: That's a tough analysis to make without analyzing your statements in equivalent detail. No, I would only answer in a more general sense that the reason for deterrence has worked, are still there, among many reasons that were spelled out, there's also, of course, the fact that our ships will protect themselves. The Iraqis, the Israelis -- 'scuse me, the Iranians know that. That is certainly one among the many elements of deterrence.

Q Is the United States satisfied now that Iraq agrees to pay compensation to the victims of the families of the Stark? Do you have any comments?

X-7

3/7 9/7 120 GP 583 587

MR. REDMAN: The government of Iraq has informed the United States that it agrees in principle to provide compensation for loss of human life, injury and material damage suffered as a result of the attack on the USS Stark. We welcome the prompt response of the government of Iraq to our request for compensation, as well as its agreement to discuss the matter further through diplomatic channels.

Q Do you have any response to the desire by the Israeli government to grant diplomatic immunity to David Kimche, so he will not have to respond to a subpoena from Lawrence Walsh?

MR. REDMAN: In effect, the question is already answered. You phrased it in the future tense. Mr. Kimche is not a diplomat accredited to the United States, and under the circumstances, we have refused to accord him diplomatic status since his arrival in the United States. He does not currently enjoy diplomatic status. He can be subpoenaed to appear before a grand jury. He may, however, be immune from providing testimony with respect to certain subjects or information. He could be -- he may be immune from

providing testimony concerning special missions to the United States while he was director general of the Israeli Foreign Ministry. That's only a few sentences.

Q Chuck, he would be, you know, under those situations because he had --

MR. REDMAN: I said he may be.

Q Okay, and that would be because he had diplomatic immunity at the time of the event in question, or for some other reason that he may be immune?

MR. REDMAN: Those kind of specific reasons behind that determination, I can't give you, but what's at issue here in the State Department in making this general statement, and we do this routinely in the case of diplomats of this kind, it's the question of the principle of reciprocity. The Department would be very concerned by efforts of foreign countries to compel past and present US officials to disclose sensitive information in violation of United States laws.

Q And, is there any issue -- is there any question here of an agreement between the US and Israel on how to conduct the investigation into these matters, that that investigation would be conducted in writing and through, from government to government rather than through testimony of individuals?

MR. REDMAN: I haven't attempted to address that specific issue because it doesn't necessarily enter into play here. What we have is a very specific case of a subpoena having been served by the independent counsel, and then we played our role in the --

K

4/2

4/7

120

GP
S33

587

Q Okay, but that question comes into play at the next step, which is when he appears, if he appears, which he has, does he have to testify under the agreement that the State Department has with Israel?

MR. REDMAN: I just don't know that that has any bearing in this case?

Q (inaudible)

MR. REDMAN: Again, without going into the details, I just leave it as saying that we have been consultation with the Israeli government.

Q Why is it fluid, because you have a lot of "ifs" and "buts" in there? You know, he could be, could be that way or something else, something like that. Is it -- can't you be specific in that the legal adviser be specific about the case of David Kimche in that matter?

MR. REDMAN: That is the position of the legal adviser as of now. As always, when you get more details, perhaps your position could be come more clear.

Q It could change?

MR. REDMAN: I don't know whether it could change or not, but that's where it stands as of now.

Q Can you say, will it be Mr. Sofaer who will make the ruling on exactly a more definite definition of what categories he will be immune from having to testify on?

MR. REDMAN: To the extent that there is further input required from the State Department, it is the office of legal adviser, headed by Judge Sofaer.

Q And he will advise Lawrence Walsh?

MR. REDMAN: Again, not being a legal expert, I don't know whether the term "advise" is correct. That's the only reason I hesitate from answering that, but to the extent that there's any more input required from the State Department, it is, of course, the legal adviser's office.

Q Has the Department provided the Israeli embassy with this legal reading on what his status should be?

MR. REDMAN: Yes, we did.

X77

5/7
S
126 G2 10 587
533

Q Is that what the document that was provided was?

The State Department lawyer is down at the courthouse and he said that you would not comment on what the document was, but a document had been provided to the Israeli embassy.

MR. REDMAN: I don't know what document he handed over either, but the information has been provided to the Israeli embassy.

Q Chuck, I'm not sure I understand why it is that you say it may not have any -- the agreement with Israel -- may not have any bearing on this case. I may be just missing something here. Is it something obvious that I don't understand.

MR. REDMAN: I'm saying that here is a very specific case, a subpoena served. The question is, does an individual present in the US have to appear before a grand jury, and what does he have to say. That's what I'm trying to address. It's that issue.

Q Okay. So, now I'm asking the next question which is, after you've reached that point which you now have reached, how does the Israeli-American relation agreement on testimony on these matters come into play? Does the agreement essentially say that he does not have to testify, even if he appears?

MR. REDMAN: There, I just don't have any way to answer that in the context of this agreement. I'm only saying that I think that point is moot in the sense that you have an Israeli citizen here in this country at this point, who has been served a subpoena. Therefore, there are certain laws that are being applied.

Q And in fact the State Department was not a participant in any way in the proceedings down there today?

MR. REDMAN: That's my understanding. Our role has been limited to this question -- these questions -- that I've addressed.

Q Chuck, was there any coordination between the State Department and Mr. Walsh's office before Mr. Kimche came into the country about this matter?

MR. REDMAN: Not that I know of. As I said yesterday, this was a decision taken by the independent counsel under his own authority.

Q Do you have any comment or anything to offer on the plan of the administration to postpone submission of the sale of F-15s to Saudi Arabia?

MR. REDMAN: That was dealt with yesterday.

TH

6/2

6/2

120

GP
533

587

Q Chuck, in either of those messages -- the reparations message and the Saddam Husayn -- the second, I guess the second Saddam Husayn message, can either of those be made public? The first Saddam Husayn letter was, I believe.

MR. REDMAN: I'll have to take a look at it. I think that was to the President, so we'll have to check with the White House.

Q Chuck, has the State Department asked the Saudis for clarifications regarding the roles of those two planes -- ah, excuse me -- yeah, two planes that failed to intercept the Iraqi jet, and have we received any kind of reaction from them?

MR. REDMAN: I don't know of any further inquiries in any formal sense, at all.

Q You haven't asked the Saudis for a clarification of why they didn't allow the interception of the plane?

MR. REDMAN: I think that's all pretty clear. A request was made. It was a request for which there was no precedent, for which there were no arrangements. It was sent through the Saudi system, but there just wasn't time for a decision to be made.

Q Have the Saudis volunteered any explanation, since the, particularly the comments from Capitol Hill have come out which appear to have delayed the F-15 sale?

MR. REDMAN: I don't know that they volunteered any, but I'm not sure what information there is left to volunteer. I think we have a very good idea as to what happened here and the reasons for which that response could not be mounted, as it had been suggested by the people in the air, is very clear. I think the explanation is one which we understand.

Q For example, have the Saudis suggested to the United States that a task force or working group or something be set up to review the procedures, so that in the future, perhaps, the time frame would be a little shorter in making that decision?

MR. REDMAN: Not that I know of, but once again, you talk about the timeframe to make this kind of a decision, you can imagine what might be involved if we were asked to make such a decision, for example. In an case where we had no established rules of engagement, no precedent, no agreement of any sort, and someone perhaps had what might be a good idea. I'm not challenging that, but nonetheless, people on the scene come up with the idea; they send it to headquarters. It's going to take some time to make those kind of decisions because in the early going the facts were very sketchy, particularly in the first few minutes.

XTT

7/12
7/7 120 GP 533 P 587

Q Do you have anything on Secretary Shultz' meeting this morning with the grand Mufti(?) of Lebanon, and did the Mufti raise the question of Lebanese concerns over Lebanon not being consulted on the international peace conference?

MR. REDMAN: Only to say that the Secretary welcomed Sheik Hassan on the latter's private visit to the US. They did discuss the situation in Lebanon and the Middle East.

Q -- from Iran so that you see that the Saudi answer or explanation is acceptable as expected in the US government?

MR. REDMAN: We've certainly said that, yes.

Q Have you got anything on US requests to either Saudi Arabia or Kuwait for the basing of airforce tankers for inflight refueling of Navy aircraft?

MR. REDMAN: No, that would fall under the same heading as I (inaudible).

Q Chuck, what about the Congress asking that the whole operation of reflagging to be considered again, or reviewed?

MR. REDMAN: I don't have any particular reaction.

X Y

3/4 29

Arthur M. Marshall
101 STATE STREET, SUITE 223
SPRINGFIELD, MASSACHUSETTS 01103
(413) 781-8700

May 22, 1987

Hon. George Shultz,
Secretary of State
The State Department
Washington, D.C.

Dear Mr. Shultz:

This letter is to request that you permit me to share with you my views concerning the International Conference proposed by Israel Foreign Minister Shimon Peres which would have for its purpose negotiations looking toward a Middle East peace settlement.

Since my first visit to the Middle East in 1933, and during 39 visits since then, the last in March and April, 1987, I have been an observer and a student of the Middle East. I have watched with keen interest and great care the history and the myriad changes and developments in this, one of the most single important areas on the face of the Earth. My itineraries have included Lebanon, Israel, Jordan and Egypt and such key points as Beirut, the Golan Heights, the West Bank, Gaza, Jerusalem, the Sinai, Cairo, the Suez Canal and the Straits of Tiran. During these visits, I have talked at some length with Moslem Arabs, Druze, Jews, Christian Arabs, Bedouin and people of other persuasions.

The stated reason for an International Conference is to settle what have come to be known as the 'Palestinian question' and the 'occupied territories'. The Palestinian National Covenant of 1968 provides that the Palestinian Arab State would be secular and democratic. There is no such state between Morocco, South Yemen and Iraq and there is no reason to think that such a state will come into being on the West Bank and in Gaza.

Multinational conferences do not produce peace. In this century, such conferences have sown the seeds of war (Versailles) or slightly delayed war by forcing concessions down the throat of another nation (Munich). Peace can come only by two nations talking and negotiating face to face across the same table. Who would possibly believe that there would have been a Camp David Agreement if the Soviet Union had been present during the Camp David negotiations?

Past experience demonstrates conclusively that the agenda of negotiations in an International Conference concerning the Middle East will be set by the most intransigent party or the party(ies)

4/14 28
Hon. George Shultz

-2-

May 22, 1987

hostile to Israel. In the words of Walter Laqueur, the Arab nations are unable to adapt to present-day situations and are entirely incapable of overcoming their internal conflicts and divisions.

Not only is there little chance that Israel might soon reach a compromise with any Arab nation but there is no chance of simultaneously compromising with two or more nations. The difficulties for Israel to deal with the Arab nations would be greatly increased by the mischievous presence of the Soviet Union.

Apart from the fact that Mr. Shimon Peres in the latter part of 1984 expressed vigorous opposition to an International Conference and has now changed his position, the format for an International Conference now being discussed overlooks the motives and objectives of the suggested parties to the Conference. Each has its own ax to grind and some have an interest in continuing the present hostility between Israel and some of its neighbors. The Palestine Covenant, the standard of the PLO, calls for the destruction of the State of Israel.

The proposed format will place Israel in the untenable position of facing other nations which promote and support the most extreme Arab demands. These participants will try to impose life-threatening solutions on Israel. The proposed format can and will lead away from rather than toward a settlement which will bring peace.

Although I'm aware that the United States has a strong interest and desire in promoting a policy of facilitating peace in the Middle East, the International Conference as presently proposed will hurt rather than help such a policy.

The correct course for the United States is to encourage, promote and facilitate direct across-the-table negotiations between Israel and Jordan. Once an agreement between Israel and Jordan is reached and implemented, the same effort with Syria, Saudi Arabia and Iraq could follow.

For taking the time to read and consider my views concerning this urgently important matter, I thank you. Because of the importance of this matter to me and many, many Americans interested in peace in the Middle East, I would urgently request your early response.

Thanking you for your courtesy and cooperation, I remain

Sincerely,

Arthur M. Marshall

AMM:s

END

סניף
ד... 7... 3... דפיס
סוג בסחוני... סוגי
דחיות... מידע
מפרץ וזיה... 22 מא'
... 22 מא'

אל: המשרד

582

מצפ"א

קיצוצים אפשריים בסיוע

לשלכם 670

כללי:

לשאלות יכנס: **EARMARKING** אינו מגן בפני קיצוץ אחד אם הוא מחבקט לפי דרישות ג"ר; ולו"ז להמשך התהליך אינו ברור. להלן הסבר מפורט:

EARMARKS א.

1. אין ספק שהקיצוץ האפשרי יחול על הסעיפים שיש בהם **EARMARKS** אם יוחלט לעשות כך, ואין טעם להזמין חוות דעת משפטית בשאלה.

2. כפי שציינ כבר בשלנו 613 מה-29.4, ה- **EARMARKS** אינם מעוגנים בחוק כדבר קבע שמתקבל אוטומטית מדי שנה כ"זכות". הוועדות הנוגעות מחליטות כל שנה מחדש על ה- **EARMARKS** למיניהם, ו"הינד הנותנת היא היד הלוקחת". מטרת הישיריונים" האלה היא לחייב את הממשל - ולא את הקונגרס.

3. אם יחליטו הוועדות ו/או המליאות בשני הבתים לשכור את שיטה ה- **EARMARKS** (אם בסעיף מסויים, כגון פונקציה 150, או בכל הסעיפים הבלתי-מוגנים בתקציב "לכל אורך הקו" - **ACROSS THE BOARD**), עדיין ניתן להחליט על יוצאים מהכלל-וגם כאן קיימות אופציות שונות כגון **EXCLUSION CLAUSE** שהוא יפה למדינה או לחכנית מסוימת, וכפי שמסביר הציר במברקו 512, בתוספת המילה **"NOTWITHSTANDING"**.

4. יש לציין ולהסעים שסיוע חוץ אינו אחד מהסעיפים המוגנים לפי חוק גוהם-רודמן, ואין די ב- **EARMARK** להפוך אותו או חת הסעיפים שבחוכו לחסינים מקיצוץ אחד **"ACROSS THE BOARD"**.

2 3 3 1 2 1 3 1 3
2 3 3 1 2 1 3 1 3

ב. לוח זמנים

1. המפתח ללוח הזמנים הוא חוק התקציב. חוק זה קובע את ההקצאה לכל סעיף ראשי בתקציב. ולפי חוק גרסה-רודמן (בניגוד למצב בעבר) ההקצאות בחוק זה מחייבות גם את וועדות ההרשאות (AUTHORIZING COMMITTEES) וגם את וועדות ההקצבות (APPROPRIATING COMMITTEES). לכן מתייחסים להקצאות אלה כאל "תיקרות".

2. בשלב זה, עדיין לא ניתן להצביע על לוח זמנים ברור, אך כן אפשר לעמוד על מספר ציוני דרך:

א) חוק התקציב

א.1. כמדוע בשלנו 377, נפתח הקונגרס בחוק זה. אך נציגי שני הבתים טרם הצליחו להגיע לעמק השווה, ומן הסתם יסיימו את מלאכתם רק לקראת אמצע יוני. לאחר מכן ייתכנו בעיות נוספות במליאת, כך שאין לדעת מתי יתקבל החוק הסופי.

א.2. לעומת זאת, בתום הקונגרס תיוודע ההקצאה לסעיף 150 ("עניינים בינלאומיים"), וסביר להניח שתסחכם בכ-16 בליון דולר. סכום שככל הנראה יצריך קיצוץ בסדר גודל של 4-500 מליון דולר מתוך ההוצאות בפועל בסעיף בכלל וסכום של 2-300 מליון מתוך הסיוע בערט.

ב) חוק ההרשאה לסיוע חוץ

בסנט

ב.1. כמדוע במברק אחר היוצא היום, קיימים סיכויים שחוק זה יתקבל במליאת הסנט עד אמצע יוני. אם יתקבל לפני חוק התקציב, המספרים המופיעים בהצעה ולרבות מלוא הסיוע עבור ישראל) יעמדו - ויהיה צורך לקצץ אותם אך ורק עם קבלת חוק התקציב. לחלופין, אם חוק התקציב יתקבל קודם, אזי חברי וועדת החוץ יצטרכו להקטין את מספריהם לפני קיום הדיון על חוק הסיוע במליאת הסנט.

ב.1.2. בכל מקרה, לא נראה שחברי וועדת החוץ יתבקשו להתמודד עם בעיית הקיצוצים לפני אמצע יוני לכל המוקדם.

בבית הנבחרים

ב.2. הצעת חוק ההרשאה לסיוע חוץ עדין לא יצאה מוועדת החוץ. ועדיין מנסים - ללא הצלחה ניכרת - ליישר את ההדורים וחור הוועדה. שוב כפי שדווח בנפרד, יחכן שמליאת הסנט.

ס ו 8 8
ס נ ר ר
ד פ מחור 3 דמים
ס ו ג בסחוני... סנדי
דחיות
תאריך וזיה
ס ו 8 8

582

ג. חוק ההקצבה לסיוע חוץ

ג. 1. תהליך ההקצבה יכול להתקיים אחרי ואף ליד תהליך ההרשאה. בדרך כלל הסנט ממתין לבית הנבחרים להשלים את עבודתו בהקצבות, לפחות במישור של הוועדות, וכפי שאמר לברוקס וועדת המשנה לפעולות זרות בבית הנבחרים, המורשה דינר אובי (5/3/53) יתכן שהוא יערוך את ה-MARK-UP של החוק הנ"ל רק בסוף הקייץ. אם כן (והיו דברים מעולם) כל תהליך ההקצבה בשני הבתים ייעשה במרוכז בסתיו.

01270 .3

המצב בעורפל, והתהליך מסורבל. לא ניתן להצביע על מועד לקיצוצים מאחר ולוח הזמנים אינו ידוע.

ככל הנראה הוועדה הראשונה שתבקש לעשות קיצוצים תהיה וועדת החוץ בסנט. וככיר לשער שיום הדין לא יבוא לפני אמצע חודש יוני.

עם זאת, יתכן שבשני הבתים יעדיפו לדחות את רוע הגזרה, בתקווה שלקראת הקיץ יכיר הממשל באילוצים התקציביים הקשוחים (שקיימים כראש ובראשונה בשל התנגדותו של הנשיא להטלת נשים חדשים).

"פיסגה הקציבית" בה ייבדונו לא רק שנים רבות, אלא גם יבדונו שנים רבות, לבוא לקראת הקונגרס ולנהל

חוק ה- **DEBT CEILING** והצעות הנשיא לרפורמה בחוק התקציב. מתוך קלחת זו יתכן שיושגו צורות, ושהנשיא ירכך התנגדותו למסים חדשים (במסווה זה או אחר), כך שניתן יהיה לאזן את התקציב ולהשיג יעדי חוק גרהם-רודמן בלא קיצוצים בלתי אנושיים.

למדן

סגרירות ישראל - וויינגסטון

אל: המשרד + בטחון

519, 570

1/2

2 י 2
1... 2... 1... 2...
ד... 1... 2... 1... 2...
ס... 1... 2... 1... 2...
ד... 1... 2... 1... 2...
מ... 1... 2... 1... 2...
מ... 1... 2... 1... 2...
מ... 1... 2... 1... 2...

מאיר וזיח... 12, 15, 22 מאי '87

מ... מ... מ...

מצפ"א

דע: לשכת מנכ"ל אוצר, מקש"ח (מבטחון)

סנט: חוק הסיוע - הערכת מצב

מתוך שיחה עם ג'רי קונלי (האחראי לחוק בצנות העוזרים לוועדת החוץ).

1. בסנט הצעת החוק מוסיפה להתקדם וחוזים דיון במליאת הסנט במהלך חודש יוני. גורל החוק קשור לחוק התקציב (וצורת הטיפול בקיצוצים בסיוע אם יתבקשו). וכן ישפיע על קידום חוק הסיוע בבית הנבחרים.

2. כיום הדו"ח המתלווה לחוק הסיוע בסנט (המסביר את כוונת המחוקק) נמצא בשלבים הסופיים של הכנה, ובכוונת יו"ר וועדת החוץ, הסנטור קליבורן פל, להעביר בשבוע הבא את הצעת החוק (**TO FILE THE BILL**) יחד עם הדו"ח המתלווה לשם טיפול במליאה.

3. היות וחוק כספי הפנטגון תקוע במליאה (בשל "פיליבוסטר" מצד הרפובליקאים) יתכן שיחפנה הזמן שהוקצב לחוק זה ויוחלט להקדים את הדיון בחוק הסיוע לשבועיים הראשונים של יוני.

4. קונלי מקווה שכך יהיה, כי אזי חוק הסיוע עשוי להתקבל לפני קבלת חוק אחר - חוק התקציב. בסופו של דבר, אין ספק שיתברר שהמספרים בהצעת חוק הסיוע נורגים מ"התקרה" שתיקבע בחוק בתקציב ולא יהיה מנוס מלהתאימם להקצאה בחוק התקציב. מובן איפוא שיו"ר וועדת החוץ מעדיף לגשת לבעיית הקיצוצים בסיוע החוץ לאחר שמליאת הסנט תאמץ הצעתו, כי אזי יוכל להגן על מספריו מעמדת כוח. (היה וחוק התקציב יתקבל קודם, יצטרך פל לחזור לוועדה שלו ולהתאים את המספרים בהצעת חוק הסיוע למספרים בתקציב, בלא מרחב תמרון ובלא גיבוי המליאה.)

5. בכל מקרה, להערכת קונלי קיימים סיכויים סבירים שההצעה תידון ואף תתקבל בקרוב בסנט.

מצד שני, הצעת החוק שהוכנה בוועדת החוץ בבית הנבחרים עדיין בצרה. כמדווח, רוב

ההחלטות של הוועדה הן: 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

ס 1 0 0 0 0
 ד...2...מחור...2...דפים
 סוג בסחוני...שמו
 דחיות
 מאריך וז"ח
 סעיף 11 פנת

סגירות ישראל • ושינגטון

אלו

2
2G
512

570

הרפובליקאים בוועדה זו הצביעו נגד ההצעה, ומכיון שאין סיכוי להעביר את החוק במליאת הבית בלא תמיכת הרפובליקאים ביקש יו"ר הוועדה, המורשה דנטה פאססל, שעוזריו ינסו לעבד הצעה חדשה בתיאום עם צוות העוזהלם של המיעוט (הרפובליקאי) בוועדה וגם עם נציגי הממשל. לדברי קונלי (ולפי מידע אחר שבידינו) לא הושגה כל פריצת דרך בכיוון זה. לפיכך אם אכן יתקבל חוק הסיוע במליאת הסנט, יתכן מאד, להערכתו, שגרסת הסנט תהיה לבטיס ("BLUE PRINT") להמשך המלאכה בבית הנבחרים, ולמעשה היא תשמש מסגרת להכנת הצעה חדשה שביקש פאסל - תוך ידיעה שגרסת הסנט תהייה מתמיכה רפובליקאית.

6. בדיפי הקטעים הנוגעים לישראל מתוך הצעה הדו"ח המתלווה, לא הסופי אלא הכמעט-סופי.

סוף
 למדן

משרד החוץ-מחלקת הקשר

13104

תאריך : 22.05.87

ירצא **

סודי

**

**

**

חוזם: 5,13104

אל: רוש/670

מ-: המשרד, תא: 220587, זח: 1537, דח: מ, טג: ט

נד: 8

סודי/מיוזי

למזן, ערן. לשלן 512, ולשלנו 540.

א. לצורך החלטה על זרן פעולה מבקשים לקבל חזר'ר משטטית על השאלה האם הקיצוץ האפשרי של 4.5 אחוז חל גז על EARMARKING

ב. מהו לוח הזמנים בפניו אנו ניצבים, היינו היכן עומד הנושא מבחינת הקונגרס.

מצמ"א

חב

תפ: שהח, רהמ, מנכל, ממנכל, ממנכל, ל, שהבט, מצמא, מינרבי, כלכליזב', אוצר, טייבל

MEMO

TO :

FROM :

SUBJECT :

DATE :

RE: [Illegible text]
[Illegible text]
[Illegible text]
[Illegible text]
[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

ע' - ח' ח' ח'
V

כב' באייר תשמ"ז
21 במאי 1987
1.959

מוגבל

אל : מר מרדכי ידיד, ס/קונכ'ל

מאת : מנהל תפוצות

הנדון : ביקור הועד היהודי האמריקני

1. בינואר ש.ז. בקרה בארץ משלחת בכירה של ה-A.J.C. בראשות נשיאה טד אלנוף. התכוונתי לדווח על ביקורה אולם בלחץ העבודה השוטפת העניין נדחה ועתה אני בא להשלים החסר בתכלית הקיצור.

2. ב-14 בינואר נפגשו עם שה"ח ומר אלנוף פתח בהזמין את מר פרס להשתתף בוועידתם הארצית (שנערכה ממש בימים אלה) וסיפר על תרומתם לחגיגות המאה להולדת בן-גוריון. שה"ח ומ"מ רה"מ נגע בכמה נושאים בינלאומיים כלהלן:

א. יוון : אינו תולה תקוות בהבטחות היות שכבר ידענו אכזבות. היוונים חושבים שיוכלו לקנות אותנו ולשמחנו עם מחוות קטנים. לכן אנו מגלים קרירות.

ב. אוסטריה : (במענה לטד אלנוף המספר על תוכנית חינוכית שלהם באוסטריה): קרייסקי מתוסבך עד כדי הרס עצמי; אף אם נניח שהקונגרס היהודי העולמי טועה בעניין וולדהיים, בכל מקרה אין הוא סמל מהעבר שאנו יכולים להצריך ואף אם נהיה קרים והגיוניים, האם יכולים אנו ללחוץ ידי וולדהיים מול המצלמות? איננו חייבים לאוסטריה דבר; היא לא שילמה פיצויים. כסגן נשיא האינטרנציונל הסוציאליסטי אני יכול לומר שאין אוסטריה מדינה ידידותית. לשאלת אלנוף מה צריכה אוסטריה לעשות כדי לאפשר שיפור, אומר שה"ח שדרוש קודם כל מחווה בצורת פיצויים או סיוע רציני לפרויקט חשוב בישראל. וורניצקי הרוצה בשיפור האוירה מבקש שנשגר שגריר, אך בישראל האוירה היא נגד. איזה פרצוף יהיה לנו כאשר שגרירנו יגיש כתב האמנתו לוולדהיים שאולי אינו פושע מלחמה במלוא משמעותה של ההגדרה, אך בהחלט אפשר להגדירו כנאצי וכאדם ששיקר לאורך כל הדרך.

- 2 -

ג. איראן : (במענה למאבק טננבאום): אין לנו על מה להתנצל; פעלנו כידיד וגם בבית הלבן מבינים שטעו כשהחלו לרמוז על אשמתנו. ממפלגה הדמוקרטית מבינים אופיה של מעורבותנו.

ד. פולארד : טעינו והתנצלנו. ובמענה לשאלה במה יכל הועד לעזור: לא, אל תנקטו עמדה ואל תהפכו זאת לענין יהודי (כידוע התבטא טד אלנוף בביקורתיות עם היאדע פסה'ד).

3. ב-12.1 נפגשה המשלחת עם רה"מ וטד אלנוף הציג המשלחת ופתח מייד בשאלה על איראן-גייט ולהלן דברי מר שמיר:

כשאתה שותף, אתה ממלא חובתך ושותף לויאלי משתף פעולה, ויש כמובן גם סיכון בשת"פ כזה. ומה שקרה זה בדיוק זה. אנו מוכנים לשת"פ עם הקונגרס והמימשל בהבהרת הבעיה; אנו יודעים האמת ונוכיחה וחושבים שפעלנו בהתאם לחובותינו ומצפוננו נקי ואין לנו מה להסתיר.

זה יקח זמן עד שנוכיח לדעת הקהל את האמת, היות שלא עתה הזמן להיכנס לעימות עם כל המתפרסם. אין ממה לחשוש. האלמנט המרכזי היה רצוננו לעזור לאמריקנים לשחרר בני ערובה ושאלנו כמקשרים עם המתונים באיראן. יש לנו כל המיסמכים להוכיח גם ההיבטים הנוגעים להעברת הכספים. יש פקידיים בארה"ב הרוצים להוכיח יתר מעורבות ישראלית אבל אנו נבהיר בדיוק ונוכיח חלקנו; איננו מצטערים אלא גאים ~~ל~~ ששה"פ. אם היתה פגיעה בחוק או בקונגרס זה לא בא מצדנו.

הרב טננבאום שואל על פפוליאס ~~ו~~ ורה"מ אומר: אין שינוי משמעותי ביחסים כי ליוון סיבות טובות לרצות לשמור על יחסים הדוקים עם סוריה. אשר למיהו יהודי: אין חדש, ואין סיכוי להתפתחות בנדון בעתיד הקרוב. ולבסוף דבר רה"מ על תהליך השלום: יש לנו ולירדן ענין משותף לקצץ בכוחו והשפעתו של אש"ף; בשטחים יש אהדה רבה מאד לאש"ף ולכן חשוב המאמץ המשותף להקטינה ולחזק מעמד ירדן. חוסיין לא יבוא למו"מ בלי תמיכה רחבה מהפלסטינים וזהו המסר שלי בביקורי בבית לחם ופגישתי עם פרייג'. הטרגדיה של הפלסטינים שתמיד היה להם מיעוט קיצוני טרוריסטי שהרוב נגרר אחריו; אש"ף לא יביא פתרון והירדנים יודעים זאת והם צריכים לאזור אומץ ולכן צריך לעודד התהליך ולחזק מעמד המלך.

4. בין השאר, ארגנו למשלחת פאנל שנתח בעיות חוץ שונות. גב' שרה פרנקל הרצתה באריכות על בעיית יהודי בריה"מ: בשנים 81-1956 הונפקו למעלה מ-600 אלף AFFIDAVITS ולאחר גלי העליה נותרו בבריה"מ כ-400 אלף מהם. 11400 איש קבלו סירובים. החוק החדש מ-1.1.86 מהווה מצב של רמייה כלפי המערב והוא רק מעלה על הכתב התקנות הנוקשות הקיימות בפועל; הקרובים מדרגה א' מהווה החמרה ניכרת.

- 3 -

אריה לוין, מנהל ממ"ד, סקר כמה נושאים מזת'יים רלבנטיים: נצחון איראני משמעותי ייצור ניכר באיזור; הארצות הקרובות לסכסוך (סעודיה, כווית וכו') מגלות היסטוריה ומנסות לקיים קשר עם איראן. התאוקרטיה והמשטר שחומייני הקים ישארו כנראה אחרי מותו. תהיה מלחמת ירושה. אולי לא ארוכה במיוחד, עד שתעלה אישיות חזקה. באיראן היו תמיד אישים מרכזיים וחזקים שהמונים הלכו אחריהם. לנו היה חשוב לקיים קשר כלשהו עם איראן בשל המיעוט היהודי (35000) התלוי במשטר ובהעדר ערבויות לשלום. ובעתיד היותר רחוק חשוב לה לישראל שיהיה לה בן-ברית באזור היות שתהליך השלום לא יפתור כל העימות ולפיכך דרוש לנו ידיד שאיננו ערבי; איראן היתה תמיד בודדה, לה אינטרסים משלה, מוקפת אויבים מכל עבר וההגיון הגיאופוליטי הוכיח - עד ההפיכה - שצדקנו בחפשנו הקשר עם איראן.

ב ב ר כ ה,

גדעון תדמור

העתק: המנכ"ל
המנכ"ל המדיני
לשכת שה"ח
לשכת רה"מ ✓
המשנה למנכ"ל
מנהל מצפ"א
הציר, וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 2 מתוך דפים

סוג בטחוני שמור

דחיות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

שגרירות ישראל / וושינגטון

555
8022
5

ז. במקום זאת, שני המורשים הכינו מכתב למזכיר המדינה (רצ"ב) בו הודיעו על התנגדותם לעיסקה והפצירו בשולץ לחמנע מחגשת הבקשה לקונגרס. חתומים על מכתב זה (בנוסף ללויין וסמית) המורשים בוב טוריסלי, ביל גרין, ווין וובר וג'ון מילר (שלושה דמוקרטים, ושלושה רפובליקאים).

ח. ביום די (20) הסנטור דה-קונסיני (דמי' מניו מכסיקו) החליט להגיש במליאת הסנט הצעת החלטה של אי-הסכמה **RESOLUTION OF DISAPPROVAL**. הצטרפו אליו הסנטורים פרנק לאוטנברג (דמי' מניו ג'רסי) ופיט ווילסון (רפ' מקליפורניה). רצ"ב נוסח ההחלטה.

ט. **מהלך** בלתי מתואם זה הפתיע גורמים שונים בסנט (ומחוצה לו) שעוסקים בהחתמת סנטורים רבים (ביניהם בוב דול ויתכן בוב בירד) על מכתב לשולץ בדומה למכתב המורשים.

י. היום (21) התרבו השמועות בתקשורת כאילו הממשל החליט לא להגיש את הבקשה; ושמועות אלה זכו לתימוכין הבוקר מפיו של דיק מרפי שנפגש בדלתיים סגורות עם חברי ועדת המשנה לאירופה ולמזרח (בראשות המורשה לי המילטון). המשתתפים מתרשמים שהממשל לא החליט לחזור בנא לא **מהעיסקה** את הגשת הבקשה - וזאת בשל שלושה שיקולים עיקריים:

(1) הידיעות על אי שיתוף הפעולה מצד הסעודים בעקבות ההתקפה על הסטארק.

(2) העדויות המתרבות אודות המימון (33 מליון דולר) הסעודי לקונטרס.

(3) מהירות ומימדי ההתנגדות בגבעה לעיסקה עצמה.

3. ממספר משרדים נשאלנו באם לממשל עמדה בנדון, והאם בכוונתנו להוציא הודעה (שבודאי תחזק את ידי המחנגדים).

4. שואלים גם לנחונים טכניים ואחרים בקשר לאיום הבטחוני לישראל שינבע מהעיסקה המוצעת, וכן לכל טיעון אפשרי נגד המכירה. אנא בהקדם האפשרי.

346-9061
למדן

131001.303

S.L.C.

100TH CONGRESS
1ST SESSION

S. J. RES. _____

555
5023
5

IN THE SENATE OF THE UNITED STATES

Mr. DECONCINI introduced the following joint resolution; which was read twice and referred to the Committee on _____

JOINT RESOLUTION

Prohibiting the sale to Saudi Arabia of 12 F-15 aircraft.

- 1 *Resolved by the Senate and House of Representatives*
2 *of the United States of America in Congress assembled,*
3 That the proposed sale to Saudi Arabia of 12 F-15 aircraft,
4 with related defense articles and defense services, pursuant
5 to section 36(b)(1) of the Arms Export Control Act, de-
6 scribed in the numbered certification transmitted to the
7 Speaker of the House of Representatives and the Chairman
8 of the Committee on Foreign Relations of the Senate on
9 _____, 1987 (Transmittal No. 87-____), is prohibited.

R

11TH DISTRICT CLERK
COMMITTEES
COMMITTEE ON FOREIGN AFFAIRS
COMMITTEE ON UNITED STATES AND INSULAR AFFAIRS
SELECT COMMITTEE ON HARBOR, ABUSE AND CULTURE
MAJORITY REGIONAL WHIP

Congress of the United States
House of Representatives
Washington, DC 20515

WASHINGTON OFFICE
132 CANNON HOUSE OFFICE BUILDING
WASHINGTON, DC 20515
TELEPHONE: 802-225-6431
DISTRICT OFFICE
8280 WEST CENTURY BOULEVARD
SUITE 447
LOS ANGELES, CA 90045
TELEPHONE: 213-410-8418
213-282-6128 (SANTA MONICA)

May 18, 1987

The Honorable George Shultz
Secretary of State
Department of State
Washington, D.C.

Dear Mr. Secretary:

It has been reported that the Administration is readying a more than \$500 million arms sales package for Saudi Arabia, about which Congress is to be notified shortly. The package is reported to contain up to 15 additional F-15's for the Saudi Air Force.

We strongly oppose the sale of these weapons to Saudi Arabia. In the past, arms sales to that country have been justified on a variety of grounds, particularly that they would induce it to further the peace process. During every debate over the sale of sophisticated weaponry to the Saudis--in 1978, with the first F-15 sale; in 1981, with the AWACS sale; and in 1986, with the Saudi missile sale--Congress has been assured that, if only we allow these weapons to be sent, Saudi Arabia would join the peace process.

In fact, during the AWACS debate, President Reagan sent a letter to then-Majority Leader Howard Baker outlining a set of terms and conditions that would be met before transfer of the AWACS. These included the receipt in writing by Congress of a Presidential certification containing agreements with Saudi Arabia that certain conditions have been met. One of the conditions stated in the letter is:

That the sale contributes directly to the stability and security of the area, enhances the atmosphere and prospects for progress toward peace, and that initiatives toward the peaceful resolution of disputes in the region have either been successfully completed or that significant progress has been accomplished with the substantial assistance of Saudi Arabia.

Regrettably, Mr. Secretary, even though Congress received that certification last June, none of these conditions have in fact been met, and it is now May, 1987. There is no evidence that the Saudis have in fact fostered the peace process--perhaps the most important condition on which Congress approved the 1981 arms sales package. Saudi Arabia is still in a state of war with Israel, refuses to recognize Israel's right to exist, refuses to support any peace initiatives in the region, and continues to lead the Arab boycott against Israel. Certainly, we should not seek to sell weaponry to the Saudis as a quid pro quo for their support for U.S. policy elsewhere in the world.

It is not surprising, therefore, that the Administration does not seem to be using the peace process as a rationale for the current proposed sale. Nor is it claiming that the Iranian threat justifies the sale of such sophisticated weaponry, as it did last year during the missile debate. In fact, U.S. and Saudi

דח"פ: 1	מחלקת הקשר ניו-יורק	דח"פ: 1
מחור: 4	טופס מברק	מחור: 4
אל:	לשכת ממ'ר"מ	אל:
ד ע:	לשכת ממחוז, וושינגטון	ד ע:
מאת:	סגן הקונסול הכללי, ניו-יורק	מאת:

ד"ר קיסיונג'ר - ועידת חנשיאים.

1. להלן רישום מדברי קי סינג'ר בפני ועידת הנשיאים אתמול ה-20 כמאלי בנושא חועידת הבינלאומית.
2. דברי קיסינג'ר לא חוקראו מן הכתב. ידוע כי שיפר הקליט את דברי קי יסנג'ר.

יגד

[Handwritten signature]

תאריך:	21.5.1987	שם השולח:	מרדכי ידיד	אישור:
--------	-----------	-----------	------------	--------

J. Jewish

552,188

Excerpts from the remarks of Dr. Henry Kissinger at a memorial meeting honoring the late YH. (Yehuda Hellman)

2
4

A year ago I was asked to speak at a luncheon then being planned in honor of YH, an event that Y told me he really didn't want. I of course accepted out of my respect and regard for Y. He is not with us today, except in our thoughts, so I will talk with you today as I would with Y, were he with us, as he was so many times when he and one of his chairmen would drop by for a chat about the issues of US-Israel relations and Israel's security to which he devoted his life.

Let me begin by observing that I was the first Jewish sec of state, that I was a refugee from Germany and that I lost many family members who died in concentration camps. These personal facts influenced in a way I cannot even measure the way I conducted my office. They certainly connected me to the survival of the J people and to the progress of the State of Israel. But of course my duties were not exhausted by my background, and so I felt it was important that a dialogue be established with the J community.

The J people are not only a miracle but an astonishment -- so prickly in their inter-personal relations, so united in times of trouble. Civilization has no other record of a people whose dream was their most fundamental reality and that brought about its realization is history. Many peoples have disappeared; the Jews have survived. This of course hardly means that its heroes were easy to deal with. On many an occasion the Israelis with whom I was in discussion felt that the need to instruct me overrode what I might have to say to them. One interlocutor who never made me feel uncomfortable was YH, a truly dedicated person who exuded his convictions as a passionate believer in Israel and a devoted son of the J people. He never made me a speech on this subject but in times of difficulty he would always appear to talk and to explore the issues with me. Y understood the complexities within which solutions had to be found. He was one of the warmest and most extraordinary men I ever met. He wanted no credit for his work, and I enjoyed his quiet, beaming satisfaction when the results were successful. It was the capacity for dedication that he had which makes the J people great. I know no more devoted son of Israel or one who contributed more to the dialogue of American Jewry and the American government.

If Y were alive today he would come to see me and we would talk. I have no formal lecture today but I am perplexed and I would share that with Y as I will share it with you.

I have very great worry. Unanimity has never been an attribute of Israel or Israelis, but in the past there has always been a consensus on fundamental issues of national survival. Thus, the American J community could deal with a homogeneous point of view. Today, however, there is a clear cut public division of views in Israel. Whatever the merits of either position, there is inevitably an effort to enlist outsiders in these disputes. I regard this as extremely dangerous. I would urge that some solution be found so that there can be an expression of a common point of view. Israel is a tiny community of barely 3 million. It is very difficult for the United States to understand Israel's narrow margin of survival. I always thought it would be useful to draw Jordan across the river to give them Jericho as the price of their taking the PLO out of the situation. Once, in visiting Hdassah hospital the day was so clear that I could see the Jordan river, and the mountains to the East in Jordan seemed within the reach of my hand. I could under-

0520/88 3/4

stand that when the margin of survival is so narrow, one cannot risk the great experiment that is Israel. It is difficult enough to get this across to American policy makers. But when Israel speaks with a divided voice that task becomes almost impossible.

I am quite worried about the substance of this matter. We are in the last 18 months of the present American administration. With the best will in the world, the State Dept. cannot guarantee what its successor will do. I have no doubts about Sec. Shultz, but with an election coming up, with East-West negotiations proceeding, with other preoccupations on his mind, no Sec. of State can today give enough time to working out a middle east solution.

This then is a perplexity. I have grave doubts about a very large international conference composed mainly of countries whose stated position is not at all sympathetic to that of even the most dovish forces in Israel. Comparison has been made to the international conference of 1973, but very special conditions obtained then. May I remind you that Israeli troops were 15 miles from Damascus and on the other side of the Suez Canal and that Egypt had Anwar Sadat at its helm. That situation cannot be duplicated today. My experience with an international conference is that it is not easy to disband it once it has assembled, and that it is not easy to walk out of one. And so a series of questions crosses my mind:

Do King Huseein and Asad of Syria understand and agree that the conference will play no role in the negotiation, that it will meet for a day or two and then disband?

Is it understood that the conference will not be able to impose its views? I remind you that the mere expression of views by conference participants is a form of pressure.

What are the substantive understandings among the participants? Why do the Arabs want it? Who will be deceived by a conference that meets for only a day or so?

On the substance: Is there a US-Israel agreement on the limits beyond which Israel will not be pushed? Indeed, what does "pushed" mean? Again, I remind you that the mere expression of an American position is a form of "push". I did it myself.

Is there an agreement between Israel and the United States on the minimum conditions of a settlement? Is there agreement that Syria will have to get back at least some of the Golan and Jordan at least some of the West Bank, in any negotiation?

If we don't have the answers to these questions, then I am very worried indeed.

I want to say that these are not my formal or final views on the subject, and I am not advocating any particular position but merely expressing my concerns. If I had to express an opinion I would probably say that on the procedural issue, I am pro-Likud; and on the substance, pro-Labor.

At all events, to enter negotiations without knowing the outcome and to assume that the process itself will provide new solutions is an extremely dangerous course. A year ago I would have asked Y to get the American Jewish community to address some of these questions. Because if we don't answer them others will -- and the pressures they exercise will create a new reality. As was said before by a great world statesman, "Woe to the national leader whose arguments at the end of a conference are not as persuasive as at the beginning." (Bismark)

These are some of my worries at the moment. I do not mean to be critical of anyone. My problem is I do not know what agreements have already been made. But I do feel that we must not start a process in which Israel and its friends cannot give their

1987-05-21

17:37

**** KESHER NEW-YORK ****

1408129

04

0520 / 88 4/4

own answers. Again, let me emphasize that I'm raising these matters as questions I am not giving answers.

Dr. Kissinger agreed to accept one or two questions from the audience. In responding he said:

I would not be surprised if the Soviets participate in the international conference. (I spent years trying to keep them out.) Inevitably, they will defend the Arabs, the United States will be a mediator and Israel will be alone. I believe they were would act in a restrained manner in the beginning, and that it would be in their interest to accept what other countries, in the west, propose.

The Chinese do not seem so eager to join a middle east conference and the Soviets might even accept the idea that the conference would not impose a solution. But again, I remind you that it would be difficult to keep any country from expressing a point of view. It would be one thing if Jordan and Israel come to a rapid agreement and if that agreement wins acceptance. But a prolonged deadlock is quite another matter.

On Glasnost -- I can see some increase in Jewish emigration from the USSR but I would be surprised if it reached the earlier levels of the period before and just after the Jackson-Vanik agreement. More likely, I think the Russians might decide on how many Jews they are willing to let out in total- perhaps as many as 50,000 or 100,000, and establish one particular set of criteria for such emigration -- for example, Jews with families abroad. But I would think that once this one shot emigration is completed, that would be all.

What price should the US pay for this? This can get very complicated. Economic help, perhaps. Giving up political positions is another story.

Concerning the Palestinians -- my view is if the PLO is part of the international conference it would lead to a debacle. Inviting the PLO to the conference means that sovereignty and territory will become inevitable. Arab states might live in peace with Israel but I cannot believe the PLO ever will, composed as it is of the most radical elements. It is of course desirable to have Palestinians in the negotiation, but to sneak in a de facto PLO spokesman as part of a non-PLO delegation does not solve the fundamental problem. If Israel is willing to make territorial concessions the price the Arabs must pay is that such territory cannot go to the PLO. It would be a debacle for Jordan and cause a profound crisis for Israel if that is permitted.

END

2
5
111 GP 503 556

Q Have you delayed -- following up on that -- have you delayed or deferred the request to Congress for replacement jets to Saudi Arabia? What's the plan on that?

MR. FITZWATER: The -- let me just get before me some of Secretary Weinberger's comments. But I would say first of all that there is no time table for the notification to Congress on the sale of the planes to Saudi Arabia; that --

Q Yesterday you said --

MR. FITZWATER: Yesterday I said the notification would go ahead next week. Thank you, John. And it probably will not go ahead next week.

Q Is that because of the response on the Iraqi chase (??)?

MR. FITZWATER: No, it's due to a number of reasons, most of which I can't really go into. But I would say that most of the people here would say that it has very little, if anything, to do with the Stark incident, but does have a lot to do with political and other factors related to the Saudi sale.

Q In other words, (inaudible) mobility, and they don't want to lose it. So rather than losing it, they delay it.

MR. FITZWATER: I would just say that this is very important to us, and we want to move this sale proposal to the Hill at the most propitious time to get its passage. And we're working with the Congress and with the leadership and consulting on an appropriate time for notification, and we hope that will be very soon, but it probably won't be next week.

Xxy

$\frac{3}{9}$ J
IIIC2
503A'
556

Q Can you see if there was any communication with the White House, if the White House was informed about the lack of -- the agreement to chase, when that request was made? And has the President communicated any kind of feelings to Fahd(?)?

MR. FITZWATER: Yes, I'm pretty sure -- you've got a lot of questions there -- I'm pretty sure the answer is no in terms of the President's communication. In terms of our contact with the Saudis over the sale, I'm sure we're in constant contact with the Saudis.

MR. WALLACE: Maybe Fahd brought it up. (laughter in room)

Q Is it going to be this summer, Marlin?

MR. WALLACE: Come on, laugh.

Q Given this suggestion that Weinberger made -- apparently made to Byrd yesterday, that we need(?) greater air cover provided over that area -- are discussions going with the Saudis about landing rights and other assets that they can provide to allow this air cover, and is that related at all to the decision on the Hill?

MR. FITZWATER: I just -- I don't have any idea. I would have to refer you to the Pentagon for all those kinds of questions.

Q Well can you explain what these other reasons are?

MR. FITZWATER: Karen, go ahead.

Q Are you concerned that the sale would become a target in Congress for all the criticism over the war powers act, the (inaudible) --

Q Or the \$33 million?

Q Will that be a target for the fall-out?

MR. FITZWATER: No, I wouldn't have any comment on any of our reasons in this case. but simply to say that after consultations

XXX

4
5

111 - ') 503 - GA

556 - A1

with the Congress, we'll send it up at the most appropriate time. But it doesn't look like it will be next week.

Q Well why isn't it propitious now? Isn't it because of the Stark? You seem to --

MR. FITZWATER: I just -- I can't go into all those reasons.

Q Is it the Iran-Contra hearings?

MR. FITZWATER: Pardon?

Q Is it because of the Iran-Contra hearings?

MR. FITZWATER: No, I just -- I wouldn't go into it.

THE PRESS: (mixed voices)

MR. HOWARD: We've been talking to the Congress about this since last February, and this(?) is the first time we went public with it. So --

MR. FITZWATER: But in any case, it's like any request. You consult with Hill leaders, and members of various constituencies and lobbying groups and others, and decide the best time to move forward with a request of this kind, and -- (inaudible) -- Steve?

Q Any new information on the second warhead, and whether there was a second airplane undetected?

MR. FITZWATER: I don't really have anything new. The last I heard was that it had been crated up and I believe removed from the ship, but we did not have any definitive answer on where it came from. The whole question of how many planes and how many missiles were fired apparently is still one that has not been resolved, at least to my knowledge.

Q One thing I may have missed, but was it -- the second warhead -- was it in fact from an Exocet as opposed to another type of missile?

MR. FITZWATER: I don't know. I have not heard. Miles?

Q Can you elaborate a little on the rationale as to why the War Powers Act does not apply, and in particular, does it have anything to do with the fact that the forces in the Gulf are not being increased and are already on station?

MR. FITZWATER: I can't go into all the specifics, but I would say generally that the test for reporting under the War Powers Act is an increase in hostilities, and it's our judgment that there has not been an increase in hostilities. Steve?

X44

S U GP P
S III 503 556

Q On that subject, is the policy then one of, well, we don't have war powers now, but we may soon?

MR. FITZWATER: No, I wouldn't go into all that, speculate on all the hypothetical possibilities, but you judge the situation as best you can at the moment. And our judgment is that we want to ~~work~~ with the Congress, keep them consulted every step of the way as we have for the last several months, the closest consultations certainly, but that it's not necessary to report under the War Powers Act at this time.

Xxy

Xyy

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מחוד 3 דפים

סוג בטחוני שמור

דחיות

תאריך/ז"ח 15.30 21 מאי 7

מס' מברק

המשרד

552

מצפ"א

איפא"ק : הועידה השנתית ה-29

America and the Jewish Community: Exploring the Partnership.
 הועידה התקיימה בווינגטון 17-19 במאי, תחת הכותרת הכוללנית:

מבחינה סטטיסטית, ציינה הועידה שיאים, ומבחינת תוכן, צורף נסיבות שהזמן גרמן היקנו לה חשיבות שאינה זוכה לה בדרך כלל. מאידך נאומי המפתח הקונגרסיונליים היו מאכזבים.

אם בשבוע לפני פתיחת הועידה נראה שלא יהיה לה נושא מרכזי, הרי יום לפני כינוסה התפרסמו בתקשורת ידיעות על כוונת הממשל למכור לסעודיה נשק בסך חצי ביליון דולר. איפא"ק לא אחר בתגובתו, וכבר ביום פתיחת הועידה הודיע על התנגדות נמרצת לעסקה, כלומר נוצר למשתתפים נושא להתלכד - להתמקד סביבו.

ועידת איפא"ק סיפקה למזכיר המדינה פורום ראשון להתבטא על ההתקפה במפרץ הפרסי ודבריו זכו לתהודה תקשורתית.

וכמובן, היתה שאלת התהליך המדיני במזרח התיכון. הופעת ממרוה"מ ושה"ח היתה המוקד הפוליטי הראשון ואחריה עדיין נותר לראות מה יאמר מזכיר המדינה באותם נושאים עצמם. לכך יש להוסיף את ברכת רה"מ, שהשגריר קרא בארוחת הערב המרכזית למחרת, והרי הפעילים מצאו עצמם נהנים מחוויה בלתי מתוכננת: ועידת איפא"ק הפכה לבמה מרכזית לשחקנים בתהליך המדיני, ופעילי הארגון זכו להתבונן מקרוב בשלבים בתהליך הפוליטי במז"ת.

מבחינת נתונים, הרי שיותר פעילים מאי פעם (920) נרשמו (ושילמו) לוועידה. בארוחת הערב הקונגרסיונלית סעדו קרוב ל-1600 איש, מהם 101 חברי קונגרס (ובהם 35 סנטורים) -

מחלקת המידע 2
 מחלקת המידע 3
 מחלקת המידע 1
 מחלקת המידע 2
 מחלקת המידע 4
 מחלקת המידע 3

אגירות ישראל - וושינגטון

ס.נ.ס. ס.נ.ר.

דפ...2...פתור...3...דפים

סוג בסחוני. שמור.....

דחיות.....

תאריך וז"ח.....

שם הס' סבר.....

אלו

2/3 52

שוב מספרי שיא. יהיה מי שיפקפק בעדינות הנלווית לקריאת שמותיהם וסיכום מכינם בפומבי. אולם אין ספק שמדובר בהכרזה כלפי המערכת הפוליטית בווינגטון - ספק אם יש גוף אחר שיכול לגייס 101 חברי קונגרס לארוחת ערב אחת, ההצלחה בולטת נוכח היות הארוע ביום ב' בו הקונגרסמנים נעדרים בדרך כלל מהעיר, ובמיוחד היות זו שנה בה היו לא מעט קשיים במישור הביטורלי.

(בקשר לקריאת השמות, מדד מענין הוא הדציבלים במחיות הכפיים. מבין הנוכחים סנטור אינווייה היה חביב תהל, המורשה לארי טמית היה שני והסנטור פרנק לאוטנברג - שלישי).

אי אפשר להתייחס לארוחת הערב בלי לומר ששני הנאומים המרכזיים (שתוארו בהרחבה במברק למדן 494) גרמו לגבות מורמות, אם לא למעלה מזה. סאם נאן הקדיש את רוב נאומו לשאלות של פרוק נשק ויחסי שתי המעצמות, תחום שאינו מענינם הישיר של הנוכחים. למרות היותו יו"ר הועדה לשירותים מזוינים ואחראי לאחד התיקונים לגבי שתי"פ אסטרטגי, לא היה בדבריו שום מסר על עתיד הפעילות בתחום זה, והתחושה היתה ש"נטל נאום מוכן מהדף" בלי להתאימו לקהל היעד.

כמדומה, נאן מצא לנכון לפתוח את נאומו בפרשיות (אירן ופולארד) אך מק-קין עשה הרבה יותר מזה - הוא כמעט ובנה את נאומו סביב פרשת פולארד ששימשה, בחרגיל לוגי מפקפק, כהוכחה ש"הכל בסדר". באיפא"ק לא היתה ידיעה מוקדמת על נאום נאן, אך תוכן נאום מק-קין לא נסתר מעיניהם מראש.

בפורום אחר נשא גם הספיקר החדש ג'ים רייט נאום נטול מסר לעתיד. הוא אמנם נדרש לכוונת ועדת החוץ בבית הנבחרים להקציב לישראל את מלוא הסיוע כעדות לידידות בגוף ההוא כלפי ישראל, אך לא אמר האם וכיצד תפתר הבעיה התקציבית והאם הסכום במלואו אמנם יגיע לתועלתו.

בנושאים אחרים היו דיבורים בעד הלבאי (הירש גודמן, מחג'רוסלס פוטט) ונגדו (להמן, עד לאחרונה מזכיר הצי האמריקאי). היו מספר סדרות של סדנאות, על חידוד יכולת השתלנות (בהשתתפות קונגרסמנים) הערכות לבחירות הבאות ועוד. הסדנא בהשתתפות מל לויין על תיקון ביידן - לויין (שנועד להגביר הפקוח הקונגרסיונלי

עגירות ישראל - יוסינגטון

ס ו ס ס ו ס

ד...מחור...דמים

סווג בסחוני...שגור...

דחיות...

תאריך וז"ח...

מס' פנקס...

אל:

3 552

על מכירת נשק) זכתה להשתתפות רבה במיוחד, הן בגלל נוכחותו והן מכיון שהיעד עליו דובר היה מוגדר בהרבה מנושאים כגון "קואליציות למען סיוע חוץ" או "איסוף כספים" או תקשורת.

בבוקר האחרון נשאו 22 אוטובוסים את הפעילים לגבעה. 80 קונגרסמנים (שוב - מספר שיא) השתתפו בארוחת בוקר ואח"כ ביקרו משתתפי הועידה אצל נבחריהם. התדרוך לפני הביקורים מסכם את היעדים הלגיסלטיביים של הארגון ומתמקד בחמישה נושאים: סיוע חוץ, תקציב (בקשת תמיכה בתקרת סיוע גבוהה ככל האפשר), שתי"פ אסטרטגי (והתנגדות לתיקון גלן, המגביל השתתפות זרים במלחמת הכוכבים) תיקון ביידן - לויין, וסגירת משרדי אש"פ בארה"ב.

ולסיכום, כשבאים לבחון את הצלחת הועידה יש לבחון את רישומה כלפי פנים וכלפי חוץ, ובשני תחומים אלו היא עשתה את שלה, וזאת מעבר להצלחה הכמותית שכבר תוארה.

כלפי פנים, עיתוי הידיעות על העסקה המתוכננת עם סעודיה, והחלטת נאמני איפא"ק להתנגד, סיפקה למשתתפים נושא מוגדר להתלכד ולפעול סביבו. התחושה שלהם שהם עדים (אם לא שותפים פעילים) להתפתחות מדיניות בנות חשיבות הסטורית, להן סיפק הארגון אכסניה, תרמה לתחושתם שהם חלק מעניין שחשיבותו חורגת מועידת איפא"ק עצמה. הם בודאי קיבלו את זריקת העידוד השנתית המתבקשת.

כלפי חוץ, אם לא די ב-101 קונגרסמנים שסעדו על שולחן איפא"ק, הרי שלא פחות משלושה מועמדים לנשיאות (הסנטור גור, המורשה גפהרט, המושל דוקאקיס) מצאו לנכון לקיים קבלות פנים (נפרדות) במלון שבו התקיימה הועידה, וגם ברוס באביט (לשעבר מושל אריזונה) הפגין נוכחות. זאת מבלי להזכיר מועמדים למשרות פחות רמות.

ובמילים אחרות, הרושם הכולל הוא שאיפא"ק בפירוש שומר היטב על מעמדו והחשיבות המיוחדת לו.

בנפרד ובגלוי "הצהרת המדיניות" ל-87' שאומצה ביום האחרון לוועידה.

אנה היצ
טובה הרצל

לשנה הבאה בווינגטון הבנויה.

96

547

אל - ממ"ד/סוריה, מצפ"א

משיחה עם דאג גרין (סוריה/א"מ)

1. פנים. אין בידם מידע או אימות על "קשר הטייסים" בבסיס חיה"א, פרט למה שפורט בתקשורת. הארוע הפנימי הרציני האחרון שנרשע ע"י האמריקאים ארע בחודש פבר. כאשר כוחות הבטחון חשפו מטענים שהוטמנו לאורך הדרך בואכה נמל"ת של דמשק ושנועדו להפעלה כעת מעבר אחמ"ס סוריים. כאמור, המטענים נחשפו טרם הפעלתם אך ע"פ הידוע^ה טרם גילו מי עומד מאחריהם.

2. ביקור אסד במוסקבה. בנושא הסיוע הורידו הסובייטים את רמת החוב הסורי מ-17 ביליון דולר ל-13 ב' לווטר 44 שנה החל משנת 1991. האמריקאים מניחים שבשנים הבאות צפויים מחיקות נוספות שהרי ממלא אין סיכוי להחזרת החוב בהתחשב בכתובי המשק כיום. בתחום הצבאי טרם נודע על הסכמים חדשים אף כי גרין מאמין שבסופו של דבר ימצאו מוסדי חמיג 29 את דרכם לסוריה. מכל מקום השיחות הצבאיות נשארו לפי שעה עלומות. בחלק המדיני הנוגע למזה"ח הציגו הסובייטים את קווי מדיניותם הבנויה על הקונספציה של *NEGOTIATION NOT CONFIRMATION*, שכן רק בצורה זו ברה"מ תוכל לרכוש עמדה במזה"ח והשפעה על המהלכים המביאים בחשבון גם את האינטרסים הטוריים. מכאן שעל סוריה לתמוך בנושא הועידה הבינ"ל.

3. סוריה - עיראק. הסורים מגלים ספקות ואף חוסר נוחות (KAGEY) לגבי מציאת נוסחה כלשהי במכלול העיראקי, אף כי חלקי מידע שונים מצביעים בכיוון מפגש נוסף כנראה בין שני שה"ח, אפשר בירדן. מאידך, מדגיש גרין, טרם נמצא בידי האמריקאים אימות למפגש הנשיאים בירדן. הקרבת היחסים עם איראן אינה עומדת על הפרק והיא מונעת משיקולים פוליטיים ולא דווקא כלכליים. מסתבר שההסכם הכלכלי שנחתם לא מכבר בין שני המדינות עוסק באספקת מיליון חביות נפט^ה אחת ל-3 חודשים. זוהי מציין גרין. כמוה זעירה לפי כל הקריטריונים שכן הסורים צורכים 200 אלף חביות ביום. 50 אחוז מהתצרוכת באה ממקורות עצמיים והיתר ממקורות חוץ. במצב המשק הסורי ההסכם שמנס

9 3 1 3 1 3 9
המחלקה 3000 1000 1000 1000 1000 1000 1000
המחלקה 3000 1000 1000 1000 1000 1000 1000

נדיב אך לא כזה שאין לו חחליף.

4. ועידה בינ"ל. גרין סבור שלסורים ישנה דילמה בהקשר לעידה הבינ"ל. מחד, "ההגיון הסורי" נרחע מכניסה לתהליך שאינו מבטיח מראש הישג - רמה"ג, בודאי לא במצב של חולשה כלכלית ורפיון כללי. מאידך, לפחות תיאורטית שכן זו עדיין אינה בשער עשויים לעמוד בפני לחצים סובייטים כפי שנרחז להם ויותר מכך בעת שיחות אסד במוסקבה. קשה אף לשער עתה כיצד ינהגו הסורים בתסריט כזה אך גרין מציין שיש לקחת בחשבון מצב בלתי חזוי אצל אסד שמשיקוליו הוא עשוי להחליט בחיוב^א במצב של ודאות שלא מובטח לו הישג (א) הערכתו שבכל מקרה אין לה סיכוי להצליח ולדלג מעל המכשולים התכניים המפרידים בין העמדה הישראלית והערבית ואם כן אין לו מה להפסיד. אדרבא הוא יזכה בטפיחה על השכם. (ב) לחילופין השתתפות סורית להכשלת תהליך שאינו עולה בקנה אחד עם העמדה הסורית דהיינו סיכול התפתחות מסוכנת לסוריה. גורם דומיננטי, לא בלעדי, יהווה המכלול הפלסטינאי ובעיקר מה יתרחש בקטע הסורי שבו.

5. ארה"ב. גורמים בכירים ממשלה"ת הסורי פנו באחרונה לארה"ב, באמצעות השגרירות בדמשק ובקשו לקבל פרטים על עמדה ארה"ב בשאלת הועידה הבינ"ל, אך מעניין יותר הוא שהמעניין אצל האמריקאים על עמדת ישראל בסוגיה, חילוקי הדעות בין המערך לליכוד וכן דעת הקהל בארץ לגביה. גרין מציין שזו תופעה די נדירה בעצם יוזמת המגע הסורית וכן בנושאים שרקשו לרר. גרין חוזה היום זה מוליך לכיוון כלשהו או שמא זו גתענינות גרידא.

אלי אבירון

f.c

שמור

21 במאי 1987
3-401-דש-5

אל : ראש הממשלה
המנכ"ל

מאת: עוזר ראש הממשלה לעניינים מדיניים

הנדון: הרצאה של פיקרינג

פיקרינג נשא היום הרצאה באוניברסיטה העברית. להלן דו"ח על דבריו:

א. לאחר שסקר את שיתוף הפעולה בין ישראל וארה"ב בתחומים השונים, ניתח פיקרינג את הנושאים ביחסי שתי המדינות המעוררים דאגה:

1. ישראל תלויה יתר על המידה בארה"ב מבחינת הסיוע הכלכלי. זהו דבר שלא טוב להנציחו. ארה"ב מקווה שישראל תתחיל לצמצם את התלות בסיוע הכלכלי שלה. היקף הסיוע הבטחוני איננו תלוי בישראל אלא בהתפתחויות בתהליך השלום.

2. הלבאי : ארה"ב מסרה לישראל מידע מפורט על החלופות כדי שישראל תקבל את החלטתה בנושא זה בהסתמך על כל המידע. שה"פ של ישראל בענין זה משביע רצון. ההחלטה תתקבל בירושלים, לא בווינגטון, אך ווינגטון מגלה עניין רב בנושא.

3. פולארד : הפרשה השפיעה על יחסי שתי המדינות; לא על שה"פ היומיומי אלא בפוטנציאל התמיכה הציבורית שישראל זוכה לה בארה"ב. הממשל מחכה בדריכות לדו"חות הוועדות והוא יתיחס אליהם עפ"י מידת השיכנוע שלהם ועפ"י מידת השיכנוע שבה הממשלה תבצע את מסקנות הוועדות.

4. איראנגייט : עד עתה אין זאת בעיה מרכזית ביחסי שתי המדינות והממשל מקווה שלא תהפוך לבעיה מרכזית.

5. דרום אפריקה : החלטת הממשלה התקבלה היטב בארה"ב. הממשל מחכה לראות מה תעשה ישראל בענין הסנקציות.

ב. תהליך השלום : ארה"ב בודקת את כל הדרכים להגיע לשיחות בילטרליות. בדומה לישראל יש גם לארה"ב ספיקות בקשר לוועידה הבינ"ל אך היא בודקת את האפשרות לקיים ועידה בינלאומית שתביא לשיחות ישירות. הממשל משוכנע שכוונות ירדן רציניות ושהיא זקוקה לוועידה או פורום בינלאומי בכדי להגיע לשיחות ישירות.

אנשים עבדו קשה בחודשים האחרונים. הושגה התקדמות רצינית בענין ה-MODALITIES של הוועידה. הושגה הבנה בנושאים הבאים:

1. הוועידה תזמין את הצדדים לשיחות בילטרליות.

2. הוועידה לא תיכפה פיתרון ולא תטיל וטו על החלטות הצדדים.

3. הפלסטינים יכללו במשלחת פלסטינית-ירדנית.

4. המשתתפים יצטרכו לקבל את 242 ו 338 ולהסתלק מטרור ואלימות.

5. כל משתתף יוכל לעזוב את הועידה אם שאר הצדדים לא ישמרו על הכללים שנקבעו.

על הנ"ל הושגה כאמור הבנה (לדעת פיקרינג) אך נשארו עוד נקודות שצריך לעבוד עליהן, ובמיוחד השתתפות בריה"מ והפלשתינים. צריך לעשות הרבה כדי לבדוק אם יהיה בקרוב חדוש יחסים בין ישראל ובריה"מ. בענין יציאת היהודים יש כבר באחרונה התקדמות מסוימת.

ממשלת ישראל עוסקת עכשיו בשאלה אם ועידה בינלאומית תהיה מקובלת עליה. ארה"ב מבינה את שתי העמדות בממשלה. עם זאת, כל הגורמים בממשלה מסרו לארה"ב על תמיכתם בשלום ועל הצורך והרצון להגיע לשיחות ישירות. לארה"ב יש עמדות והיא תדבר עליהן גלויות. עם זאת היא לא תתערב במחלוקות הפנימיות בישראל.

ג. אלימות בשטחים: מאז דצמבר היו בשטחים יותר מ 15 הרוגים, כולל ילד קטן היום. ארה"ב מגנה את כל סוגי האלימות וגם הבהירה שהיא מתנגדת לגירויים, אטימת בתים, מעצרים מנהליים וכו', ובעיקר כשזה לא מתבצע עפ"י ההליכים המשפטיים המקובלים.

לאחר ההרצאה השיב פיקרינג על שאלות ובין היתר אמר:

1. על דברי קסינג'ר בענין הועידה: עבדתי עם קסינג'ר אישית כשהכין את ועידת ג'נבה. קסינג'ר היה הגורם המרכזי בוועידת ג'נבה ב-73' שהיתה דומה מאד לוועידה שעליה מדובר עתה. לא ברור לי אם קסינג'ר שינה את דעותיו, או ש"השליך את התינוק שלו (הועידה)".

2. התנחלויות: ארה"ב סבורה שהתנחלויות מהוות מכשול לשלום ועמדה זאת נכללה ביוזמת ריגן. מעבר לזה ארה"ב סבורה שהנושא חייב להפתר באמצעות משא ומתן.

3. דברי שולץ על ירושלים (בוועידת איפא"ק): אין בהם חידוש. ארה"ב סבורה מאז 1948 שירושלים היא נושא למשא ומתן.

ד. הערות:

1. פיקרינג דבר על הועידה כאילו עודנה נושא חי והתעלם מהעובדה שהקבינט לא אמצ את התוכנית ומהודעת רה"מ שאין עוד לעסוק בנושא. כאשר אחד העתונאים שאל אותו איך דבריו מתישבים עם הודעת רה"מ בקבינט, הוא הגיב ע"י הקראת קטע בנושא זה מדברי שולץ באיפא"ק.

2. צרמה מאד העובדה שביום שבו נרצח הילד באילון מורה, מוצא פיקרינג לנכון לדבר עליו בפומבי בהקשר של הרוגים יהודים וערבים בשטחים, ותוך איזכור מעצרים מנהליים וכו' (וכל זאת בטרם שהילד נקבר).

3. מוזר הדבר שפיקרינג מצא לנכון ללגלג בפומבי על מורו ורבו קסינג'ר.

4. פיקרינג הזכיר מספר פעמים את יוזמת ריגן, כנראה בעקבות דברי שולץ באיפא"ק.

בברכה,

אריה מקל

2/5 468

והוא המשך הסיוע לפקיסטאן, שמצריך **waiver** של הוראות תיקון "גלן-סיימינג" לנוכח הפעילות הגרעינית הנמשכת של פקיסטאן. כשלעצמו, חושש אובי שהממשל היה מעדיף לוותר גם על חוק ההקצבה, ולפעול בכוח "החלטת המשך" (שהוא המכשיר התקציבי הנוח ביותר מבחינת הממשל כי, בתיאוריה לפחות, החלטה כזו אינה קובעת מדיניות).

2, לאור החששות האלה, נוטה אובי להענות בחיוב לבקשת פאטל (אם כי טרם שוחח עמו בנושא), אם צריך, עד סוף הקיץ לפני שיתחיל בהכנת חוק ההקצבה. מצד שני, גם לאור ולחכות, אין ברצוננו לגמור את השנה התקציבית (המסתיימת ב-30 בספטמבר) בלא חוק הקצב הנ"ל, הוא סוקל **תנ"י** ביצוע ההקצבות על קבלת חוק ההרשאה, אפילו ^{א"כ} חוק זה יבושש לבוא ויתקבל אחרי תום השנה התקציבית (הערה: תרגיל כזה אינו פשוט, אך אין זה המקום לפתור את הסיבוכים האפשריים).

3, אובי עוד לא דן עם עוזריו בקשר לאופציות העומדות לפניו, אך ניתן להצביע על מסריטים אפשריים, החל בהתחלת ה- **mark-up** (הכנת חוק ההקצבה) בעוד שבועיים, וכלה בנאמרו דלעיל. בכל מקרה, ומה שלא יהיה, בכוונתו להכין **שתי** הצעות לחוק ההקצבו כיו"ר הוועדה: הראשונה שחציג את חלוקת הסיוע במסגרת ההקצאה שתיקבע לסעיף 150 בחוק הקציב (ראו-נא שלנסקט), והשנייה שתשקף את המצב אם יהיה צורך לקיצוצים אוטומטי (" **sequestration** ") כמתחייב על פי חוק ג'יר. (באשר להצעה הראשונה, יצויין שכב קיצוץ של כ-500 מליון דולר במישור ההוצאות בפועל מתוך הצעות חוק ההרשאה לסיוע שהוכנו בשני הבתים על מנת להתאימן לתיקרה שתיקבע בחוק התקציב. באשר להצעה השנייה שבכוונת אובי להכין, יש לציין שההקצאות בחוק התקציב מבוססות כיום על ההנחה שהנש יסכים למסר חדשים שיסתכמו ב-18 ביליון דולר. היה והנשיא לא יסכים, אזי יתבקשן אוטומטיים בסכום כזה על מנת להשיג את היעד בחוק ג'יר לשיט 1988- הווה אומר, הגרען הפדרלי ל-108 ביליון דולר).

ג. צפי

1, אובי תקווה שההצעה השנייה תזעזע את הממשל ותכריח את הנשיא להגמיש את עמדתו נגד מסים חדשים.

513
489
3/5

2. הוא בונה על כך שעד סוף הקיץ מספר סיקולים תקציביים ישפיעו אף הם על הממשל וי-
הנשיא. במקביל להכנת חוקי ההקצבה יעבוד הקונגרס על חוק **RECONCILIATION**
לתקציב (נושא מסובך למדי), ואזי יתברר לנשיא שהוא ניצב בפני ברירה קשה מאוד - באם לחתו
על חוקי הקצבה (או החלטת המשר) שיש בהם קיצוצים אוטומטיים **"ACROSS THE BOARD"**
בתחום אחד גיר, או לחתום על חוק **RECONCILIATION** לתקציב, שיכלול
קיצוצים "סלקטיביים" (פירוש הדבר, קיצוצים ברוטליים בתקציב ההגנה ובסיוע חוץ) לפי
הצעתו של מנהיג הרוב בבית הנבחרים, המורשה סום פולי.

3. בנוסף לכך, במשך הקיץ אמור הקונגרס לדון בהצעת החוק לרפורמות בתקציב **(GET AFFAIR)**
שהנשיא עומד להציע - ואין להוציא מכלל אפשרות שלקראת סוף הקיץ הממשל והנשיא יהיו מוכ
לבוא לקראת הקונגרס על מנת להבטיח קבלת הצעת חוק זה (היעד הוא של הנשיא לאחר שהשיג
רפורמות במערכת המיסוי בשנה שעברה). אם תהיה נכונות כזו מצד הממשל, תיחכן "עיסקה"
בדבר ההכנסות החדשות והתקציב בכללותו.

ד. סיוע חוץ - **הוואלה (AUTHORIZATION)**
מתן סיוע חוץ מוסיף להיות בלתי פופולארי, ולדברי אובי אין תמיכה בו מקרב הציבור
הרחב, למעט באיזורי בחירה שיש בהם קהל רב של בוחרים יהודיים, לטענתו, אין לצפות
מקונגרסנים ד מוקרטיים שמייצגים מדינות חקלאיות להצביע בעד סיוע חוץ (במיוחד לנוכח
השמטה פרק סיוע החוץ מתוך חוק התוספת - **SUPPLEMENTAL** - לפני כשבועיים)
אי לכך, לא ניתן להעביר חוק הרשאה לסיוע חוץ בלי תמיכת רפובליקאים, ועובדת חיים זו
תקשה על דנטה פאסל עד מאוד, כי הרי החברים הרפובליקאים בוועדת החוץ הצביעו נגד
הצעת החוק שהוכנה בוועדה, מה גם שבכלל המרידות בין שתי התפלגות גברה לאחרונה ולכן אין
לצפות לתמיכה דו-מפלגתית בחוק הסיוע לכשהצעה תידון במליאת ביה"ב.

ה. תיקון טוריסלי

אובי מוסיף שכעת אינו יכול לחמוך בהצעת חוק הסיוע של וועדת החוץ, וזאת בגלל תיקון
טוריסלי. הוא מסביר שכידוע תיקון זה מחייב הובלת הסחורות עבור המדינות המקבלות סיוע

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 4 מחוך 5 דפים

סוג בסחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

4/5 513 468

באוניות אמריקאיות, ואניות אלה אינן מגיעות למדינתו (ויסקונסין) היות והן גדולות
מדי לשוט "באגמים הגדולים". אובי כבר שוחח על בעייה זו עם פאסל, הסוען שניתן לפתור
אותה (אולי ע"י **EXCLUSION** למדינות השוכנות על ה- **GREAT LAKES**)

1. נושא הסיוע - סיכום והערכה.

1. גם השנה, אובי מתייחס לסיוע כאל בן-ערובה וכאל קלף במשחק פוליטי רחב יותר.
2. כל מגמתו לאלץ את הנשיא להגמיש התנגדותו להטלת מסים חדשים, כך שיהיה ניתן לאזן
את התקציב ולהקטין את הגרעון הפדולי מבלי הצורך בקיצוצים עמוקים " **across**
THE BOARD " בהתאם לחוק ג"ר.

3, הוא בונה על כך שלקראת סוף הקייץ הממשל יהיה מוכן לבוא לקראת הקונגרס-
בין היתר על מנת להבטיח קבלת חוק הרפורמות בתקציב של הנשיא.

4, לפיכך, וכן בגלל סיבות אחרות, נראה שלא יתחיל לפני ספטמבר את מלאכת הכנת חוק
ההקצבה לסיוע חוץ (ה- **MARK-UP**), אם כי ייתכן מאוד שיגיש לפני-כן שתי הצעות
לחוק זה - הראשונה שישקף המצב אם הנשיא יסכים למסים חדשים, והשני את המצב בהעדר
הכנסות חדשות, דבר שיפעיל מנגנון ה- **SEQUESTER** ויצריך קיצוצים עמוקים
"לכל אורך הקו" בסעיפים הבלתי מוגנים בתקציב (לרבות הסיוע).

5, בכל מקרה, מתבקשים קיצוצים בהצעת חוק ההרשאה שהוכן ע"י וועדת החוץ בסדר גודל של
בליון דולר במיסור ההוצאות בפועל - בין אם יצליח יו"ר וועדת החוץ להעביר חוק זה ב
הבית, בין אם לאו.

6, בשיחה לא הוזכר הסיוע עבור ישראל אך בלי פתרון פלא (שלא נראה באופק) עולה מהנ"ל
שגם במקרה הטוב (הסכמת הנשיא להטלת מסים חדשים) עלינו להתכונן לנסיון לקצץ את הסיוע
שלנו יחד עם הסיוע לשאר המדינות המקבלות.

ט ו פ ס מ ב ד ק

דף 5 מתוך 5 דפים

5 5/3
5 469

סוג בכחובי

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

7. מאידך, לוח הזמנים נשאר כה מעורפל והנסתר עדיין עולה על הנגלה, עד כדי כך שלא ניתן בשלב זה לגשת בצורה מוחשית לנושא הקיצוצים בסיוענו על כל היבטיו.

ד. נושאים אחרים.

1. ישראל ובריה"מ

אובי, שבזמנו למד לימודים סובייטים, התעניין בהתפתחויות האחרונות ביחסים בינינו לבין בירה"מ, חוך העלאת זכרונות מביקורו ברוסיה בשנת 1983, להערכתו, גורבצ'וב דוגל באידיאולוגיה קומוניסטית טהורה, ואלה שחושבים אחרת שוגים. המנהלים מגעים ומו"מ עמו חייבים לגשת אליו ללא אשליות חוך ידיעה ברורה שמטרתו לנער את בריה"מ מתרומחה ומבעיותיה הכלכליות ולהפוך אותה לא למדינה פתוחה, פרוגרסיבית יותר, אלא לארץ קומוניסטית המיוחלת לפי החורה המרקסיסטית - הלניניסטית הבלתי-מתפשרת. הציר עידכן את אובי לגבי הסובייטים והועידה הבינלאומית, ובהקשר זה לגבי הסיגנלים בדבר אי-קיום יחסים דיפלומטיים עם ישראל (דברי גורבצ'וב לאסאד) והסיכויים לכינונם מחדש בנסיבות מסוימות, וכן לגבי המגמות בהגירת היהודים מבריה"מ.

2. חובות הסיוע הצבאי (ה-FMS) וה"מורטוריום" - דווח בנפרד.

למדן

המשרד

510

למשרד הביטחון /
(מל ארפי"ל)

אל :- ממ"ד, אירופה 3, מצפ"א

ברה"מ.

משיחה עם רוברט ניומן (CSIS)

1. ניומן השתתף לצידו של האל סונדרס ואחרים בשיחות עם פרימקוב וקיסילוב שבקרו כאובשבוץ שעברו מפגש הוא במסגרת השיחות התקופתיות המתנהלות בין הצוותים הנ"ל שהם בדיכ קבועים. סדה"י של השיחות גם הוא קבוע בדיכ יחסי מערב-מזרח. פרוק ושק ונושאים אזוריים; אפגניסטאן, מזה"ת, אמרכ"ז ודרא"פ.

2. ניומן מציין שייחודן של השיחות הוא בכך שהם מתנהלות בין אישים שמחוץ לממשל הרשמי, לפחות במקרה של ארה"ב אך השומרים קשר הדוק עמו ע"י קבלת תדרוך ומסירת דו"ח לאחר השיחות. נוהל זה מקל שכן המשתתפים רשאים להביע כל עמדה הנראית להם ללא מורא של מחוייבות העשויה להישלל ע"י שולחיהם במקרה שהיה מדובר בפקידים. מאידך, השיחות נותנות מקום להעלאת מחשבות ורעיונות כאשר האמריקאים שמחוץ לממשל אזורי כרויה לכל רחש שנשמע מהצד הסובייטי באם זה בגדר עמדה או רעיון שהסובייטים בוחנים. הצוות האמריקאי למוד הנסיון הגיע למסקנה שהכנסת הסובייטים ללחץ בסגנון של "חקירת שתי וערב" לדליית פרטים לגבי רעיון/עמדות שמביעים מחטיא את המטרה שכן הסובייטים נהיים חשדנים ומעיינים נסתם. הם הרבה יותר פתוחים כאשר השיחה קולחת ברמה של ויכוח לכאורה אקדמאי. מענינת גם השוואת דברי הסובייטים לקו הרשמי הנקוט במוטקבה, ויש לו כל הסיבה להאמין שפרימקוב משקף בדבריו בכוונה נאמנה של גורבצ'וב, הדבר גם מאשר מידע אחר שהראשון מקורב למזכ"ל.

3. הצוות האמריקאי מוסר דו"ח מפורט לשתי רשויות - מחמ"ד והבית הלבן (NSC). בהקשר זה שמעתי מנוימן הבחנה מעניינת בין הרשויות עמם עומד בקשר הדוק. נושא אפגניסטאן למשל מסור בידו של ארמקוסט שהגיע למעמד של סמכויות רחבות בטיפול בסוגיה במישור האמריקאי-סובייטי. בנושא זה הרשויות גם מדברות בלשון אחת בדיכ. המצב שונה כאשר לסוגיית מזה"ת. מרפי, בלשונו של ניומן, איבד מהפופולריות של במחמ"ד (עד עתה לא שמענו על כך אך דבריו של ניומן אמונים) הדבר נובע, בין השאר, מכך שעם שינוי פניה של המועצה לבטחון לאומי תחת קרלוצ'י נוצר שה"פ הדוק בינה לבין

מחמ"ד 2 מחמ"ד 3 מחמ"ד 3 מחמ"ד 1 מחמ"ד 1 מחמ"ד 2 מחמ"ד 4 מחמ"ד 4 מחמ"ד 4

2/6

510

הבית הלבן עצמו העוקף בתחומים מסויימים את מחמ"ד. קיימים שני צוותים המרכזים בידם את הנושא. האחד בתוך ה- NSC תחת ירם של אוקלי ודניס רוס. ניומן סיפר ששה"פ המצוין ביניהם הוא אחת ההפתעות הטובה שכן צפו למתיחות בשל הורדת מעמדו של רוס בהיררכיה מול אוקלי. צוות העל השני הוא קרלוצ'י - הווארד בייקר, ראש צוות הבית הלבן. המאפיין את הצוותים בייחוד האחרון הוא שהם פעילים מאד ומוכנים לקלוט רעיונות. בכל האמור בנושא סוגיית המזה"ת לנוכח שמרנותו של מחמ"ד תופעה זו יכולה בעיקר ע"פ ניומן בנושא הועידה הבינ"ל.

4. ועידה בינ"ל. פרימקוב ע"פ התרשמותו הברורה של ניומן הציג את "מערכת הקר-הפנח" - מאמינים שהסובייטים מקיימים שתי מערכות של הצגת נושאים - גקו הקשות החוזר על העמדה הסובייטית המסורתית בהתבטאויות הרשמיות של הדוברים הסובייטים לעומת מערכת המתאמצת לשכנע תוך שימוש בקריטריונים פרגמטיים. דבריו, בנויים על קונספציה ומעש בצידו. הקונספציה היא שברה"מ הנה מעצמת-על בעלת אינטרסים לגיטימיים במזה"ת לא מהיום מאידך, אין לה שום כוונה לבוא במקום ארה"ב או לדחקה הצידה. לשתי המעצמות אינטרסים לגיטימיים וע"מ לשמור על איזון בזירה יש מקום לדו-קיום ואף לש"פ על בסיס ההתחשבות האחת בזולתה. כל קונספציה כללית אחרת משני הצדדים מונעת השגת איזון בין הגורמים המרכיבים את הזירה. מצב כזה כמובן מרחיק את היציבות מהאזור ופוחח פתח המסכנים לא רק את המרכיבים הנ"ל אלא את מערכת היחסים הבינמעצמתיים. ברה"מ ע"פ קו זה מוכנה "להרחיק לכת" בחיפוש דרכים לש"פ בינמעצמתי בהקשר להסדר במזה"ת מתוך ידיעה שהסדר כזה מחוייב המציאות ואין דרך זולתו. פרימקוב הדגיש שהעדר נוסחה אחרת זולת הסדר מדיני מושמעת בפי הסובייטים ל"ידידה" במז"ת, ואין מקום לטעויות באשר לפניה של ברה"מ בזירה.

4-א. מאמצי ברה"מ ממוקדים בנושא הועידה הבינ"ל. ברה"מ סוברת שהדרך לא אצה ויש להכין היטב הקרקע קודם התכנסות הפורום. (ניומן מעיר שמכאן מסיק שברה"מ מדברת במושג זמן רחב). בהקשר זה פרימקוב הטעים שברה"מ מדברת בשני מכלולים (א) יצירת התנאים לוועידה בינ"ל. (ב) הועידה עצמה. ניומן הדגיש שבניגוד למפגש הקודם (דצמ' 86) הוציגים הסובייטים דחו על הסף כל רעיון/קו שלא בהתאם לקו הרשמי, עתה הם מוכנים להאזין למוצא פיהם של האמריקאים, כמובן מבלי להתחייב, אך כאמור בהקשרה חלילה. הוא הדגיש זאת מריון שניתן להבחין בשינוי דק בעניין העמדה הסובייטית באשר לשלב ההכנה. פרימקוב אמנם חזר על חיוניות ההכנה אך לא במתכונת ועידה מכינה אלא בשלבים הדרגתיים, ראשית, הסכמת

סגירות
ד... 6... 6... 6...
סוג בסחונ
דחיות
מאיר וז"ח
סגירות

3-5-6

הממשלות וכל הצדדים הנוגעים בכך להשתתף בוועידה בינ"ל, שנית, הפקדת הכנת הוועידה בידי מזכ"ל האו"ם שיעמוד בקשר עם הצדדים, ההל בנוהל הדיונים וכלה בסדר הישיבה וכיו"ב, שלישית הוועידה עצמה. בסוגיה אחרונה זו ברה"מ מבינה את הרגישויות הרבות שיש באשר לתפקידה והיא מוכנה למירב הגמישות באשר להידברות בין הצדדים. היא אינה מציגה הנאים אך חייבת להיות זיקה בין המשתתפים לצדדים המתדיינים בכך שהוועידה כפורום חייבת לאשרר (RATIFY) את מה שיוסכם בין הצדדים שינהלו את המו"מ בינם לבין עצמם. עקרון הזיקה מבוסס על כך שאין להניח שברה"מ תהיה נוכחת רק ע"מ "לפתוח ולסגור דלתות" כדברי פרימקוב כשם שאיד"ל הניח זאת לגבי ארה"ב, אך בין זה לבין ניהול הוועידה קיים מרחב רחב המעניק לצדדים לשאת ולתת האחד עם השני. הרעיון של אישור מה שיוסכם בין הצדדים הוא ע"מ להבטיח שהוועידה תתפזר "עם תוצאות".

4-ב. לשאלתי האם התייחסו להסדר גופו השיב שלא במישרין. הוא העלה הנושא בפני פרימקוב. הלה ציין מבלי להיכנס לפרטים שברה"מ אינה "עיוורת" עד כדי כך שההנחה שניתן כביכול להחזיר את מחוגי השעון אחורנית, דהיינו לפני 1967 תהיה מציאותית. חלו התפתחויות רבות מאז שיש לקחתם בחשבון בכל הסדר. לברה"מ ישנן מספר מחשבות (לא פרט) במישור זה שניתן לדון עליהן. מאידך, הסובייטי הפתיע בכך שכהמחשה למציאות השונה העלה את נושא ירושלים. מקובל עליו שלא ניתן להפריד בין שני חלקי העיר, דהיינו הפרדת החלק המזרחי תוך מציאת הסדרים מתאימים.

4-ג. לשאלה נוספת בדבר הערכתו את כנות עמדת ברה"מ ביחס להסדר של אמת, השיב שבעבר גם הוא תהה מה החועלת שתצמח לברה"מ משלום במזה"ת כשהנטיה היתה לפקפק בכך. עתה הוא לא משוכנע אך פחות ספקן. ניומן מסביר זאת בשני טעמים: (א) ברה"מ מצאה עצמה רכובה על הוועידה הבינ"ל הנושא אותה עתה אולי אף מעבר לתחזיותיה לפני שנה - שנתיים. בשלב זה הוא הטעים שהתרשמותו, וזו נקודה חשובה לדעתו, שלברה"מ אין תכנית

"דכורה על אופניה" כיצד יראה ההסדר הסופי פרט לשלבים שאולי יוליכו לכך. (ב) הסובייטים להערכתו מודאגים מהתגברות הרדיקליזם כשהמזה"ת מהווה כר לכך, בין המדובר בטרור ובין אם מדובר בפונדמנטליזם דתי שיש לו נגיעה גם להם. גל הטרור משני הסוגים הגיע לרמה כזו שהוא מהווה סיכון לברה"מ עצמה העלולה למצוא עצמה מסובכת ע"י גורמים אחדים שאין לה שליטה מלאה עליהם, כגון אש"פ למינהו וזה אולי גם מסביר את הצד האחר של הפעילות הסובייטית בקרב אש"פ. הסובייטים נזהרים שלא ליצור זיקה בין הפונדמנטליזם במזה"ת לנעשה אצלם, אך עצם הזכרת המומנט הדתי בהקשר ליציבות המזה"ת בשעה שברה"מ מדגישה סמיכותו לגבולה מלמדת על זיקה פוטנציאלית.

סוג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

5/6

4-ד. ישראל. לשאלתי האם הנושא הישראלי עלה, הישב שלא כסעיף בדיונים אך הוא ניסה לחקור את הסובייטים על כך. פרימקוב הבדיל בין שני תחומים (א) מצב היחסים הנוכחי (ב) הסדר פורמלי. בפי הסובייטי נשמעו דברי ביקורת על כך שישראל מתנהגת באורגניזם כלפי ברה"מ. היא אינה מכירה במעמדה של ברה"מ כמעצמת על ומנסה לשאת ולתת עמה במסגרת של יחסי שתי מדינות קטנות. להמחשת דבריו, הביא הלה את ענין המשלחת הקרנסולרית שהפך בעיני ישראל לענין ל"סחר מכר" עם ברה"מ שאין לו דוגמה ביחסי ברה"מ עם מדינות אחרות בכל רמה שהיא. באשר לכינון יחסים פורמליים הציג פרימקוב את הקו עליו חזר גורבצ'וב בפני אסד של קיום "מצב לא טבעי" ביחסים כשהנוסחה להסדר תמצא במסגרת ועידה בינ"ל. (WITHIN THE CONTEXT OF INTERNATIONAL CONFERENCE). ניומן מעיר שאין לו ספק שנפלה החלטה עקרונית בהנהגה הסובייטית בכיוון כינון יחסים כשברה"מ קובעת למעשה נוסחה גמישה למדי שאינה תחומה בזמן והמשאירה בידיה-מרחב-תמרון רב באשר למועדו. כגון בצמוד לאשור הועידה הבינ"ל, עם פתיחתה או במהלכה. מאידך, אין לו ספק שברה"מ תעמוד על תמורה הקשורה בנושא הועידה.

4-ה. ניומן קונן מרות על מדיניות ארה"ב לגבי המזה"ת לא דק-לחוכמה אלא באשר לרמת הפעילות האמריקנית. חוסר עמדה נחרצת יותר של הממשל בגלל סיבות פנים - אמריקאיות כשניומן משייך לה גם מערכת של שנאות אישיות בין העוסקים בכך, הפקירה את הזירה לברה"מ שמצאה בה לפתע כר נרחב לפעילות "כמעט באין מפריע". סיפר שהוא ברך "בצער רב" את פרימקוב על תנופת ההישגים הסובייטים לאחרונה תוך שהוא "מזיל דמעה אמריקאית" (אגב השקפה זו של נחיתות אמריקאית מסויימת מול ברה"מ בשעה זו במזה"ת היא נחלת מספר גורמים העוסקים כאן סוגיה זו - א.א.).

5. אפגניסטאן. ניומן הדגיש, לשאלתי, שהדיון בסוגיה זו בניגוד לעבר השתווה הפעם לזמן שהוקדש לדיון על המזה"ת, דבר המעיד על חשיבות האחרון לשני הצדדים לעומת השרטון עליו עלה הנושא האפגאני. הבעיה המרכזית בה' הידיעה מבחינת ברה"מ קשורה לשאלה מה יתרחש באפגניסטאן לאחר שיושג הסדר. סוגיה זו מטרידה אותה והם מקדישים לה משאבים לא קטנים. הנושא הפך להיות קרדינלי יותר מאשר מתי יתפנו הכוחות הסובייטים ולאיזה אורך זמן, עליהם ארה"ב שמה את הדגש. נושא הפיוס הלאומי שברה"מ מקדישה לו עתה את מלוא משאביה אף מעבר לנושא המלחמה, מוצא אותה בפני שוקת כמעט שבורה. ממשלת נגי'באולה מתפקדת בחסדי הצבא הסובייטי כשפנויים ללא הסדר פנימי תביא למעשה להפקרתה ולנפילתה. ברה"מ

5
6

510

נחונה בתנועת מלקחיים - מחד, טרם נמצאה מערכת פוליטית שתוכל לשאת על גבה הסדר פוליטי על בסיס רחב, ותטפל בסוגיות שיקום, כגון החזרת למעלה מ-3 מיליון פליטים מפקיסטאן, בעיה זו מהווה, מדגיש ניומן, "פצצת זמן" לשני הצדדים. בפקיסטאן הם כבר מהווים גורם אי יציבות ואילו החזרתם לאפגניסטאן במסגרת הסדר שלא ישעו על קונצנזוס רחב כלשהו תמוטט אותו. מאידך, ללא הסדר סוגיית "הפיוס הלאומי" שהוא יציר כפיה של ברה"מ אין סיכוי למימוש הסדר המכלול האפגאני באופן, סוגיה שהיא נקודת מוצא לכל תנועה סובייטית. במחשבתם החורגים אף הרחיקו לכת לעבר חיפוש מוצא בהחזרת זאהיר טאה שישמש סמל ל"פיוס לאומי" ותו לא. המכלול מבחינת ברה"מ הזפן לנעיה סובייטית = פנימית - אפגניסטנית יותר מאשר למוי"מ עם אפגניסטאן וארה"ב כפי שהיה בראשית הדרך. בנושאים האזוריים האחרים הוחלפו דעות כאשר כל צד מציג השקפתו, אך לא נערך דיון ממשי.

6. ברה"מ - סעודיה. במניין הצלחות סובייטיות ניומן מונה במיוחד ההתקדמות שחלה בקשרים עם ריאדי. הוא בדעה מתוך נסיונו הרב עם הסעודים לרבות ביקורו בממלכה (הנא בסתיו הקרוב) שחלה תזוזה סעודית משמעותית לעבר ברה"מ גם אם זו לפי שעה לא מוצאת ביטוי במישור הרשמי, אך אין לו ספק שההליך יסתיים בכיכון יחסים דיפלומטיים. הסעודים מעצם טבעם פועלים בזהירות מרובה ובמרחק רב מכותרות ראשיות. יש להם דרגה משלהם כיצד להידבר עם ברה"מ כאשר קצה הקרחון הפומבי דף על פני המים רעה ביקור שר הוטס הסעודי במוסקבה לא מכבר. הסעודים נפגשים עם הסובייטים במסגרת האו"מ, באירופה וכיו"ב כאשר אינם פוטלים במידת הצורך העברת מסרים באמצעות גורמים אחרים כגון חירדנים. ניומן מציג לשים לב במיוחד לשר הנפט הסעודי אותו הוא מכיר מקרוב (מאז שהלה שימש לידו בתפקיד של עוזר בעת שהותו בסעודיה) תחום עיסוקו מרחיק לכת לכישוריו בתחום האנרגיה. עליו הוא מופקד והוא למעשה דמות מפתח בחצר הסעודית. דיוניו במוסקבה חרגו מנושא הנפט ויש לראותו גם כסליח אישי של פהד. אגב, בתחום מדיניות הנפט ישנה הבנה רבה בין שתי המדינות והסובייטים תומכים למעשה במדיניות הסעודית באופ"ק באשר להפקתו ומחירו.

6-א. ניומן רואה את ההיבט הסעודי על ברה"מ כההליך מתמשך כאשר היא מוכנה לו סיבות מרכזיות (א) שילוב בין מספר גורמים בחצר הסעודית ביניהם הוא מונה את עבדאללה, הנסיך סלמן, סעוד פייצל, תורכי (ראש המודיעין לשעבר) ואחרים לבין הדור הצעיר של הנסיכים שטרם הגיע לעמדות שלטון אך כבר מכין עצמו לכך בעתיד. אלה מייצגים קו לאומני יותר הקשור גם למערכת של זיקה חזקה למחנה הערבי. (ב) כשלון מדיניותו האמריקאית של פהד, המיוחס עליו מופעל עתה מרכז כובד הלחץ, כאשר יש לראות את שיגורו של נזאר האשם למוסקבה

6
6

כהענות של פהד ללחצים הללו. אופן תפקודו הלקוי של בנדר השגריר בארה"ב נכרך בכך. (הלה כפי שידוע מרבה להעדר מושינגטון בשל עיסוקים אחרים ובהעדרו הקומפאונד העצום של השגרירות משותק למעשה - א.א.) (ג) התחושה שהפכה לעובדה בעיני הסעודים שארה"ב אינה יכולה TO DELIVER את המסרים המגיעים מסעודיה, החל ממדיניותה במזה"ת, דרך עיסקות הנשק וכלה בפרשת איראן, לרבות בפרשת ההירינגס עתה בגבעה החושפים את חלקה של סעודיה בפרשה קבל עם ועדה, כאשר פהד נמצא בתווך כמי ששתף פעולה עם "השרברבים" האמריקאים.

ניומן מדגיש שמדובר בתהליך קונספטואלי מול ברה"מ ולא דווקא בצעדים מוחשיים כגון עיסקת נשק, נוכחות סובייטית או משענת כלכלית אם כי במצבה הכלכלי, סעודיה אינה יכולה בהרחבת הקשרים הכלכליים עם ברה"מ. מאידך, סוגיית הרכש מצבאי הופכת לבעיה מרכזית מסתבר שרכישת הטורנדו הבריטי הביאה בעקבותיה מצוקה מאשר רווחה. הבריטים באיוולתם סיפקו לסעודים את הגירסה האירופאית של המטוס שאיננו מותאם כלל-ועיקר לתנאי מדבר ומסתבר ע"פ דברי ניומן. כפי שכבר שמענו, שהחול-ההודר לכונס האויר משחק את פעולת המנוע.

אלי אבידן

6.6

ט ו פ ס מ ב ר ק

פגרידות ישראל / ווסינגטון

דף 1 מחוד 2 דפים

סיווג בסיווגי שמור

דחיפות מיידי

תאריך/ז"ח 20 1900 מאי

מס' מברק

1/2

514

המשרד

420

בטחון

אל: מצפ"א

דע: מנכ"ל אוצר

מקש"ח - בטחון

חובות ה-FMS וה" מורטוריום" של אובי,

מתוך שיחה עם המורשה דייויד אובי (סיכום מור"ב על נושאים אחרים בנפרד), לדברי אובי, כבר בשנה שעברה הוא יעמיתו בוועידת המשנה לפעולות זרות, המורשה מט מק-הו, הבחירו למזכיר שולץ את התנגדותם העקרונית למתן הקלות למדינות העשירות יחסית מקרב החייבות, בפועל, ת"ל לו מכבר הסתייגויות מהצעות הנשיא כפי שהוצגו:

א. כללית: הממשל טוען שההצעות הינן "REVENUE NEUTRAL", כלומר ההוצאות וההכנסות החזויות בשתי האופציות (RE-FINANCING ו- PRE-PAYMENT) מתקדזות ומתאזנות, אולם אין זה המצב לאשורו, ייתכן שבשנתיים הראשונות תהיינה אמנם הכנסות אך לאחר מכן ייפסקו, והתכנית תעבור ל"דפיציט",

ב. באשר ל- RE-FINANCING: ידוע לכל שהמספרים בתום תקופת פריסת החובות מחדש עולים על יכולת המדינות ה:וגעות לשאת אותם, ולמעשה חובות אלה (או חלק גדול מהן) לא יוחזרו בבוא המועד, גישת הממשל היא לזכות ב-CREDIT הפוליטי המיידי, ולהשאיר את בעיות הכספיות ויאחרות ליורשיו. כשלעצמו, הוא מעדיף שהממשל יציבאמת בפני עם ועדה, ויודה בכך שאין סיכויים מציאותיים שהחובות ישולמו בתום הפריסה מחדש,

ג. באשר ל- PRE-PAYMENT AT PAR: הוא מתנגד במיוחד למתן הקלות למדינה כמו דרום קוריאה, שלא זו בלבד אינה זקוקה להכבות אלא בהתנהגותה הכלכלית מזיקה למסק האמריקאי.

2. הוא (אובי) אינו מתנגד למתן הקלות למדינות שיש לארה"ב עניין לעזור להן, כמו

3 11c 2 1 1 1 2 END 1 3 3 2

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 2 מתוך 2 דפים

סוג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

2 514
2 570

ישראל, מצרים, תורכיה ואולי מדינות מסויימות נוספות, וכוונתו בהגשת התיקון שלו שק
למורטוריום על ביצוע הצעות הנשיא לא היתה "לקטול" את התכנית מכל וכל, אלא להכריח
אח הממשל לשקול את ההצעות מחדש ולהתאימן למציאות התקציבית ולנסיבות הכלכליות של
המדינות שברצונם להקל עליהן.
למרות שהתיקון שלו הושט יחד עם הכשלת פרק הסיוע מתוך חוק התוספת (LAMENTAL) הוא נשאר בדעה זו.

321 10/1
למדו

ס 1 ס 2
 4...2...4...דפים
 סוג בסחוני... שמנה
 דחיות
 תאריך וז"ח
 ...

2/4 484

אלו

2. מכל מקום פרשה זו בגדר בעיה בתוך המשפחה, וחייבים לשמור על פרופורציות. אם מסתכלים על פני הדברים בפרספקטיבה הנכונה, מכירים בקיום מערכת יחסים בין שתי המדינות יציבה ובלתי שבירה. מערכת זו מבוססת בראש ובראשונה על ערכים משותפים (זכויות וחירויות האדם - חופש הדיבור והויכוח, והחופש לחלוק על דעת השני) מחד גיסא ועל אינטרסים משותפים מאידך גיסא. המכלול השני מוצא ביטוי ביחסים אסטרטגיים, שהיו קיימים מלכתחילה, ושהולכים ומתחזקים לאחרונה - וכאן הביע על ביצוע תרגילים משותפים לחיפוש והצלה; על תמריצים משותפים בתחום הלחימה נגד צוללות, על תכנון לוגיסטי, ותכנון רפואי לשעת חירום ("נרצה לברר כיצד כוחותינו עבדו עם ישראל לפינוי הפצועים מהאוניה "סטארק", מאחר והונחו היסודות לפעולה כזו בישראל"); על מו"פ משותף (תוך איזכור התיקון בנדון שהעביר אשתקד) במגמה לנצל יכולת ישראל לתרום להגנת המערב, בין היתר בתחום ה- **AT&T** בו מצטיינת ישראל. כ"כ עמד על המיקום הגיאוגרפי-אסטרטגי של ישראל והתמיכה החיונית שישראל יכולה לתת לארה"ב בעת פרוץ מעשי איבה רציניים. ישראל וארה"ב ניצבות בפני איום משותף ומתבקשים מאמצים מוגברים לחגן על, ואף לשלוט על החלק המזרחי של ים התיכון, הנחוץ לצרכי אספקה מחדש של האגף הדרום מזרחי של נא"טו בשעת חירום.

3. כל הנ"ל הינו חלק ממסגרת רחבה יותר, שחלה על ישראל ועל מדינות נאט"ו - הוות אומר, העימות הבין-מעצמתי. כיום תמורות מרחיקות לכת עוברות על מערכת היחסים בין שתי המעצמות, בעיקר בתחום פירוק הנשק. כאן הרחיב נאן את היריעה והרצה באריכות על ההצעות לפירוק הנשק בקטגוריות בלתי קונבנציונליות שונות, תוך הדגשת הצורך לקחת בחשבון היתרון בנשק קונבנציונלי שיש לסובייטים ולפיכך החובה לדון בצמצום הנשק הקונבנציונלי, או להביא לשיפור המאזן הקונבנציונלי, בעיקר באירופה, בטרם יפורק הנשק הבלתי קונבנציונלי. לנוכח ההתפתחויות הדרמטיות שקרו בפיסגת רייקאביק ובעקבותיה, תתבקשנה החלטות רבות במשך 24 החדשים הבאים, ולשותפות בין ארה"ב וישראל יהיה חלק מרכזי ("A KEY PART") בתהליך קבלת ההחלטות האלה, כדברי נאן.

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 3 מתוך 4 דפים

סוג בטחוני שמור

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

3 494
4

ב. מק-קיי

1. ג'ון מק-קיי הינו סנטור רפובליקאי חדש מאריזונה שהחליף את הסנטור בארי גולדווסר, וקונגרסמן לשעבר. בזמנו בילה כשש שנים כשבוי מלחמה בוויאטנם. לאחר השמעת הדברים המתחייבים במעורבות כזה ("ההשתתפות העצומה בערב זה מטעם איפא"ק הינו מפגן התמיכה הדו-מפלגתית למען קיום ישראל") ולאחר הבעת מספר הערות בלתי מקוריות על השלום המיוחל במז"ת, העלה את פרשת פולארד ודן בה ארוכות. מדובר במשגת חמור - שלא היה צריך לקרות; לא היו צריכים לשכור את פולארד; ולא היו צריכים לתת פרס למפעיליו, דבר שגרם למזכיר שולץ ולתקשורת להשמיץ ביקורת נוספת על ישראל. לאשרנו, העניינים מתקדמים - סלע התפטר, וועדת אבו בודקת את הפרשה, והמזכיר שולץ הביע מלוא האימון בעתיד היחסים בין שתי המדינות.

2. בעקבות מבוא "מבטיח" זה, ביקש מק-קיי לייחד את דבריו לשני נושאים: שאלת הנאמנויות הכפולות, ואופי היחסים בין שתי המדינות לאחר פרשת פולארד.

א. נאמנויות כפולות

תוך התייחסות למאמרים מאת הפרשנים ספיייר (ניו יורק טיימס) וקאוטמהר (וושינגטון פוסט) ואף למאמר שפירסם הסנטור לשעבר מק מתאריך ב-1982, טען מק-קיי ש"שד הנאמנויות הכפולות מתהלך מחדש", כאילו היהודים עושים דבר רע בתמיכתם בישראל. כ"כ התייחס למכתבו הגלוי של הפרופ' שלמה אבינרי ליהודי ארה"ב בו התריע, לדברי מק-קיי, שבעקבות פולארד "אמריקה כבר איננה ארצכם המובטחת". מכתב זה, אמר מק-קיי, הינו פוגע - "אני נפגע ויש לקוות שגם אתם (הקהל, שרובו ככולו יהודי) נפגעים". אחת מהתוצאות הטובות של פרשת פולארד הייתה נסיעתם של 65 מנהיגים חיהודים האמריקאים שהבהירו למנהיגות בישראל שעשו טעות. יש לדחות רעיון האשמה הקולקטיבית. מגדולתה של ארה"ב שאזרח יכול להיות פטריוטי ונאמן ובעת ובעונה אחת יכול גם **TO FEEL STRONGLY** אודות עניינים ("CAUSES") אחרים בארצות זרות. ארה"ב אינה חברה מדכאת - ושדלנות למען עניינים כאלה מבית ומבחוץ היא פעילות אמריקאית מובהקת ואותנטית שאפיינה את מסורת ארה"ב מראשית דרכה, (וכראייה לכך הביא מק-קיי מובאה מדברי הוברט האמפרי המנוח).

סגור
דף... מתוך... דפים
סווג בסיווג... שמנל
דחיות
תאריך וזיהוי
כח משפטי מבט

484

אל

ב. יחסי ארה"ב ישראל לאחר פולארד

פרשת פולארד הביאה יהודים ואחרים בארה"ב לשקול מחדש את היחסים עם ישראל. הכירו בכך שהפרשה אינה משנה מערכת יחסים זו. היסודות המשותפים במערכת והקשרים החזקים לא השתנו ולא ישתנו (הזכיר המוסדות הדמוקרטיים בישראל; הערכים המשותפים; מיקומה האסטרטגי; הידידות שהעם בישראל רוכש לעם בארה"ב מזה, וידידותם של הנשיא רייגן וממשלו כלפי ישראל מזה, שמצאה ביטוייה בהענקת לישראל את המעמד החדש של בת ברית גדולה שאינה חברה בנאט"ו; האיום הסובייטי בים התיכון; אי היציבות בעולם הערבי, וחולשת האגף הדרום מזרחי של נאט"ו). ישראל נענית בחיוב לפניות ה"אד-הוקיות" של ארה"ב אך מתבקשת מטגרת קבע של התייעצות עם ישראל ע"מ למלא את החלל האסטרטגי באיזור וכן דרושה תוכנית כוללנית לש"ע האסטרטגי, הכוללת מרכיבים כמו הצבה מלאה בישראל. ההתקפה העיראקית על האונייה "סטארק" באה להמחיש ולהטעים את הצורך בהגברת התכנון האסטרטגי על ישראל. יש להתמיד במלחמה בטרור, ולסגור את משרדי אש"פ בארה"ב. כ"כ יש לשמור בקפדנות את העליונות הצבאית של ישראל במזה"ת. חייבים לשמור על ישראל חזקה, ועל רמת הסיוע, למרות האילוצים התקציביים, כי הרי ישראל בת-ברית אסטרטגית של ארה"ב...

יחסי ארה"ב לישראל
למדן

456

2/3

ist. They align themselves with the worst terrorists and tyrants in the region. They refuse to re-establish diplomatic recognition to Israel. Their treatment of Jews and the practice of the Jewish religion in the Soviet Union is not acceptable by any standard."

The audience applauded. But Mr. Shultz then went on to speak favorably of an international conference that would include the Soviet Union.

The Reagan Administration would prefer direct Jordanian-Israeli negotiations, as would Israel, roughly on the model of the talks that produced the Egyptian-Israeli peace treaty of 1979.

Jordan does not have Egypt's size, strength or stature, however. And both Mr. Shultz and Foreign Minister Shimon Peres of Israel have reluctantly accepted the argument by King Hussein of Jordan that he needs the Russians — and their clients, particularly Syria — to endorse any direct negotiations he might undertake with Israel on the future of the Israeli-occupied West Bank. In the King's view, this would best be done in a conference.

To limit Soviet influence in such a forum, the United States and Mr. Peres have managed to get King Hussein to agree that the conference would be brief, would adjourn quickly into talks between Israel and a Jordanian-Palestinian delegation, and would have no veto power over a settlement.

Moscow is regarded as unlikely to accept such restrictions, however. And although Yuri V. Dubinin, the Soviet Ambassador in Washington, asked to

see Mr. Peres on Sunday, their discussion was reported to have made no progress on a limited role.

Mr. Peres and Mr. Shultz both have two conditions for Moscow's participation: that it restore diplomatic ties with Israel and that it relax emigration restrictions on Soviet Jews.

The Soviet authorities appear to have been moving tentatively on both. Poland established an interest section in Israel last fall, and a Soviet consular delegation is due to visit Israel soon, although no specific date has been set. Increasing numbers of Jews have been leaving the Soviet Union this year.

During a recent banquet in Moscow for President Hafez el-Assad of Syria, the Soviet leader, Mikhail S. Gorbachev, said it was abnormal for Russia not to have relations with Israel.

Rejection by Shamir

Mr. Peres's political rival, Prime Minister Yitzhak Shamir of the Likud bloc, has rejected a Soviet role under any conditions. His aides argue that once the Russians are at the conference table they will chip away at the restrictions and guidelines until they have enhanced their influence.

Some American officials also see this as a danger, but others argue that an impasse in the peace process will give Russia more maneuverability.

"On what do they thrive?" a senior Administration official said of the Russians. "An absence of peace. The danger is that what Likud has done is going to create a much better opportunity for the Soviets in the Middle East than they had before."

He cited increasingly vigorous Soviet diplomacy with pro-Western Arab countries, such as Egypt. Moscow has begun to provide spare parts for Soviet equipment that had been hard to repair since Soviet advisers were ordered to leave by Egypt in 1972.

Moscow derives enormous leverage from its arms sales in the Middle East. American and Israeli officials say the Russians have begun deliveries of sophisticated MIG-29 jet fighters to Iraq, even ahead of their major client, Syria.

"The real influence is not in the conference room," the senior official said. "The real influence is outside. They get it by doing things in the real world."

456 3/3

Soviet for Wider Mideast Talks

Special to The New York Times

MOSCOW, May 19 — A Soviet spokesman said today that a Middle East peace conference must be more than an "umbrella" for face-to-face negotiations between Israel and Jordan, and that the Palestine Liberation Organization should determine who would represent Palestinian interests at such a meeting.

But the spokesman, Boris Pyadushkev, said Soviet officials were prepared to be flexible on details of the role the Soviet Union and other major powers would play in such a conference.

He also declined to rule out the possibility that the P.L.O. might, with Soviet encouragement, approve a Palestinian delegation to the talks that was not directly affiliated with the organization.

His comments, in a news conference and conversation afterward, indicated that major differences remain to be overcome before any peace conference is convened, but that Soviet leaders were taking pains not to set firm preconditions.

The Israeli Government is deeply divided over the peace-conference issue, with Foreign Minister Shimon Peres favoring a conference with a limited Soviet role. Prime Minister Yitzhak Shamir opposes the plan.

As envisioned by Mr. Peres, the conference would be convened by the five permanent members of the United Nations Security Council — the Soviet Union, United States, France, Britain and China. The conference would lead immediately to direct negotiations between Israel and its neighbors.

1337-03-20 01-30

469 2
434 2

May 19, 1987

Dear Colleague:

Last Saturday, it was reported that the Administration intends to sell additional F-15C and F-15D fighters to Saudi Arabia. Recent events and long term trends confirm that this sale would be unwise.

One of our major concerns is the apparent ad hoc decision-making process which guides U.S. arms sale policy, particularly as it relates to the Middle East. Congress repeatedly has been assured by the Administration that U.S. arms sale policy to this volatile region are well conceived, based on the needs of regional allies and consistent with our foreign policy objectives.

In 1985, the Administration used an emergency provision of the Arms Export Control Act to sell 400 Stinger missiles to Saudi Arabia. Last week, however, we learned that this provision was activated for reasons counter to congressional intent. This is a troublesome insight into the highest level of arms sale policy formulation.

The Administration reportedly is proposing to sell 12 to 15 F-15 aircraft to the Saudis ostensibly to replenish F-15's lost by attrition. Yet, it is reported that the Saudis only have lost 4 or 5 aircraft. Clearly, the intent here is not to maintain, but to increase the number of F-15's in the Saudi inventory.

Saudi Arabia certainly has legitimate security concerns in the Gulf region. Our concern is that the weapons to be sold would do little, if anything, to address that threat. The F-15C/D models are designated for aerial warfare and are not equipped for ground attack missions. The question, then, how effective will these aircraft be against an Iranian human wave? The answer is obvious--not much.

Until the Administration presents Congress with a logical arms sale policy based on the real and legitimate national security interests of the United States, Congress must reject those sales which run counter to American interests.

We will introduce a resolution of disapproval as soon as the Administration formally notifies Congress of this sale. If you can support this effort, please call Tom Pines (Rep. Larry Smith) at 5-7931 or Bill Marks (Rep. Mel Levine) at 5-6451.

Sincerely,

5

END

ס. נ. ס. מ. ב. ק.

דף 1 מתוך 1 דפים

סדוג בטחוני גלוי

דחיפות רגיל

המשרד

13.00 19.5.87 תאריך/ז"ח

449

מס' מברק

מצפ"א, מע"ת

U.S. NEWS & WORLD REPORT מתכנן לשבוע הבא כתבת שער על

פרשת פולארד. עיקרו של הסיפור יהיה בתאור הדרכים בהן הערים פולארד על סוכנויות המודיעין השונות של ארה"ב.

העתון מתכוון לפרסם בשם מקור מודיעי בכיר אמריקאי כי החומר שנמסר ע"י פולארד למפעיליו הועבר ארצה בדואר הדיפלומטי של השגרירות.

בקשו התייחסויותיו אם נרצה להגיב.

 יוסי גל

3+1+1
 2
 1
 1
 2
 1
 3
 2
 3

10/1
 10/1
 10/1
 10/1
 10/1
 10/1
 10/1
 10/1
 10/1

1987-05-19 19:01

1 1480126 02

26

7 7 7 7 7 7 7 7 7 7

דפוס.....מחור.....דפוס

מלו המשרד + בטחון

1/2

405

445

סווג בסחוני...גלגל...

דחיסות.....מגידל...

מאריך וזיחה...ממ. 19.10. מאי 7

.....ממ. 19.10. מאי 7

מצטיא

דע: מקשיח, מבטחון

מכירת נשק לסעודיה

לנוחיותכם, להלן עמדת הממשל בנדון כפי שביטא אותה המזכיר שולץ בתשובה לשאלה בכנס איפא"ק ב-17.5 (מוברק בסיפא לשלנו 412).

לתשומת לבכם.

מלך
למדן

2 3 1 3 1 2 1 4 3+141

2/2 405 445

Several questions have come up, Mr. Secretary, about a proposed arms sale to Saudi Arabia that AP ran across the country on Saturday, and it appeared in the Saturday newspapers, and probably today as well. Since an arms sale of F-15 fighters may serve Saudi Arabia's short-term interests with respect to the Gulf war, isn't it, though, a potential long-term threat to Israel? And are there any alternative policies that the United States could pursue that serves Saudi interests in the Gulf but does not threaten Israel in the long run? (Applause)

SECRETARY SHULTZ: I think that it is in our interest to make these sales to Saudi Arabia. Otherwise, I wouldn't be supporting them. And they're structured in a way that we believe protects the Israeli interests. Now, what is involved here is a level of F-15s, basically, of, I think, 60 airplanes,

and a commitment basically to see to it that Saudi Arabia is able to maintain that level of inventory. That's what they need. They aren't adding to it. But planes are damaged, or they crash, or your inventory goes down and you have to replace it. And so there is a proposal to sell airplanes to provide that replacement.

The Saudis will buy them, and what will actually go over to Saudi Arabia is what is necessary to keep up the inventory that they already have, and which I think they need. It's not adding. It's a matter of maintenance of what's there. And what they don't need will stay here. If they go below the level, then more planes go over there. So it isn't as though it's some big, new thing that's being done; and we think that we should do it. And, certainly, the tension in the Gulf, and the stability that Saudi Arabia is able to provide -- because it does have some advanced aircraft -- is helpful to us. There's no question about that. So that's why I favor it. /KP 34

QUESTIONS

* * *

19.5.87
5-ארה"ב-357-3

דברי שולץ בנושא "יוזמת ריגן"

"אנו בעד יוזמת הנשיא מן ה-1 בספטמבר. אין זאת תוכנית - זאת יוזמה. זאת עמדתנו, ואנו ניקח אותה לשולחן כהשקפתנו; אנו יודעים, שכאשר נגיע לשיחות הללו פנים אל פנים, אחרים יבואו עם ההשקפות שלהם, שללא ספק יהיו שונות, אך זאת ההשקפה שארה"ב תיקח אל השולחן".

ההערכה למנהיגי ישראל

"יש לי ההערכה הגדולה ביותר והיחסים הקרובים ביותר גם עם רה"מ שמיר וגם עם שה"ח פרס, וכן עם מנהיגים ישראלים רבים אחרים. אנו פועלים יחד עם כולם להגיע לעמדה מוסכמת בענין ההתפתחויות האחרונות, וברצוני לומר שידוע לי, מאחר שאני מכיר את כולם, שכולם מסורים לשלום. כולם".

ירושלים

"בכל הנוגע לירושלים - השקפתנו היא שצריכה להיות ירושלים מאוחדת, ולא שסועה, ומכאן שאנו לא חוזרים לשתי ירושלים. ואולם, בכל הנוגע לאופי, למעמד ולהסדרים בעיר זו - אנו סבורים שבסופו של דבר זה חייב להיות ענין למשא ומתן. זהו אחד מן הנושאים הרבים. לא כל אחד מסכים על כך, אך זאת עמדתנו".

19.5.87
5-ארה"ב-357-3

דברי שולץ בנושא "יוזמת ריגון"

"אנו בעד יוזמת הנשיא מן ה-1 בספטמבר. אין זאת תוכנית - זאת יוזמה. זאת עמדתנו, ואנו ניקח אותה לשולחן כהשקפתנו; אנו יודעים, שכאשר נגיע לשיחות הללו פנים אל פנים, אחרים יבואו עם ההשקפות שלהם, שלא ספק יהיו שונות, אך זאת ההשקפה שארה"ב תיקח אל השולחן".

ההערכה למנהיגי ישראל

"יש לי ההערכה הגדולה ביותר והיחסים הקרובים ביותר גם עם רה"מ שמיר וגם עם שה"ח פרס, וכן עם מנהיגים ישראלים רבים אחרים. אנו פועלים יחד עם כולם להגיע לעמדה מוסכמת בענין ההתפתחויות האחרונות, וברצוני לומר שידוע לי, מאחר שאני מכיר את כולם, שכולם מסורים לשלום. כולם".

ירושלים

"בכל הנוגע לירושלים - השקפתנו היא שצריכה להיות ירושלים מאוחדת, ולא שסועה, ומכאן שאנו לא חוזרים לשתי ירושלים. ואולם, בכל הנוגע לאופי, למעמד ולהסדרים בעיר זו - אנו סבורים שבסופו של דבר זה חייב להיות ענין למשא ומתן. זהו אחד מן הנושאים הרבים. לא כל אחד מסכים על כך, אך זאת עמדתנו".

דף _____ מתוך _____ דפים

אל: השגרירות, וושינגטון

סיווג בטחוני: בלמ"ס

דחיפות: מידי

תאריך וזיח: _____
מס. מברק: _____

לשליח
מח'
הקשר

אנא העבירו המסר דלהלן לתעודתו:

PRESIDENT RONALD REAGAN
THE WHITE HOUSE
WASHINGTON D.C.

DEAR RON,

IT IS WITH GREAT SADNESS THAT WE HEARD OF THE TRAGIC LOSS OF US SERVICEMEN'S LIVES ON BOARD USS STARK. MAY GOD BE WITH YOU IN THESE DIFFICULT MOMENTS. OUR HEART GOES TO THE BEREAVED FAMILIES OF THE FALLEN SAILORS WHO GAVE THEIR LIFE FOR THEIR COUNTRY.

CORDIALLY,

YITZHAK SHAMIR

אישור המנכ"ל:

אישור מנהל המחלקה:

לשליח ראש הממשלה

השולח:

19.5.87

תאריך:

משרד החוץ-מחלקת הקשר
ב למט

112A

חודש: 5,10691

אל: 576/וש

מ-: המשרד, תא: 190587, זח: 1907, זח: מ, טג: ב

נד: 8

מיוזי/בלמ"ס

השגרירות, רושיגטון

אנא העבירו המסר ולהלן לתעודתו:

PRESIDENT RONMALD REAGEN
THE WHITE HOUSE
WASHINGTON D.C.

DEAR RCN,

IT IS WITH GREAT SADNESS THAT WE HEARD OF THE TRAGIC
LOSS OF US SERVISMEN'S LIVES ON BOARD USS STARK.
MAY GOD BE WITH YOU IN THESE DIFFICULT MOMENTS.
OUR HEART GOES TO THE BEREAVED FAMILIES OF THE FALLEN
SAILORS WHO GAVE THEIR LIFE FOR THEIR COUNTRY.

CORD IALLY,
YITZHAK SHAMIR

לשבת ראש הממשלה

מס

תפ: שהח, רהמ, מנכל, ממנכל, מצמא

19.05

STANLEY
STANLEY
STANLEY
STANLEY
STANLEY

STANLEY
STANLEY
STANLEY
STANLEY
STANLEY

PRESIDENT RONALD REAGAN
THE WHITE HOUSE
WASHINGTON, D.C.

U.S. AIR FORCE

IT IS WITH GREAT SORROW THAT WE HEARD OF THE TRAGIC
LOSS OF US SERVICEMAN'S LIVES. WE HEARD OF STARK
MAY GOD BE WITH YOU IN THESE DIFFICULT MOMENTS.
OUR HEART GOES TO THE GRIEVED FAMILIES OF THE FALLEN
SOLDIERS WHO GAVE THEIR LIFE FOR THEIR COUNTRY.

GOOD DAY,
YITZAK SHARIR

STANLEY AND STANLEY

ST

STANLEY AND STANLEY

נכנס **

סודי

**

**

**

חוזם: 5,10290

אל: המשרד

מ-: ווש, נר: 441, תא: 180587, זח: 1845, דח: מ, סג: ס

נד: א

דע קהיר

המשך נר 441

ב. שאיפתו למורדניזציה של הצבא המצרי הבנויה על מערכות נשק מערביות חדישות.
סבאג' מדגיש שסוף התקופה הסובייטית נוגעת גם לכך שתוחלת החיים של מערכות הנשק הסוב' מתקרבת לקיצה אם כי בתהליך מתמשך כשנושא חלקי החילוף להם מהווה אمنם עדיין בעיה אך גם אם תפתר לא יהיה בכוחה להאריך את תוחלתם עד אין קץ. ידיעה זו המבוססת גם על הרצון להתחדש הופכת את הדור החדש ל'חסר סבלנות' בדרך להשגת התכלית של העברת תהליך המורדניזציה. הסתבר לדור זה שלא מספיק לרכוש מערכות נשק חדישות ולדעת לתפעלם אלא שהמדובר התהליך רחב של גישה צבאית שונה הקשורה בלוגיסטיקה אימונים והדרכה ובמכשור הנלווה להפעלת מערכות הנשק. מבחינה זו יש לראות ברפורמה מעין מהפכה שקטה הנעשית אמנם במהלך איטי אך מאוד יסודי. הסתבר להם שאת מקום העפרון תפס המחשב כיחידת הפעלה בסיסית, כדברי סבאג'. ניתן כבר לראות לדעתו תוצאות בתחום זה אף כי הדרך ארוכה עדיין כאשר החתך האנושי מצביע על יתר מקצועיות לניצול התחום המדעי. אחת התוצאות היא של סטנדרטיזציה של הציוד כאשר הנשק הסוב' מהווה גורם מעכב לכך אם כי כמובן אי אפשר לבטל חיוניותו, ראשית בשל הכמויות שנית חוסר תקציב לעבור למערכות מערביות בין לילה. לשאלתי עם עמדת דור המפקדים החדש בנושאים אקטואליים כגון ארה'ב וישראל, הסביר שמנסיונו עם המצרים (סבאג' כזכור גם שירת מספר שנים בקהיר טרם הגיעו לתפקידו נוכחי לפני שלוש שנים) הוא שיחסם לארה'ב חיובי יחסית מבעבר, בעיקר בשל הכרת חשיבות המערכות האמריקאיות

001

001

001

001

001

001

001

001

001

001

001

001

001

001

001

001

001

001

001

001

001

001

001

001

001

001

001

001

001

001

001

001

001

001

משרד החוץ-מחלקת הקשר

אך יחד עם זאת ב'חתך ארצי' הם גם מגלים הסתייגות מסויימת ממנה, בעיקר בשני מכלולים. א. בשל שיתוף הפעולה הצבאי ההדוק עם ישראל והידיעה שישראל מהווה גורם בכיר בהשוואה למצרים. ב תחושת גאווה הניזונה מהשאיפה לתחום קו בין הכרה בחשיבות הטכנולוגיה האמריקאית לבין שמירה על עצמאות ואי תלות על כל היבטיה. במקביל הגישה לישראל בחוגי הצבא המצרי הינה מסוייגת, אמנם לא מסתכלים עליה כ'אויב' פשוטו כמשמעו אך כבכל צבא המשקיף על הצבא מעבר לגבול ישנה תחושה טבעית של חשד ומבחינה זו הצבא המצרי לא שונה מאחרים. 'השורה התחתונה' לדעת סבאג' היא שבצבא המצרי ישנה הכרה בחיוניות הסכם השלום עם ישראל בכך שהוא מאפשר לבצע תהליכי המודרניזציה הנ'ל ושבכל מצב אחר של 'מתיחות' הוא לא היה מאפשר לצבא המצרי להתרכז בו.

7. בריה"מ, האמריקאים אמנם עוקבים אחר המתפתח בין שתי המדינות אך גישתו של סבאג' היא שאם עושים המאזן הכללי של האפשרויות והשאיפות הוא לא מאמין שיש מקום להרחיק לכת ביחסים, אם כי קיימים כמה אינטרסים מוצקים משני הצדדים. סבאג' חזר על מה שכבר שמענו והוא 'שהפתיחות' המצרית מקורה במניע כלכלי מעבר לנושא חלקי חילוף. א. פרשת החוב הצבאי שהוסדר בינתיים. ב. מציאת מקורות יצוא למשק המצרי. בשאלה זו שיטת 'הברטר' מתאימה למצרים דהיינו התשלום בסחורות טכסטיל שלא נמצא להם שוק מערבי. החידוש בדבריו הוא שחזרת בריה"מ למצרים מוכתבת משיקול כלכלי והוא יכולת התשלום המצרי (שלא קיימת) המדיניות הסובייטית מאז גורבצ'וב בנושא סיוע צבאי מבוססת על תשלום במטבע קשה ועידן המענקים או חובות מצטברים ככל הנראה חלף אלא באם מדובר באינטרס סובייטי עליון כזה המחייב זאת. סבאג' אינו חושב שמערכת היחסים עם מצרים נתפסת כזו מה גם שמצרים לא תסכן את הישגיה עם ארה"ב. מצרים מנסה לתמרן גם על מנת לאזן ביניהם, כולל הבעת אי שביעות מכל מהלכי ארה"ב, אך בסה"כ היא מכוילת על התדר האמריקאי.

אלי אבידן==

משרד החוץ-מחלקת הקשר

10280

תאריך: 19.05.87

נכנס **

סודי

**

**

**

חוזם: 5,10280

אל: המשרד

מ-: ווש, נר: 441, תא: 180587, זח: 1845, דח: מ, סג: ס

נד: @

סודי/מיידי

אל: ממ'ד /ערב 1, מצפ'א.

דע: שגקהיר

משיחה עם סטיבן סאבג' (מצרים/צבאי / NEA).

1. חזר לא מכבר מהמפגש השנתי של ה- MCC (מיליטרי קואורדינשיין קאונסיל ה-6 מאז החלו השיחות - והמקביל ל- JPMG שלנו). השיחות נחלקו ל-3 חלקים.

א. ה- FMS דהיינו דרכי ניצול הסיוע הצבאי. סאבג' הדגיש שלמצרים נאמר במפורש שנושא החוב הצבאי מחוץ למסגרת הדיונים שכן הוא בטיפול משרד האוצר ה OMB והזרוע החוקית.

ב. דרכי שיתוף פעולה צבאי.

ג. חילופי דעות בנושאים אזוריים. המשלחת האמריקאית הורכבה מאנשי הפנטגון ומקצתם ממחמ'ד.

2. נושא הסיוע הצבאי אותו הובילו אנשי הפנטגון, עסק ברובו בנתונים טכניים. בנושאים העיוניים בסעיף זה הדגישו המצרים עניינם הם בביצוע JOINT VENTURE בשטח התעשייה הבטחונית וכיצד ניתן להתאים את נושא ה-FMS לפרוייקטים שהמצרים מעוניינים בהם. עיקר הבקשה המצרית נגע לחלוקה שונה של כספי הסיוע במטרה לפצלו ולייעד סכומים קטנים לפרוייקטים שונים. המצרים גם העלו המשך עניינם בפרוייקט פיתוח הטנק. האמריקאים הבהירו שבהעדר

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תקציב מתאים מצד שתי המדינות שיענה על כל המשאלות יש להפריד בין הרצוי למצוי ומוטב שהמצרים יתרכזו במה שהאמריקאים כינו Durable Projects כשהדגיש יהיה על פרוייקטים בהם המצרים הוכיחו התקדמות "וצנועים" מבחינת הסיוע הנדרש. סאבג' הזכיר שני שטחים בהם המצרים גילו שיפור ויכולת בתחום התע"ש. א. ייצור תחמושת. ב. חלקי חילוף מסויימים בעיקר בנושא השריון כולל לנשק הסוב' שבידס. באשר לתכניות ראווה ניות כגון הטנק המשותף האמריקאים הבהירו שאין מניעה להרכבת קומפוננטים מסויימים אך הקושי מעבר למקורות מימון שאינם בנמצא הוא שנושא הטנק כולל מערכות רגישות שהאמריקאים מנועים למסור לגורם זר. הכוונה האמריקאית הטעים סאבג' הוא להשאיר למצרים דרך פתוחה להצגת הפרויקט כלפי חוץ, לטנק האמריקאי, כהרכבה משותפת או כפי שהמצרים להוטים כגירסה מצרית מבלי להכנס להרפתקה כלכלית או לתחום הרגיש של מערכות מתוחכמות. נושא שני שהעסיק את המשתתפים בחלק הראשון של המפגש היה הבקשה המצרית לזכות במעמד של NON MAJOR NATO ALLY,

כשעיקר הכוונה היא לזכות בשחרור כספי FMS לשימוש במצרים על פי הדגם של ישראל שלדעתם מזכה אותה בכספי סיוע נוספים. סאבג' הדגיש בפני השוני הקיים כידוע בין ישראל למצרים בתחום אופי שה'פ הצבאי במפגשי הצוותות ובכך שהמצרים רגישים לעדיפות שיש לישראל באשר לקנוקרטיזה של המפגשים הנ"ל. כל זה לא העיב על השיחות שהגדרן כטובות ונטולות מתיחות או פרובלמטיקה מיוחד (עוד אדרש לגורם הישראלי). טרם סוכמו דברים ממשיים והוחלט להמשיך בדיונים המשותפים. הגישה האמריקאית תהיה גם להבא שקולה - הליכה לשיתוף פעולה שבכוחם של המצרים לבצע בהתחשב בנימוק המכריע של העדר תקציבים.

3. בתחום שיתוף הפעולה הצבאי נדונו הפרטים הקשורים בתרגיל "כוכב זוהר". הנושא שטרם נפתר הוא מועדו המדויק, המצרים כזכור מבקשים לא להסמיכו לחגיגות המהפיכה ולחילופי הגברי בצבא ולערכו טרם חודשי הקיץ הלוהטים, האמריקאים מדגישים שמוגבלים בנושא התקציב אך בעיקר בכך שמפקדת CENTCOM המופקדת על התרגיל אינה מבחינת המבנה שלה מפקדה עצמאית והיא תלויה בהקצאת כוחות ממפקדות אחרות ובד"כ זוכה ל"שיירימ" של הפעילות הצבאית האמריקאית השגרתית. מכל מקום תוחם מועד התרגיל סוף יולי תחילת אוגוסט. שני הצדדים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

נמצאים במו"מ לקביעת מועד מדויק. באשר לתרגיל עצמו סוכם שהוא יתנהל במתכונת של "כוכב זהר" 1985 שהוערך על ידי האמריקאים כהצלחה וכנקודת מפנה חיובית מאז החלו התמרונים המשותפים. בתרגיל יטלו חלק כ-10 אלפים חייל אמריקאים משני סוגים כוחות מוטסים ויחידות צי. הדגש יהווה הטסת כוחות משה"ת קהיר מערב והצנחתם באזור ואדי נאטרון - בין קהיר ואלכסנדריה - ותרגיל של הנחתת כוחות מול אלכסנדריה. המרכיב המצרי יהווה בסדרג' של בין 6 אלפים ל-7 אלפים חייל מיחידות מקבילות. משך התרגיל כשבועיים.

4. החלק השלישי של השיתות ה-MCC נגע לחילופי הערכות בנושאים אזוריים. בין הנושאים שנדונו: לוב צ'אד, סודאן ומלחמת עיראק-איראן. סבאג' מדגיש שעיקר הדיון נגע לתדרוך האמריקאי ופחות מצד המצרי. המצרים הדגישו שני אלמנטים.

א. סודאן. מודאגים מהמצב הפוליטי שם אך מקפידים מאד שלא להכניס ראשם לנושא המלחמה בדרום. ישנו שיתוף פעולה צבאי בין שתי המדינות במסגרת אמון הצבא הסודאני וכן משלוח ציוד צבאי אם כי מצומצם בעיקר בתחום הרק"מ.

ב. מלחמת עיראק-איראן. המצרים הסכימו שעיראק מגלה כושר בטחון רב יותר בהווה יחסית לחודשים קודמים ושנושא שרידותה הצבאית אינו עומד על הפרק, אך הדגישו אי הנחת שלהם מצורת ניהולה הצבאי של המלחמה בידי צדאם חוסיין. הם (כגורמים אחרים) משתהים לנוכח מהלכי הצבא העיראקי מבלי יכולת להבין את הגיונם הצבאי. סבאג' מדגיש שלמצרים נגישות מודיעינית טובה לעיראק אולי יותר מכל גורם אחר באזור. עיקר שיתוף הפעולה הצבאי בין שתי המדינות נוגע ליצוא נשק לעיראק. בשטח זה המצרים אינם מגלים סנטימנטים רבים ועומדים על קבלת מטבע קשה עבורו. לא ידוע לו על נוכחות צבאית מצרית בעיראק למשל בנושאי אמון והדרכה מתוך הסבר שמצרים נזהרת שלא להיות מעורבת במלחמה מעבר למכירות נשק.

5. סבאג' סיפר שהתרשם משני מפקדי צבא מצרים שנטלו חלק בשיחות. מייג'ור גנרל אחמד מרזוק שעד עתה היה ממונה על מערכת החימוש ועבר לכהן כאחד מעוזריו של אבו גאזלה. הטעים שהלה זכה להערכת הצוות האמריקאי כבן שיח נוח והמצוי היטב בקונטקסט האמריקאי של נושא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ה- FMS תקציב, קונגרס וכד'. מחליפו כאתיב
(2) שנטל חלק בשיחות טרם הרשום. הגורם השני הוא
ראש המודיעין הצבאי עבד אלרחמן שלמרות שהוא יחסית
חדש בתפקידו נחשב לאיש מקצוע מהימן וידידותי לארה"ב
בניגוד לקודמו, נמייר, החשדן.

6. הצבא המצרי. אבו גאזלה התעשת אמנם מפרשת החוב המצרי
בעקבות ביקורו בארה"ב אך נותר בקרבו משקע מהפרשה
עקב כך הוא פרש לחלוטין מטיפול בנושא תוך נטיה להתנזרות
מטיפול בנושאים פוליטיים אחרים ומשקיע רובו ככולו
בענייני הצבא.

בהקשר זה סבאג' מדגיש שהצבא המצרי עובר תהליך של רפורמות
מרחיקות לכת הקשורות בשני תהליכים. א. על הבמה
הצבאית מופיע דור שני של מפקדים שלא חווה את נסיון
העבר ובעיקר שה'פ עם בריה"מ. ב. שאיפתו למורדניזציה
של הצבא המצרי הבנויה על מערכות נשק מערביות חדישות.

המשך מברק זה בואשן/18/004

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, רס, אמן, מצרים, מצפא

הליגה נגד השמצה
של בני ברית
המלך דוד 30
ירושלים 94101
02—224844
02—221171

HARRY WALL
Director, Israel Office

הרי וואל

לואס
גין סאר גר

לידיעתך

From Prison -
written by Jonathan Pollard

May 18, 1987
Springfield, MO.

Dear Dr. Loundan,

I would like to thank you very much for your kind offer of Jewish periodicals. Luckily, as my parents are literally inundating me with reading material my immediate needs are being met. Following their advice I've been trying to put my monastic life to some good by catching upon all the reading which my ^{previous} ~~present~~ professional schedule had precluded. I've just finished a Primo Levi anthology and am about to begin Vasily Grossman's "Life and Fate", which looks absolutely fantastic. I've also just gotten through reading David Biak's interpretation of my case in the latest edition of Tikkun, which is the most accurate analysis of the administration's hidden sentencing agenda I've seen so far in print. Bearing in mind the fact that the government has been loathe to place my activities in proper perspective, the most important thing you could do for me, Dr. Loundan, is simply not to forget what my wife and I tried to accomplish. Indeed, I think it's fair to say that these past 18 months have been as difficult as they were because our actions were systematically distorted by the prosecution beyond all recognition, leaving many people totally perplexed as to why our having assisted Israel could have caused so much damage to this country's security.

You should understand, Dr. Loundan, that the present administration had its own twisted political agenda in this case that would not have been well served by prosecuting an ideologue who took pains to avoid compromising any American military or diplomatic secrets. Regrettably, the government's rather uncomplimentary portrayal of my motives in this affair was initially provided by certain Israelis who evidently found it more expedient to repudiate a so-called "mercenary" than to explain why a Jewish agent had been abandoned during the course of an officially sanctioned operation. Despite the fact that this utter misrepresentation of my intentions was subsequently refuted the Justice Department, which has long been regarded as being antagonistic to Israel, found it quite useful to maintain the fiction of my venality in order to place the operation and me in the worst possible light. I need not remind you, Dr. Loundan, that in this type of murky affair by blackening the moral character of an agent one simultaneously discredits his cause as well - and that was the whole objective of this carefully orchestrated judicial farce.

Of course, the well-known behavior of certain Jewish American leaders throughout this imbroglio has been a source of extreme disgust to me as well. From my perspective their unseemly equivocation on the issue of a Jew's unconditional loyalty to Israel is the hidden tragedy of this affair. Having been involved with several abortive efforts on behalf of the falshas long before it was fashionable to recognize the legitimacy

of their heritage, I've been painfully aware of the fact that a depressing number of our self-appointed Jewish leaders here in the United States can be incredibly evasive whenever they are asked to take risks which might jeopardize their glittering social agenda. As inconceivable as it may seem, one of the greatest obstacles that must be overcome in the process of solidifying the living bond which unites the diaspora and Israel is the resistance of some local Jews who are evidently concerned that such trans-national allegiance to a "foreign" country may call into question their standing in the American neo-conservative political hierarchy. Although cynics might take cold comfort in the thought that this obsession with maintaining a "proper" distance from Israel is merely a tactical concession to the inexplicable insularity of American culture it would be more accurate to say that our overly self-conscious brethren have simply booked first class passage aboard a ship of fools. Indeed, the uncritical faith with which they fervently cling to the notion of their own domestic acceptability is sadly reminiscent of the Jewish grandees of medieval Spain and Portugal who never could have imagined that the ninth of Av would one day come to memorialize their own collective destruction.

Whatever else can be said about my case it has certainly underscored the almost primal fear of racial stigmatization that liberally permeates some members of our Jewish community. Emblematic of these "fair weather" Zionists is Morris Abram who had the audacity to rejoice over my sentence in Jerusalem of all places. What a Gedalia! If he had bothered to study my indictment, which seems to have gone largely unnoticed by everyone, he would have seen that I was only charged with having assisted the state of Israel - not a belligerent. But I suspect that can be a heinous crime in the opinion of some people.

In spite of the fact that the case was presented with overwhelming evidence substantiating the lack of damage to American security by my activities, Mr. Weinberger evidently stimulated by an 11th hour visit by Prince Bandar, the Saudi Ambassador in Washington, submitted a new infamous private denunciation of me to the judge in which it was claimed that by ensuring Israel's continued military superiority I had irretrievably damaged American defense interests, contributed to instability in the Middle East and weakened America's standing throughout the Arab world. Perhaps most distressing of all, though, is that by publicly endorsing Caspar Weinberger's rather fanciful assessment of my actions as having constituted "the gravest assault against the integrity of this nation's security in over 200 years," Mr. Abram has unwittingly lent credibility to the pernicious Saudi claim that Israel represents an

much of a threat to the United States as does the Soviet Union. This is a patently absurd and cockroptible belief which should have been immediately disavowed by the Jewish American political establishment. Moreover, the fact that the present administration had originally violated the agreement with Israel not to recruit each other's citizens as agents, was purposely withholding critical information from Israel and has been ~~purposely~~ ^{pursuing} this case in the most inflammatory manner possible represent concerns that are at least as important to address as was the impropriety of Israel operating an agent within (not against) the U.S. intelligence community. I suspect, though, that Mr. Abram has studiously avoided broaching these nettlesome issue out of fear that by tarnishing his born again patriotism he would thereby run the risk of losing his seat on the administration's Judeurat.

His allegation of my "subversion" of Israeli interests struck me as being unaccountably naive: the almost mythical characterization of Israel as a political innocent in the woods, able to guarantee its existence on the basis of prophetic morality alone may play well in the American heartland, but it doesn't do much for an 18 year old Israeli recruit trying to improve his odds of survival against a coalition of enemy states possessing a nearly inexhaustible supply of manpower, Islamic fanaticism, petrodollars and modern Soviet armaments. It would appear that Mr. Abram and his ilk either can't comprehend or accept the unfortunate dichotomy that exists between the noble Halachic values for which Israel stands and the unpalatable means she must sometimes use in order to survive. Assuming, on the other hand, that this grotesque obsequiousness on the part of Mr. Abram is motivated by his desire to somehow distance the Jewish American community from the artificially generated "fall out" of this affair then he is forgetting that our strength as a race has traditionally come from standing united in defense of Olai Yisrael's spiritual and national interests whenever and wherever they have been threatened. Ours and I were raised with the belief that each and every diaspora Jew should be willing to form part of what Ezra alluded to as a "wall of fire" around Israel because the notion that the two communities could have mutually exclusive interests is an impossibility - we are one people, with one G-d, and one land. That type of resolute solidarity, as opposed to craven appeasement, wins the respect of our adversaries amongst whom Mr. Weinberger should be counted as perhaps one of the most dangerous.

A friend of mine who happens to be a clinical psychologist has recently observed that the Secretary of Defense evidently suffers from what might be

called a "Kreisky Complex", in which because of his Jewish ancestry he has a strong unconscious need to distance himself from Jews and Israel. However, in light of the former Austrian Prime Minister's rather conventional brand of Central European anti-semitism I would suggest that Caspar Weinberger's problem should be rediagnosed as an "Amalek Complex", since he seems to despise Jews more than it's absolutely necessary. It's illuminating to note in this regard Mr. Weinberger's publicly articulated preferences for me to have been hanged. Apart from satiating his own pathological need for self denial, this gruesome outcome would presumably have also pleased both the Arab powers as well as their bureaucratic allies within this administration, whose barely concealed hatred of me is directly proportional to the value of the information made available to Israel. Having been denied the pleasure of seeing me swing from a gibbet in the local equivalent of Hanoi Square, Mr. Weinberger and his confederates at the Justice Department clearly intend to do whatever they can to demonstrate to their Arab friends that the Israeli agent and his wife are essentially dead in all but name only. Well, they can try to bury us alive but Anne and I are determined to survive if for no other reason than we don't want to give people like Mr. Weinberger the pleasure of having the final victory in this affair and thereby think that Jews lack the metal for self sacrifice. As Jews have a well established history of outlasting their persecutors I can assure you that these two will do their utmost to maintain this aggravating racial habit.

News of the support we have in Israel has been instrumental in keeping our spirits hopeful that the government will eventually do the honorable thing and bring us home. Certainly, with people such as yourself I know that we will not be forgotten and that, as far as I'm concerned, is the confirmation of my belief in our indissoluble unity as a race. So even amidst the tragedy of this affair there is still cause for optimism. Now if that isn't a classic Jewish response to misfortune I don't know what is!

Again, Anne and I would like to thank you for your principled support.

Best wishes,

Jonathan Pollard

P.S. I would please ask you not to have this letter published. The government does not want me to have access to the media and may terminate my writing privileges if this goal is not accomplished. Obviously, you can show the letter to anyone you'd care to. Thank you. J.

Anti-Defamation League

823 United Nations Plaza, New York, NY 10017

ADL of B'nai B'rith

212-490-2525 Telex 649278

NEWS

LYNNE IANNIELLO
Director, Communications Division

FOR IMMEDIATE RELEASE

New York, NY, September 16....The Anti-Defamation League of B'nai B'rith hailed as "a significant step forward in the ongoing struggle against terrorism" the decision announced last night by Secretary of State George P. Shultz that the Palestine Liberation Organization office in Washington will be closed.

ADL's national director, Abraham H. Foxman, speaking on behalf of ADL and its affiliated Leon and Marilyn Klinghoffer Memorial Foundation, said "closing the Palestine Information Office in our nation's capital sends a forceful message that organizations which sponsor and practice terrorism will not have free rein to operate on American soil."

Mr. Foxman expressed appreciation to the members of both Houses of Congress who initiated and support legislation currently pending which would prohibit the PLO from operating "an office, headquarters, premises or other facilities or establishments" in the United States. He attributed the State Department's action to the legislation.

In a letter dated August 14, ADL had urged Mr. Shultz to close the Palestine Information Office in Washington, declaring that its continued operation would be "contrary to the national interest."

#

AJ, IP, JSP, LAJ, MPC, MP, BHM, BHN-87

Anti-Defamation League**ADL**

of B'nai B'rith

823 United Nations Plaza, New York, NY 10017

212-490-2525 Telex 649278

LYNNE IANNIELLO

Director, Communications Division

FOR IMMEDIATE RELEASE

New York, NY, September 15....The Anti-Defamation League of B'nai B'rith today welcomed the announcement that Israel and Hungary will establish diplomatic "interest sections" in each other's capitals as "another important and natural step toward strengthening Israel's Eastern European relations."

Noting that Hungary follows Poland as the second Eastern European country to set up quasi-diplomatic relations with Israel during the past year after a 20-year rupture in official ties, Abraham H. Foxman, ADL's national director, said "we look forward to the day that all of the Eastern bloc will normalize their relations with Israel."

Hungary, with some 80,000 Jews, is the second largest Jewish community in Europe after the Soviet Union. It has allowed Jews to emigrate and has encouraged tourism with Israel.

#

AJ,IP,LAJ,BHFOR-87

סגרירות ישראל - ווסינגטון

אלו

המשרד

425

97...מחור...דפים
סודי
סוג בסחוני
רגיל
דחיות
מאריך וז"ח 18, 1225 מאי 67

1/4

אל - מצפ"א

דע - גר בן - ארי, משרד הקליטה

ביקור השר צור

השר שרה רוזווינסון ורן 4 וו וררר ל-14.5 השכם ורוקר. רשוי הימים השלמים ששהה כאן נערכו לו פגישות וסיחות לפי הפרוט דלהלן :

ב-12.5 - שוחח השר וענה על שאלות צוות השגרירות בעניני יהודי ברה"מ, יציאתם וקליטתם בארץ וכן בעניני יחודי אתיופיה. בענין החזרת יורדים קיבל פנייה בכתב. לאחר מכן הופגש השר עם ארמקוסט, תת מזכיר המדינה לענינים מדיניים, השר סקר בקצרה העובדות והתקוות לגבי יציאת יהודים מברה"מ, כאשר הכוונה היא שאיפה לשיפור תדמית כלפי המערב וארה"ב, מרבית אטירי ציון שוחררו ורק מגאריק נשאר. הטובייטים בוחנים את כולנו. אמר השר. כיצד אנו מפרשים חסינוי ובהיות תקופה זו קריטית חשוב לא להרפות מהם ולהמשיך ללחוץ בכל הזדמנות אפשרית. אנו בישראל, אמר השר, מעונינים בטיסות ישירות. כי מאלה המגיעים לארץ הרוב ממוחלט נשאר בה מתוך 165,000 שהגיעו ארצה בשנות השבעים, 94 אחוז נשארו ורק 6 אחוז ירדו עתה רק 25 אחוז מגיעים ארצה.

ארמקוסט השיב שאין שום כוונה בארה"ב לשקוט ואין שבוע שלא מטפלים בכך, ובנושא זכויות אדם בברה"מ בכלל. אין יודעים בדיוק פני ברה"מ לאן : לא רק במז"ח הנזיל, בפרוק הנשק אלא יש גם דוית פנימית שאי אפשר להעריך משקלה. סבורים שגורבאצ'וב מנסה לגייס לפחות האינסלקטואלים לתחוך במשטר. אשר לטיסות הישירות, שאל ארמקוסט, היש לכם מגעים עם הטובייטים. דעתנו, הוסיף, וגם לפי הקונגרס, קיים אצלנו עקרון חופש הבחירה. השר צור השיב שאין חלילה כוונה לחייב אותם אלא לתת להם הזדמנות להשתלב מרצונם. העקרון של יציאתם הוא שהטובייטים הכירו בזיקת יהודי ברה"מ למולדתם - ישראל. בקשתם של חיחויים היא על רקע לאומי. אשר לטיסות הישירות אין לנו תסכמת ברה"מ ומחכים לכך כי בדרך זו נוכל לעקוף תבעיה ולא להפכה לשאלת הגירה. גם מבחינת ברה"מ חשובה היציאה לישראל ולא לארה"ב.

ארמקוסט השיב שארה"ב אינה יכולה לעצמם עצמה רק לגבי קבוצה אחת - היהודים - ולהתעלם משאר הקבוצות : פרוטסטנטים, פנטקוסטים, ארמנים וגרמנים, לכל יוצא ברה"מ יש זכות פליט.

מחור 18, 1225 מאי 67
מאריך וז"ח 18, 1225 מאי 67
מאריך וז"ח 18, 1225 מאי 67

סגירות ישראל - וויסונג 110
2/4
דפוס... 2... 2... 2... 2...
סגירות ישראל - וויסונג 110
דפוס... 2... 2... 2... 2...
סגירות ישראל - וויסונג 110
דפוס... 2... 2... 2... 2...

השר צור הדגיש שאנו ארץ היהודים ובזכותנו הם יוצאים מבריה"מ איננו רוצים להפוך, העיר, ליסוכני הנסיעות של היהודים, במעבר בוינה מעמד ישראל נחות לעומת ארתיב ושם יכולים לקבל מעמד פליט. יש לזכור שמדינת ישראל קמה כדי שלא יהיו יהודים כפליטים (אחד העוזרים העיר שחאמריקנים בודקים להשאיר ליהודי ברה"מ זכות פליטים גם אם יגיעו לתיא).

ארמקוסט שאל השר על המצב במדינת והשר השיב בשאלה. על כך אמר ארמקוסט שדעת ארה"ב ברורה : להביא הצדדים לשולחן הדיונים. השר צור סיים ואמר שמאז 1967 האוטציה הירדנית-פלסטינית היתה קיימת רק בתיאוריה ועתה לראשונה זו אוטציה ממשית וזה שינוי עיקרי מאז 1967. השמאל בישראל טרען שיש לכלול את אש"ף והימין טרען שאין עדיין שותפים לשיחות. כרגיל שיחות אצל ארמקוסט נינוחות, ידידותיות ונמנע בהן מלהדגיש האלמנט הפולמוסי.

בצהרים הוזמן השר לבית השגריר ולשכת השגריר דורחה בנפרד עליה.

אחרי"צ הופגש השר קצרות עם הסנטור קרנסטון והפגישה היתה בלחץ הצבעות. קרנסטון ציין לגבי יהודי אתיופיה שמה ששמע מהנציגים היהודיים כאן הוא יותר מכל מה שמע מישראל. כן שאל על היהודים האתיופיים המצויים עדיין בסודאן. השר צור ענה וציין שלגבי היהודים בסודאן מנסים כל דרך ולגבי 10,000 באתייופיה יש צורך ליצור קשר ישיר עם המנגיסטון. קרנסטון הביע נכונות לסייע ככל שיוכל ויחבקש.

אחר פגישה זו נקבעה לשר פגישה עם שיפטר, סגן המזכיר לעניני זכויות אדם וענינים הומאניטריים. שיפטר היה פסימי. הערכו היא שברה"מ תוציא הסרובניקים ושאר "הרעשנים" ובה יפתרו הבעיה לדעת הטוביטים. להערכת שיפטר יש לעבוד באורח יותר מקצועי, יש לקחת בחשבון שאין שיפור במצב היהודים שיש התרחבות האנטישמיות (גם מתוך הענות למחאות עממיות וגם כדי להבליט ענין ההגירה ולהבליט ענין הפשעים הכלכליים, הכל בייחוד באזור לנינגראד). נמשכת האפליה במקומות העבודה והתעמולה נגד ישראל והציונות נשארת. לעומת זאת, לדברי שיפטר יש הקלת-מה בצד הדתי (כולל בעלי - תשובה, רב ומקווה). אצל הסובייטים השיקול הוא של מחיר ורווח. מה יפיקו אם יפעלו כך או אחרת.

השר צור תאר המצב ברוח מה שנאמר בפגישה עם ארמקוסט.

לאחר מכן נפגש השר בבית הנבחרים ולמלך סיכומה של גברת טובה הרצל שנכתה : סולרז זימן פגישה, בה נכחו עוזרים (גילמן הגיע בסוף ושוחח קצרות עם השר במסדרון). השר סקר המצב הנוכחי, כאשר היציאה היא על בסיס היתרים אישיים. מומלץ להמשיך בכיוון זה

ס י פ 2 2 2
 2.97... מחור... 4... 2.97
 110 בסחובי
 רחופות
 מאריך וזיה
 ס י פ 2 2 2

3/4

תוך הכרה שמאמצי שכנוע כלפי מנגיסטו לא יצליחו ולהבטיח יציאה המונית יש צורך ב"מבצע", צבאי או באמצעות מדינה שלישית (ויש חשיבה בכוון זה). סולרז סיפר ששקל לנסוע לדבר עם מנגיסטו אך נוכח דברי השר, ספק אם יעשה זאת. המליץ לנסות לפעול באמצעות ג'ו מרפי, הקנצלר של אוניברסיטת העיר ניו יורק, הלה, ממוצא יהודי, ניהל בעבר את "חיל השלום" באתיופיה ולדבריו, יש לו מערכת יחסים אישית עם מנגיסטו. הוא מתכנן נסיעה לאתיופיה בקרוב. על דברי עוזרתו של סולרז (שמחמ"ד אומרים שאינם פועלים בהעדר בקשה ישראלית) חוברק בנפרד.

למחרת ב-13.5 פגש השר את גברת רוזאן רידג'וואי, עוזרת המזכיר לעניני אירופה וקנדה בנוכחות הציר ופרט. היא ציינה שגם המערב גרמנים מתרשמים שהסובייטים מהירים ל"טרובניקים" הגרמנים לצאת וגם שם בגבולות 1000 לחודש. אם השאלה מה יהיה אחרי צאת הסרובניקים הרי שהיא סקפטית (שינוי לעומת הפסימיות של שיפטר) נשאלה את דעתו של השר. השר אמר שהשאלה צריכה להיות מה אנו צריכים לעשות עתה וציין שעתה הצורך הוא לנצל הזמן ולא להרפות מהסובייטים כדי להביא לשינוי, חשוב לנצל מומנטום השינוי כדי להביא לשינויים גדולים יותר. גברת רידג'וואי אמרה שמה שעושים האמריקנים עתה הוא הגבול האפשרי של לחץ פרקטי. גב' רידג'וואי ציינה שאם יהיה הסכם פרוק נשק טוב יחתמו עליו ולא יחנו זאת במתן רשות להגירה יהודית.

פרט, הזכיר תיקון סטיבנסון והעובדה שלפחות 22 חברות אמריקניות פועלות ב- Joint Agency ועל כך השיבה רידג'וואי שענין ה- Joint Agency הוא ceazy והשאלה אם יש מנוף נגד כך, כי פרוייקטים אלה הם של הסקטור הפרטי. היא הדגישה שוב שאי אפשר לערב נושא פרוק נשק וענין היהודים ומאידך שאם רוצים Liberal בין הענין היהודי והמסחר צריך בדרך של חקיקה. רוזאן שאלה לדעת מה יש בדו-שיח של ישראל עם ברה"מ והשר השיב שיש לנו רק מה שרואים: מספר גדול של יוצאים וזה מבוסס נעיקר על יחסי ארה"ב ברה"מ.

פרט שב וציין חוסר חשיבות האלמנט שהודגש בעבר והוא התחשבות בערבים. רוזאן שבה וצייינה את הסקפטיות שלה והזכירה העדרו של מנוף והשר הדגיש שהסובייטים עד עתה החירו לסרובניקים לצאת אך טרם הפעילו ההנחיות החדשות וכי קיים אצל יהודים החשש להגיש בקשות חדשות.

וארוחת צהרים שהכין פרט באמצעות הקונפרנס לעניני יהודי ברה"מ כאשר הקונגרסמן ייטס הית המארת השתתפו הסנטור ספקטור וכן הקונגרסמנים מל לוייד, טוני ביילנסון, סנדר לוין, ביל להמן, בן גילמן, גירי אקרמן, ברברה בוקטר, וכן נורם ספיטקי. שוב סקר

דפ... מחור... דפיס
סווג בשחוי
דחפוט
מארין וזיח
סחסי סח' סח

u/s

השר וענה על שאלות הנוכחים.

אחה"צ פגש השר הנציגים של הארגונים היהודיים לשיחה קצרה ולאחר מכן נסגש עם אנשי איפא"ק. מאחר שזר היתה פגישתו הראשונה של השר עם ביקש וקיבל סקירה על הארגון והשר מצידו השיב על שאלות אנשי איפא"ק בקשר ליהודי ברה"מ, יהודי אתיופיה וקליטתם.

בערב התארח השר בביתו של גרי בוניט, המחזיק בתיק העלייה כקהילת וויסנגטון רבתי. בארוחה נקבצו כ-40 פעילים שבעקבות סקירת השר שאלו שאלות רבות בעיקר על קליטת יהודי ארה"ב בישראל.

כסיכום, לפחות מבחינת הממשל נראה שנשארו בעינינו נושא הגדרת פליט ליהודים היוצאים וכן הפרמטרים עד היכן ממארה"ב תפעל (לא על חשבון הסכם סרוק נשק ולא על חשבון סחר ללא חקיקה).

באנ/רה
מחבי

אנ/רה

$\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$

2/14

412

PR NO. 109
May 18, 1987

SPEECH AND Q&A SESSION
THE HONORABLE GEORGE P. SHULTZ
SECRETARY OF STATE
BEFORE
AMERICAN ISRAEL PUBLIC AFFAIRS COMMITTEE (AIPAC)
WASHINGTON HILTON HOTEL
WASHINGTON, D.C.
May 17, 1987

(Introduction and sustained applause)

Thank you all very much. I appreciate it. Thank you. Thank you very much.

At approximately 2:10 p.m., Washington time, the United States Navy frigate, the U.S.S. Stark, was hit by two missiles fired from an Iraqi F-1 Mirage aircraft. At the time of the attack, the Stark was located about 70 miles northeast of Bahrain. The ship at last report was dead in the water, and the entire crew was being taken off. There have been serious casualties.

The United States regards this attack with grave seriousness. The President was informed at once, of course, and is following the situation closely. I've been in touch with Secretary Weinberger, White House Chief of Staff Baker, and National Security Adviser Carlucci.

We have called in the Iraqi Ambassador here in Washington and issued the strongest protest and demanded a full accounting. Our Ambassador in Baghdad has been instructed to deliver our protest there, and we are in continuous contact with our Embassies in Baghdad and Bahrain.

This event underscores once more the seriousness of the Iran-Iraq war, not only to the countries directly involved, but to others. It shows how easily it escalates, and it underlines once more the seriousness of the tensions that exist in the Middle East, and the importance of trying to do something about them.

*

PR NO. 109

3/14 412 2-

But I want to assure you, my fellow Americans, that we take this event with the utmost seriousness. We know the source of this missile that hit our ship, and we demand a full accounting, and as we have more information, of course, we will be meeting on it and seeing what further action may be necessary.

I hate to start on such a sober note, but perhaps it is the right note, because I am deeply honored to be here. You said the first to be invited back twice, or maybe you said the first to be invited and accepted to come back twice. (Laughter) That's a difference. (Laughter) But I accepted, because we've gotten to know each other over the past five years, and I feel one of the warmest and best things that's happened to me in this job is the expansion of my already, at the time, wide list of Jewish friends.

And so I've come here -- and I have a few notes -- but I'm not going to read something to you. I've come here to talk to you as friends, informally but very seriously, about two related problems. One involves the world we have ahead of us and America's role in it. The other involves our role in the Middle East, especially in the light of recent developments. Both these problems are important to us as Americans, and they are both important to Israel. So let me spell them out for you, and I hope that you can help me with both of them.

First, the world ahead of us and the U.S. role in it: I think we are at a moment of tidal change in world affairs. There are plenty of problems out there, and some of them have to do with the fact that we have a determined and strong adversary in the U.S.S.R., an adversary with global scope. But basically the situation is most promising for our system of values and for our pattern of interest.

So we should be engaged as never before in a sophisticated, energetic, and knowledgeable way, because there are problems, because we have adversaries, and because there are great opportunities. But just at this opportune moment we are, I fear, in the process of drawing away -- of drifting, stumbling, perhaps unconsciously -- out of phase, I believe, with the outward-looking citizens of our country and their wide-ranging interests.

We have a winning hand, but we are not positioning ourselves to be able to play it. So that's problem one, and let me spell it out to you, and, as I say, this winning hand is held by us, it's held by Israel, it's held by the countries that believe in freedom, that believe in openness.

It's a changing world. We're moving into a new age, and it can be our age if we're willing to engage in it, because it's an age based on openness and freedom, on knowledge, on information that's widely shared and moves around, a genuine information

X

4/14

419

-3-

age, knowledge age. So here are some of the things that I think we have learned that are going to characterize the world ahead of us if we play our cards right.

We have learned once again that freedom is the most revolutionary force in the world. We have learned how much people value democracy and the rule of law if only they have access to it, and we have seen how people all over the world are ready to resist totalitarianism. We have learned that freedom and economic progress are related. We see how well the market can work if we'll let it. People all around the world see that if you build your economy on incentives, on the market, on enterprise, you're going to be much better off.

The countries of East Asia have been a glowing example, but the message has been spreading to Africa. It's interesting to see the Chinese and the Soviets beginning to struggle with this problem, because they see that a highly centralized, highly compartmented economic system is not producing. I have the impression that even Israel's getting the message -- (laughter) -- the market, incentives, private enterprise. We have learned about the power of information technology as we move from an agricultural age that's long since in our past, through an industrial age -- the industrial age is over in this country -- to an information and knowledge-based economy and society.

We can see right now that this kind of new technology has revolutionized financial markets. The only way to think about financial markets is in world terms. There is a world financial market, and it's open 24 hours a day. We have seen how the meaning of raw materials has been changed. Processes are being substituted for materials.

To take an example, in the telecommunications industries now fiber optics are replacing copper at a very rapid rate. Fiber optics, in a sense, come out of the mind instead of out of the ground, and I could cite you a lot more examples. We see the implications across many areas, including agriculture, of biotechnology. Malthus is being turned on his head.

We also can see, as the gross national product of the world grows, that its distribution is spreading out, and we see that more and more countries around the world, or sections of countries even, have the economic size to give an account of themselves in some particular field. And I might say with the existence of deep ethnic tensions in many parts of the world -- look at Sri Lanka right now with its Tamil insurgency; I use that example because it has nothing to do with East-West problems -- we see religious fundamentalism which, among other things, has a tendency to be intolerant. So we see those things combined with the existence, very widespread, of weaponry that -- even though it may not be the most sophisticated and up to date by the standard of our military or the Israeli military, but was considered up to date 10 or 15 years ago -- still can be very lethal and is widely available. So that has some big implications.

*

5/14 412

So what are we doing as a country to face up to these opportunities and these challenges? Well, we have before had the experience of swinging from involvement to a kind of isolationism. I hope that's not happening to us, but let me tick off some of the danger signs to you.

A big one is protectionism, and we are riveted on various trade barriers which we must knock down. But, nevertheless, we have to agree, I'm sure, analytically that those trade barriers are not the source of our trade deficit. It has other sources. But look what protectionism will do. It is, of course, a threat to our economy and to the world economy. It also is a message about freedom, because if you say we believe in economic freedom except we're going to protect our markets, people wonder if you really do believe in it. And it has a strategic message, just as we saw before World War II when the world got compartmented by the extreme protectionism of the 1930s and, while this was not the cause of the war, it contributed. The object of political movement, military movement, strategic movement to break out of those boundaries was a contribution.

We should learn from the contrasts between what happened to us in the 1930s and its outcome, and what happened to us in the post-World War II world where some great statesmen, most of them from this country, convinced that we had to have international institutions that were better than what we had in the 1930s, put together a structure that opened trade, that had a world view, that recognized our economy was part of the world economy -- which was much less so then than it is now -- and for those efforts what we got was an expanding world, not just for us but including us and for everybody. Whereas we all know about the Thirties, and, of course, I don't have to remind this audience of the tragic consequences that flowed from a disengagement by the United States in the 1930s.

We also see abounding in this country a kind of self-righteous moralism which also leads to withdrawal rather than involvement. I'll stand here with anybody and denounce apartheid. There is nothing good to be said for it, at all! (Applause) So we know what we're against in South Africa, and we know what we're for -- a different kind of governmental structure where everybody has a chance to participate. But it doesn't make any sense -- I don't think -- to say because we don't like it, and we think there should be change, therefore we should disengage ourselves and go away. On the contrary, we should stay there. We should state our views. We should work for our views. We should be engaged, not throw up our hands in self-righteous moral indignation and leave, which is what is happening to us right now. (Applause)

Now, probably you knew I'd get around to money sooner or later. But let me tell you what is happening to our foreign affairs budget. This is the money that we use to support our

A

6/14

412

5-

PR NO. 109

security, our prosperity, our ideals, to fight terrorism, to fight drug trafficking, to represent ourselves around the world. Here's what's happened to it.

In the fiscal year 1985, the amount of money allocated to all those functions, all the security assistance and economic assistance all over the world, managing the State Department, the Voice of America, Export-Import Bank, and so on -- all in -- was \$23 billion. In fiscal year 1986, it was \$19 billion. In the fiscal year we're now in, it's a little above \$17 billion.

The Congress is now jockeying around in the budget resolution process with numbers approximating \$16 billion. 23, 16. Now, there has been inflation here, and there has been a big decline in the value of the dollar over that period, so it doesn't go as far. And running through that is about \$8 billion that doesn't get cut at all. I'm not saying it should get cut. Personally, I support those items, most particularly aid to Israel and Egypt. (Applause)

But when you cut from 23 to 16, and you have eight, say, going through as a constant, then everything else is brutalized. And we are in the process of depriving ourselves of the eyes and the ears and the hands necessary to represent ourselves, and it makes no sense in the kind of world I described to you -- no sense at all. The changing world favors us, and that's good news for us, and it's good news for the world in general, and it's good news for Israel. The larger the democratic community of nations, the closer Israel's dream of a secure and peaceful existence. And the more influential and involved America is, the more effective a partner we can be for Israel.

So we have a winning hand, but will we play it? I don't want to have America turn inward, and I'm sure you don't want to see that either. You know that this is a dangerous world. You recognize that the United States has enemies, that Israel has enemies, and that our adversaries will be quick to exploit any signs of American disengagement from our international responsibility, so let's not do it! (Applause)

Now, we're never going to walk away from Israel or Egypt when it comes to the budget, but when we fail to meet our obligations elsewhere, it affects everything, including Israel. So you in AIPAC have a big stake in keeping America engaged. As I have come to ask for your help to keep us on the right track, I want you to help us avoid a retreat from our global responsibilities, including our responsibilities in the Middle East. It cannot serve Israel's interest if America withdraws and the Soviet Union moves into the vacuum.

Today, America's support for Israel has never been stronger or more steadfast, and I promise you -- I know the President would promise you, and it's a bipartisan matter in the Congress -- that we will be working closely with Israel to see that this strong and steadfast relationship remains. (Applause)

X

PR NO. 109

-6-

7/14 412

Last night I was in New York, and I made a few remarks about David Ben-Gurion, and I was honored there. And looking back, we can see that he knew what was basic. Israel had to be true to its roots, its religion, its heritage. Israel had to be a democracy, because it had to be free. Only a democracy could give tolerance and justice to the great diversity of the Jewish people that gathered in from all over the place to the new State of Israel.

Israel had to be strong, unwaveringly strong, because it would have to fight for its life, not once but continually, and to endure, Israel had to search and work for peace at every opportunity. I think those were the basics that I pulled out of my study of Ben-Gurion, and I believe most people would identify those as fundamentals.

So now there seems to be discussion of a possible new opening toward peace. So I am going to spend some time with you looking at it from a U.S. point of view, and saying, "Let's evaluate it," and let's ask ourselves, "What is making peace all about?" Well, to me it's really simple. It's sitting down with people who want to make peace, and who are qualified and ready to negotiate. That's how you make peace. So you have to look for people who are qualified and ready, so let's ask a few questions.

Is the PLO qualified?

AUDIENCE: No.

SECRETARY SHULTZ: Hell, no! (Sustained applause) Let's try that on for size. PLO?

AUDIENCE: Hell, no!

SECRETARY SHULTZ: You got it! (Applause) Look at what they've just done. Their alliance involves the most violent and radical elements around, and they just put it together again. They showed once again that they don't want peace; they want the destruction of Israel, so they're not qualified.

Palestinians? Certainly. They have to be part of peacemaking. There are Palestinians who know that the only answer is through a non-violent and responsible approach to direct negotiations for peace and justice. We have to continue to find them, help them, and support them.

How about the Soviet Union?

AUDIENCE: No. No.

SECRETARY SHULTZ: Could it be a constructive presence?

AUDIENCE: Hell, no.

✱

PR NO. 109

8/14 412 -7-

SECRETARY SHULTZ: Yes. It could be. (Laughter) And there have been some interesting developments recently, but are they now a constructive presence?

AUDIENCE: No.

SECRETARY SHULTZ: No. Look what they do. They encourage the PLO to turn ever more radical and rejectionist. They align themselves with the worst terrorists and tyrants in the region. They refuse to re-establish diplomatic recognition to Israel. Their treatment of Jews and the practice of the Jewish religion in the Soviet Union is not acceptable by any standard, let alone the Universal Declaration on Human Rights and the Helsinki Final Act, to which they are bound by their own signature. (Applause)

We can all welcome the release of heroes like Natan Shcharansky, but as he is the first to say, the emigration of Soviet Jews is in no way proportionate to the desire and the right of Jews to leave. So if the Soviets want to be a part of the peace process, as they say, let them step forward and qualify themselves. (Applause)

King Hussein has qualified himself. He is serious and committed to peace. He has rejected the rejectionists. He has stated his readiness to pursue -- these are his words -- "a negotiated settlement in an environment free of belligerent and hostile acts." He has dealt straightforwardly with Israel. He has courageously established relations with Egypt, enhancing the welcome process by which Egypt's role in the Arab world grows even as Egypt solidifies its peace with Israel.

He has recognized that only bilateral, face-to-face negotiations, can do the job. The name of the game is direct, face-to-face negotiations. (Applause) He has shown great concern and solid support for the Palestinian people. He is for including Palestinians in the Jordanian delegation -- not independent, include them with Jordan. (Applause) And he has said that the international conference he advocates will not impose any solution or veto any agreement made by the negotiating parties. All this undeniably represents progress. We welcome it, and we are for it.

Now, let me say a little more, from the standpoint of the United States, what we are for and what we make of all this. First of all, we are for a strong Israel, and for the strongest, permanent link possible between the United States and Israel. (Applause) We believe, among other things, that the underpinning of movements toward peace is to make it crystal clear to everybody that there is no military solution as far as the enemies of Israel are concerned. They can't get there that way. (Applause)

✱

9/14

412

PR NO. 109

- B -

We are for, in the strongest terms, the treaty of peace between Egypt and Israel. With the passage of time and serious efforts on both sides, that relationship, born of Camp David, represents the brightest hope for peace in the Middle East. Egypt is our friend, and we honor the role it has taken for peace and justice. I think we made a further step in the Taba agreement. (Applause)

We are for the President's September 1 initiative. It's not a plan -- it's an initiative. That is our position, and we will take it to the table as our view; just as we recognize, when we get to those face-to-face negotiations, others will come with their own views and no doubt differing views. But that represents the view the United States will take unto that table.

We are for the effort to achieve real improvement in the quality of life on the West Bank and Gaza. This program has made progress in recent years. It draws sustenance from the diplomatic activity in the peace process and contributes to creating an atmosphere in which negotiations can take place. And we consistently stand for the principle that the only reliable way to achieve peace is through face-to-face negotiations between Israel and its Arab neighbors.

The United States believes it is important to explore all possible approaches to this objective, to see whether any of these approaches, including an international conference, would lead immediately to direct negotiations.

I might say we are also careful not to intervene in domestic Israeli politics. I have the highest regard for and the closest relationship with both Prime Minister Shamir and Foreign Minister Peres, and for that matter many other Israeli leaders. We are working with all of them to reach an agreed position on recent developments, and I want to say that I know, knowing them all as I do, that all of them are dedicated to peace. (Applause) All of them are.

Now, this Administration remains committed to helping Israel in its quest for peace and security, as we always have. That has been a steady, constant commitment of the United States, and it has helped time after time after time. We are still here. The same steady friends, working together with Israel, and you on the basis of the same principles.

But important developments have in fact occurred that have led us, consistent with our established policies, to look carefully at the idea of an international conference. I say carefully, cautiously, skeptically, but nonetheless with open minds and willing spirits. The answers are worth working through, even if this idea fails, like so many others on which we have worked. No one should ever be able to claim that a failure to advance the cause of peace resulted from the lack of effort on the part of the United States. (Applause) For any approach to warrant consideration, we would have to insist that, in

10/14

412

-9-

PR NO. 109

addition to leading promptly and directly to face-to-face negotiations, it also would not interfere with, impose its will on, or veto work of the bilateral negotiating parties; include Palestinians in the negotiations, only in a Jordanian-Palestinian delegation; (applause) and require all of the negotiating participants to accept UNSC Resolutions 242 and 338, and to renounce violence and terrorism. (Applause)

Now, sometimes in our policy about the PLO, we use the words, "and recognize Israel's right to exist." Frankly, I cringe a little bit when anybody says that or when I say it, although it is part of our policy. Of course, Israel has a right to exist. It exists. It has a right to prosper. It has a right to peace. (Applause)

Now, if such a conference were ever to take place, only states would be represented and involved. They should have diplomatic relations with all of the parties that come to the table. (Applause) And it should be clear that the right of any party to remove itself from the conference or the negotiations is there if such rules or understandings are not observed. Now, there recently has been progress towards such a negotiating format which would offer serious prospects of reaching an agreement between the parties on peace. So, as far as we are concerned, we have to, as I said, look this over carefully, skeptically, but look it over. It may be that there is a genuine opportunity to bring about direct talks. If so, we have all been striving for that.

I might say all across the spectrum of Israeli politics there is a desire to have direct talks. Everybody is in favor of that. Once direct talks have been achieved, an important psychological obstacle would have been overcome, irrespective of the results. We have to insist that there is no predetermined result or plan, so each party can advocate its preferred approach, including the approach that is represented in the Camp David Accords.

As far as the Soviets are concerned, it's impossible to know whether they want to be spoilers or whether they want to be constructive. I must say they couldn't do a lot worse than they're doing now -- encouraging the PLO and the radicals to reunite. So we'll have to see about that.

And, of course, I think we also need to remind ourselves, as the statement I made at the outset underlines, that a lack of progress has its own dangers, including increased and deepening bitterness and the continued and potentially explosive tension that we know is there in the region. I believe that as we look at this, as I said, carefully and skeptically, we need to take out an insurance policy, in terms of the close working relationship which is there between Israel and the United States, as long as we agree on that basic structure -- and we're ready to walk away from the idea or walk away from a conference, if it fails -- then, we can pursue this road

✱

11/14

412

-10-

PR NO 109

without too great a risk. But we can only pursue it if we are able to do so in partnership with the Government of Israel, and we will make no moves unless we are assured of that.

So let me summarize the present initiative accurately. The President and I are not committed to an international conference, and we are not asking others to commit themselves now to the idea. We believe, however, that Jordan is sincere and that a real opportunity has been presented for progress. We are not interested in disrupting Israeli politics in the process. To the contrary, as I said, we will proceed only with the support of the Government of Israel. We have our own views, however, and we will state them in the same spirit in which we have worked with Israel for many years. We believe the present circumstances clearly call for a fair and thorough effort to develop an acceptable plan, however dubious we may be of the general idea. If no acceptable understanding emerges, so be it. We will try again another way, but let us try. Let us use our ingenuity and courage so that we accomplish whatever progress toward peace is achievable.

Israel has fought many wars in its short history. Let us continue to do everything we can to avoid another while safeguarding forever Israel's security and prosperity.

Thank you.

(Applause)

MR. EDWARD LEVY: (Moderator) Mr. Secretary, thank you very, very much. We've asked that this audience put down some of their questions on three-by-five cards, and if you could get them to AIPAC staff, who are going up and down the aisles now, as fast as possible. I have one in-hand already.

In this climate of budget austerity, foreign aid is an unpopular program even in the best of times, and you've described it as being brutalized. What, sir, is this Administration doing to neutralize or reverse this alarming trend? What will you and the President be doing to get out the vote for foreign aid this year?

SECRETARY SHULTZ: First of all, I have been doing what I've done here. I regard it as our number one foreign policy problem, and I've been trying to tell the American people about it so that they know what's happening. When you cut to the degree that this budget has been cut, it is all out of proportion to what's happened to any other parts of the budget. The amounts, of course, are large by any standard other than the Federal Government's, but we're talking about a budget of a trillion dollars or more. So it isn't large -- you're not going to solve the deficit problem by these cuts. So we're explaining it. We're working with Members of the Congress on it.

12/14 412

PR NO. 109

-11-

I am somewhat encouraged that, nowadays anyway, I find people say, yes, we think you're right on the merits but somehow we're going to have to punish you by cutting it. I think we have to get out of the habit of calling this "foreign aid," Tom, because that implies that what we're talking about is a bunch of money that we're handing over to some other countries, sort of left over for them to do whatever they want with it. I think this money goes for our security, first of all. It helps us that Israel is strong. It helps us that we have countries around the world that are friends and allies and are willing to have us have bases in those countries. It helps our forward security in defense. So these are payments that go with that. It helps us if the world economy is prosperous. It helps us, and it helps our friends, when we see democracy expand, as it has in our hemisphere, as it has in the Philippines, and as we see people experimenting with more forms of freedom around the world. That helps us. That's good for the United States.

It's important for the United States that we fight terrorism. It's important for the United States that we fight drug-trafficking. And, remember, the terrorists and the drug-traffickers are aligned. The drug-traffickers provide the money -- and they have lots of it -- and the terrorists provide the muscle. It's an unholy alliance, and we have to fight it. We can't do it without resources. (Applause)

So I'm a preacher for the importance, particularly in the kind of world that we can see out ahead of us, with the opportunities that it has and the problems, and how small a world it is, that the United States has to be there. It has to be engaged; it has to take its responsibilities seriously.

So, help, Tom.

(Applause)

QUESTION: Well, as you know, this organization is totally dedicated to passing a full foreign aid budget that includes full funding for Israel and Egypt.

Several questions have come up, Mr. Secretary, about a proposed arms sale to Saudi Arabia that AP ran across the country on Saturday, and it appeared in the Saturday newspapers, and probably today as well. Since an arms sale of F-15 fighters may serve Saudi Arabia's short-term interests with respect to the Gulf war, isn't it, though, a potential long-term threat to Israel? And are there any alternative policies that the United States could pursue that serves Saudi interests in the Gulf but does not threaten Israel in the long run? (Applause)

SECRETARY SHULTZ: I think that it is in our interest to make these sales to Saudi Arabia. Otherwise, I wouldn't be supporting them. And they're structured in a way that we believe protects the Israeli interests. Now, what is involved here is a level of F-15s, basically, of, I think, 60 airplanes.

✱

13/14

412

-12-

PR NO. 109

and a commitment basically to see to it that Saudi Arabia is able to maintain that level of inventory. That's what they need. They aren't adding to it. But planes are damaged, or they crash, or your inventory goes down and you have to replace it. And so there is a proposal to sell airplanes to provide that replacement.

The Saudis will buy them, and what will actually go over to Saudi Arabia is what is necessary to keep up the inventory that they already have, and which I think they need. It's not adding. It's a matter of maintenance of what's there. And what they don't need will stay here. If they go below the level, then more planes go over there. So it isn't as though it's some big, new thing that's being done; and we think that we should do it. And, certainly, the tension in the Gulf, and the stability that Saudi Arabia is able to provide -- because it does have some advanced aircraft -- is helpful to us. There's no question about that. So that's why I favor it.

QUESTION: Several questions about peace, and the peace conference -- international conference. What circumstances would you need to become personally involved in direct shuttle diplomacy between Israel and Jordan?

SECRETARY SHULTZ: I think that insofar as the President is concerned, he is ready to dispatch me whenever we think there is a reasonable prospect of doing something constructive. In order for that to happen, both governments need to think that it would be helpful and to ask. We can't want peace more than they do, or it's not so much wanting peace -- they all want peace -- but to want to exploit an opportunity more than they do. They have to want to have that happen, and then we can help to bring it about. So what we need is an invitation. But the invitation has to come from, obviously, King Hussein, speaking for Jordan, and for the Government of Israel, broadly conceived, and then we naturally will respond.

QUESTION: Shimon Peres said here this afternoon that Jerusalem is not negotiable. When will the United States recognize this and move its Embassy there? (Applause)

SECRETARY SHULTZ: The U.S. view is, and probably -- you're U.S. citizens, you may not necessarily share the view of the U.S. Government here -- but our view is that all of the territories that were taken and occupied by Israel are subject to negotiation. As far as Jerusalem is concerned, we also have the view that there needs to be -- our sense going in -- a unified Jerusalem, not cut up so we're not going back into two Jerusalems. But insofar as the nature and status and arrangements in that city is concerned, we think that in the end it has to be a matter of negotiation. It's one of the many items. Now, not everybody agrees on that, but that is our position.

14/14 412

PR NO 109

-13-

The same with the Golan Heights, and the same with the West Bank. That's what you have to sit down and talk about when you get to direct negotiations. I'm sure you realize that if we ever get to that point, there are Arabs who feel that they have a legitimate right to access to holy places and to being part of a process of what goes on, at least, in some parts of Jerusalem. So, at any rate, our position is that this is a subject for negotiation.

QUESTION: I'll make this the last question. But before I do so, please stay put until the Secretary leaves. Then, leave through the back doors. Otherwise, we're going to have to go through a whole different security complex. Bob Asher will make some announcements before you leave

Mr. Secretary, the pile on my table where I was sitting is basically about the international conference. It's about foreign aid, questions about the frigate that was hit. But there are a series of question about you. And, obviously, there is a certain magic going on between the AIPAC membership. I hope others of our brethren across the country, with you. Have you ever thought -- would you consider -- running for President of the United States? (Applause)

SECRETARY SHULTZ: Well, I appreciate very much --

(Sustained applause)

SECRETARY SHULTZ: I appreciate very much the question and its obviously supportive tone. (Laughter) and I know that you all recognize that in my dealings with AIPAC and my dealings with the many other groups from the Jewish community that come and call on me and that I have the privilege of consulting, that I always speak as candidly and directly as I know how. If that means that I have an answer to a group that they don't necessarily agree with, I feel I have to say what is my honest answer. Then, if they have something that they agree with, I don't mind saying either. So, in that spirit, I have to give you a one word answer: No.

(Standing Applause)

I appreciate the questions. I'm sorry I can't stay here for an hour or two and answer them, but I can't. Questions are very informative for me because they give me an idea of what's on your mind and how you see things. So I'd ask Tom if he would just give me that big stack, and I'll look through them. And who knows, I might even learn something.

Thank you.

* * * * *

*

RR0080

R I W0067 233

US-PERES, 0270

EDS: RECAPS PREVIOUS WITH NEW SHULTZ POLICY STATEMENT
PERES: PEACE CONFERENCE MAY HAVE TO PROCEED WITHOUT SOVIETS
BY RUTH SINAI

ASSOCIATED PRESS WRITER

WASHINGTON (AP) - SECRETARY OF STATE GEORGE P. SHULTZ SAID
SUNDAY THE UNITED STATES HAD NOT PROMISED TO PARTICIPATE IN AN
INTERNATIONAL MIDDLE EAST PEACE CONFERENCE AND WOULD ONLY PROCEED
IN THAT DIRECTION IF ISRAEL APPROVED.

SHULTZ, ADDRESSING PRO-ISRAEL LOBBYISTS, SPOKE SHORTLY AFTER A
20-MINUTE MEETING WITH ISRAELI FOREIGN MINISTER SHIMON PERES, WHO
CAME TO THE UNITED STATES TO RECRUIT U.S. HELP IN CONVENING AN
INTERNATIONAL CONFERENCE AS AN UMBRELLA FOR PEACE TALKS WITH
JORDAN.

"THE PRESIDENT AND I ARE NOT COMMITTED TO AN INTERNATIONAL
CONFERENCE," SHULTZ SAID, OUTLINING THE U.S. POSITION ON THE
SUBJECT. "WE WILL PROCEED ONLY WITH THE SUPPORT OF THE GOVERNMENT
OF ISRAEL."

THE ISRAELI GOVERNMENT IS SPLIT ALONG PARTY LINES ON THE
SUBJECT OF THE JORDANIAN-BACKED PROPOSAL TO HOLD NEGOTIATIONS WITH
ISRAEL UNDER THE AUSPICES OF THE FIVE PERMANENT MEMBERS OF THE U.N.
SECURITY COUNCIL -- THE UNITED STATES, THE SOVIET UNION, CHINA,
GREAT BRITAIN AND FRANCE.

PRIME MINISTER YITZHAK SHAMIR, LEADER OF THE RIGHT-WING LIKUD
BLOC, IS BITTERLY OPPOSED.

SHULTZ SAID HE HAD HIGH REGARD FOR BOTH PERES AND SHAMIR AND
WOULD BE "CAREFUL NOT TO INTERVENE IN DOMESTIC ISRAELI POLITICS."

BUT SHULTZ URGED ISRAEL TO GIVE THE CONFERENCE A CHANCE,
CALLING IT THE FIRST "GENUINE OPPORTUNITY" FOR DIRECT TALKS
BETWEEN ISRAEL AND JORDAN. JORDAN'S KING HUSSEIN HAS BEEN MEETING
WITH U.S. ENVOYS ON THE SUBJECT FOR MORE THAN A YEAR.

NO RE

0320G 18 05 87

2

0320G 18 05 87

APDC 7 9/11

APAC 7 9110

ROU81

R 1 0068 233

WASHINGTON - US-PERES 2,0274

NEWS REPORTS IN RECENT WEEKS HAVE SAID HUSSEIN MET WITH PERES IN LONDON TO SETTLE DETAILS OF THE PEACE CONFERENCE PROPOSAL.

PERES INDIRECTLY APPEARED TO CONFIRM THE REPORTS EARLIER IN THE DAY WHEN HE TOLD THE LOBBYING GROUP THAT HE HAD READ OF HIS MEETINGS WITH HUSSEIN IN THE PAPERS. "IF THIS IS TRUE, MAY I ADD ANOTHER TRUE STATEMENT, AND THAT IS THAT THE JORDANIANS DID NOT ASK, AND I DID NOT MAKE ANY PROMISES OF CONCESSIONS OF ANY SORT."

IN ADDRESSING THE CONFERENCE OF THE AMERICAN ISRAEL PUBLIC AFFAIRS COMMITTEE, BOTH PERES AND SHULTZ SAID THE SOVIET UNION WOULD ONLY BE ALLOWED TO JOIN AN INTERNATIONAL CONFERENCE IF THEY RENEWED DIPLOMATIC RELATIONS WITH ISRAEL THAT WERE SEVERED IN 1967 AND EASE RESTRICTIONS ON JEWISH EMIGRATION.

SHULTZ SAID THE SOVIET BEHAVIOR UNTIL NOW HAD NOT QUALIFIED THE KREMLIN AS A PARTICIPANT, NOR WOULD THE PALESTINE LIBERATION ORGANIZATION BE CONSIDERED FOR A PEACE TALKS ROLE UNLESS IT RENOUNCED TERRORISM AND RECOGNIZED ISRAEL. THE PALESTINIANS WOULD BE REPRESENTED AT PEACE TALKS BY MODERATE LEADERS AS PART OF THE JORDANIAN DELEGATION, HE SAID.

PERES HAS TOLD JEWISH LEADERS HERE THAT HE WAS ASKING THE UNITED STATES TO SEEK CLARIFICATIONS FROM THE SOVIET UNION REGARDING THE ROLE THEY WANT TO PLAY IN MIDEAST PEACE TALKS.

"I THINK WE SHALL TRY, THE UNITED STATES AND ISRAEL TOGETHER, TO SEE WHERE THE RUSSIANS ARE, IF THEY'RE AVAILABLE FOR A CONSTRUCTIVE OPENING OF DIRECT NEGOTIATIONS," PERES, LEADER OF ISRAEL'S LEFT-LEANING LABOR PARTY, TOLD THE AMERICAN JEWISH COMMITTEE EARLIER SUNDAY. "IF NOT, WE SHALL LOOK FOR ALTERNATIVES."

.NO RE

0323G 18 05 87

18 05 87

APX - PMS

ROUB2

R 1 0069 233

WASHINGTON - US-PERES 3,0213

HE SAID THAT IN TALKS WITH ISRAELI OFFICIALS THE SOVIETS WERE BEING AMBIGUOUS -- ON THE ONE HAND AGREEING THAT OUTSIDE PARTICIPANTS IN A REGIONAL PEACE CONFERENCE WOULD NOT BE ALLOWED TO IMPOSE SOLUTIONS, ON THE OTHER HAND DEMANDING A "MORE DYNAMIC ROLE" IN THE PEACE PROCESS.

"THAT ISSUE MUST BE CLEARED UP," HE SAID IN HIS WASHINGTON SPEECH.

SOME STATE DEPARTMENT OFFICIALS HAVE WARNED THAT THE SOVIET UNION WOULD TAKE ADVANTAGE OF ITS ROLE IN THE U.S.-DOMINATED MIDDLE EAST PEACE PROCESS TO EXERT MORE INFLUENCE IN THE REGION. BUT SHULTZ BELIEVES THE SOVIET ROLE COULD BE CONTROLLED, ISRAELI OFFICIALS SAY.

PERES HAS FORGED AHEAD WITH HIS TALKS HERE DESPITE CONFLICT WITH SHAMIR. SHAMIR, WHO OBJECTS TO AN INTERNATIONAL CONFERENCE FOR FEAR IT WOULD FORCE ISRAEL TO RETURN TERRITORY IT OCCUPIED IN THE 1967 ARAB-ISRAELI WAR, SAID PRIOR TO PERES' DEPARTURE FOR THE UNITED STATES LAST WEEK THAT THE FOREIGN MINISTER WAS NOT EMPOWERED TO DISCUSS THE CONFERENCE IDEA.

PERES HAS ASSURED SHULTZ HE WAS NOT ASKING THE UNITED STATES TO TAKE SIDES IN THE INTERNAL ISRAELI CONFLICT, WHICH THREATENS TO BRING DOWN THE GOVERNMENT. PERES SAID ISRAEL'S WARRING GOVERNMENT PARTNERS WOULD HAVE TO RESOLVE THEIR PROBLEMS ALONE.

END

APX 7 113

020000

01 AUG 87 233

US-PERES, 0370

PERES: SHULTZ POLICY

PERES: PEACE CONFERENCE MAY HAVE TO BE HELD WITH

IN WITH SHULTZ

RR0393

R I WD234 233

WASHINGTON - 4TH LEAD US-PERES 3,0161

"WE ARE NOT ASKING THE UNITED STATES ADMINISTRATION TO GET INVOLVED," HE SAID DURING HIS WASHINGTON SPEECH AT THE ANNUAL CONFERENCE OF THE AMERICAN ISRAEL PUBLIC AFFAIRS COMMITTEE. PERES SAID ISRAEL'S WARRING GOVERNMENT PARTNERS WOULD HAVE TO RESOLVE THEIR PROBLEMS ALONE.

THE ISRAELI SOURCES SAID SHULTZ REJECTED A SUGGESTION FROM PERES THAT HE CONDUCT A TOUR OF THE REGION TO PROMOTE THE INTERNATIONAL CONFERENCE IDEA. THEY SAID SHULTZ TOLD PERES HE WOULD NOT CONSIDER SUCH A MOVE UNTIL ISRAEL HAD RESOLVED ITS INTERNAL DISPUTE.

IN AN OBVIOUS REFERENCE TO SHAMIR'S CONCERNS, PERES SAID ISRAEL WOULD NOT ALLOW THE SOVIET UNION OR ANY OTHER PARTICIPANT AT THE CONFERENCE TO DICTATE TO THE PARTIES DIRECTLY INVOLVED IN THE ARAB-ISRAELI CONFLICT.

"WE SHALL NOT ACCEPT AN ORDER BY ANYBODY," HE SAID. "IT IS OUR ISSUE, OUR FUTURE AND WE SHALL DECIDE," PERES SAID TO PROLONGED APPLAUSE.

NO PICKUP

2236G 17 05 87

0320G 18 05 87

משרד החוץ-בצלוקת הקשר

** N

**

**

**

חודש: 5,9793

אל:רוש/540

מ-:המשרד,תא:180587,זח:1556,דח:מ,טג:ט

נד:ט

סדוי/מיוזי

ערן, למדן/רוש

א.ד. 594

סיוע חוץ

1. אתמול (17.5) התקיימה ישיבה אצל המנכ"ל המדיני בהשתתפות מנכ"ל האוצר, היועץ הכלכלי וסגנו, ראש מקשי"ח/משהב"ט, ונציגי מ"ד ומצב"א. בישיבה נדונה האפשרות של התנגשות חוק ג"ר ב-EARMARKING קיצוץ אמשרי בסיוע, ודרך תגובתו לקיצוץ כנ"ל.

2. סוכם בתום הדיון כולקמן:
א. אין בכוונתנו להציע התנגדות כלשהי ליותר על חלק או אחוזים מהסיוע הנ"ל, בצורה קטיגורית על דעת האוצר, משהב"ט ומשה"ח. נבקשם להעביר זאת גם לידיעת איפא"ק.
ב. לערן - הוצע בדיון לבקש חו"ד משפטית מקצועית שתבדוק מה עדיף במקרה של התנגשות בין גרסה-דודמן ל-EARMARKING (במילים אחרות, האם הקיצוץ של 4.5 אחוז חל על כספים משריינים).
לדעת המשתתפים בדיון הבעיה בקונגרס תהיה כסופה של דבר פוליטית (לאור הקיצוץ האמשרי של 4.5 אחוז) ולפיכך נרצה לבדוק בהחלטות יתירה ומבועד מועד את הנושא לעיל.
מבקשים שתפנה לעו"ד קפלן ותבקשהו לבדוק עבורנו הנושא.

3. השלמות בדיפ".

מצב"א/יהודית ורנאי-דרנגר

515

0513:2979-2

24DV 13:2K

0-100718M:752081XTH:0221XTH:0404:2
67:0

DEFEATISTE

[illegible]

H. T. 202

0474 0574

1. Имя (С.Т.) и фамилия (М.А.) не указаны в документах.
2. Дата рождения (1910) и дата смерти (1980) указаны в документах.
3. Место рождения (Москва) и место смерти (Москва) указаны в документах.
4. Образование (высшее) и профессия (инженер) указаны в документах.
5. Семейное положение (замужем) и количество детей (двое) указаны в документах.

[illegible]

2. PROPOSED CHANGES

[illegible]

תפ: שהח, רהמ, מנכל, ממנכל, שהבט, מצמא, מינרבי, כלכליתב, אוצר,
טיובל

[illegible]

34

ט ו פ ס מ ב ד ק

שגרירות ישראל / וושינגטון

דף 1 מתוך 3 דפים

המשרד

סוג בטחוני גלוי

1/3

דחיפות גהול

407

תאריך/ז"ח 181000 מאי 87

מס' מברק

אל: מצפ"א, מע"ת, אריה מקל - לשכת רה"מ

הועידה הבינלאומית

להלן דיווח הייושינגטון פוסט" על דברי שולץ באיפא"ק.

יוסי גל

2 3 2 1 2 1 2 3 2
שם רחל גל גל גל גל גל גל גל גל
סג"ר רחל גל גל גל גל גל גל גל גל
הח

######

U.S. Backs Middle East Conference

'Opportunity' Seen
By Shultz Despite
Division in Israel

By John M. Goshko
Washington Post Staff Writer

Secretary of State George P. Shultz last night gave a strong official U.S. endorsement to the idea of exploring an international peace conference on the Middle East, even though the proposal has caused bitter division in Israel and threatens to topple that country's coalition government.

In a speech here to the American Israel Public Affairs Committee (AIPAC), the principal pro-Israel lobbying group, Shultz repeated that the United States is neutral in the dispute between Israeli Prime Minister Yitzhak Shamir and Foreign Minister Shimon Peres. But he left no doubt that the Reagan administration sides with Peres' desire to pursue the possibility of Israeli negotiations with Jordan under the umbrella of an international conference.

Shultz, who met with Peres in New York Saturday night and again here yesterday, told his audience:

"President Reagan and I are not committed to an international conference. We are not asking others to make a commitment at this time. We believe, however, that Jordan is sincere and there is a real opportunity."

He added, "We are not interested in disrupting Israel's internal politics and will move only in conjunction with the Israeli government."

Despite these qualifications, Shultz's remarks appeared to represent a clear tilt toward the position of Peres' Labor Party and apparently were intended to breathe some life into the flagging effort to revive the Middle East peace process. It was not clear what effect this would have on Shamir, who already has signaled growing annoyance at what he regards as U.S. interference on behalf of Peres in Israel's domestic politics.

Shultz, who spoke without a prepared text, said several times that the United States "believes it important to explore all possible approaches, including an international conference." He added that, while the matter should be approached "cautiously, carefully, even skeptically, important developments have led us to look carefully at the idea."

If such a conference proves im-

See POLICY, A22, Col. 5

390 2/2

Continued From Page A1

ternational conference.

"The international conference he advocates will not impose any solution or veto any agreement" made by the negotiating parties, said Mr. Shultz, who called the King's approach, "undeniably progress."

But he stressed that "the President and I are not committed to an international conference, and we are not asking others" to endorse it. In fact, he repeated the American position that "the name of the game is direct, face-to-face negotiations."

He stressed several times that in outlining the American approach to the international conference, he was not trying to disrupt the tenuous Israeli

live" role in the peace conference, referring to what he called "some interesting developments," without specifying what he meant. Mr. Shultz was apparently referring to a willingness of the Soviet Union recently to increase the emigration of Soviet Jews and to conduct meetings between Soviet and Israeli officials that could eventually lead to a restoration of relations.

Mr. Shultz reiterated support for the official Israeli position that the Soviet Union could not take part in an international conference until it restored relations with Israel that were broken in 1967 and offered opportunities for the emigration of Soviet Jews.

Earlier yesterday, Mr. Peres said Israel and the United States would seek clarification from the Soviet Union on

political situation or interfere in Israel's internal affairs.

Rather, he tried to cast the American position in the light of an opportunity that should be explored.

No Moves Without Israel

He said the United States would proceed only with the support of Israel and "would make no moves" without Israel, saying that such a plan could only work with Israel's participation.

Although Mr. Shultz showered warm praise both on the Israeli Foreign Minister, Shimon Peres, who favors the international conference, and on Prime Minister Yitzhak Shamir, who strongly opposes it, it was unclear what effect his remarks would have in Israel.

As for the Soviet Union, Mr. Shultz said that nation could play a "construc-

whether it is willing to accept a restricted role in an international peace conference on the Middle East. He suggested that without Moscow's acquiescence, alternatives to Soviet participation might be explored.

He made his statement after meeting Saturday night with Secretary of State Shultz in New York to discuss the peace process in light of the opposition by Prime Minister Shamir to a broad international conference.

King Hussein has said he needs a conference as an umbrella under which he can negotiate directly with Israel.

Later yesterday in Washington, Mr. Peres said any Middle East peace must include a solution to the Palestinian problem and implied that it might also mean some sort of territorial concession to the Palestinian people.

סגרירות ישראל - וושינגטון

אל:

המשרד

424

1/2

סגור

ד...ל...מחור...ד...ד...ד...

סווג בסחונות...שומר

דחיות...מכיד

מאריך וזיאת 1450 18 מאי 87

מס' סגור

אל :- ממ"ד, מצפ"א

פיגוע המשחתת במפרץ

1. העיראקים הגיבו לפי שעה לפניל האמריקאית בכך שהודו שהיתה "פעילות אווירית" שלהם במפרץ ושהפרשה נמצאת בבדיקה. האמריקאים מסיקים מכך שלפי שעה לא צפויה חודעה נוספת מבגדאד והם ממשיכים לקוות שאכן מדובר בטעות בזיהוי.
2. התקרית החמורה העלתה כבר מספר סימני שאלה וחזקה מספר חששות מעבר להיבטה הביטורלי. מסתבר לאמריקאים כפי שכבר הספקנו לשמוע קודם לתקרית שהריכוז הגדול יחסי של כלי מלחמה אמריקאיים וסובייטיים העוסקים עתה במשימות ליווי או פטרול הוא פוטנציאל מסוכן שיכול להצית בבת אחת האזור ללא סימני התרעה. עד עתה הופנו העיניים לאיומים מאיראן, הפעולה העיראקית בין במתכוון ובין בשגגה מכניסגאלמנט חדש בו עשויה ארה"ב להיקלע למצב של פעילות צבאית כלפיה בניגוד לרצונה. מעתה הוסבר אין יותר פוליסת ביטוח שפעילות צבאית יכולה לבוא מגורם אחד בלבד. (ב) נקודה שניה נוגעת לתגובת ארה"ב כלפי מעשי איבה צבאיים כלפי אניות אמריקאיות. החשש האמריקאי מכך חלך וגבר ככל ששני הצדדים עיראק ואיראן הרחיבו פעולתם במימי ושמי המפרץ. אך הנובעת תקווה שאלו נוגעת למישור ההרתעה. עתה יותר מתמיד ארה"ב נקראת להחלטה עקרונית כלפי פעולה צבאית נגדה, מבלי שכל הנתונים הקשורים לתקרית מצויים בידית. אין צורך להרחיב הדיבור שהאמריקאים יהיו יותר ממרוצים באם יתברר לאשורו שהמדובר בטעות בזיהוי. גם כך לא יצא הרבה נשכרים שכן גם הצד השני מסיבות שונות לגמרי יקבלו פתחון פה כזה. ישנם מספר מועט של גורמים בחושבים שהפעולה נעשתה, אם כי גם הם מודים שמרחיקת לכת באופיה לאור מספר הנפגעים הרב, על רקע ידיעות קודמות שעיראק לא מאושרת מכניסת ארה"ב (ובר"מ) למשימות ליווי פעיל אך כאמור בעלי הדעה במיעוט לפי שעה. בעיה נוספת העולה על הפרק הם צמצעי הליווי שיש להעניק ליחידות הצי האמריקאי גם אם יתברר שמדובר בטעות. האמריקאים יצטרכו לחת הדעת על כך ביחוד לאחר שיתברר שהצי חשוף מבחינת הגנ"א.
3. האמריקאים מנהלים בדיקה עצמאית של המקרה מגורמי CENTCOM במפרץ ובמקביל לקבל חסבר עיראקי מפורט שכפי הנראה לא ימהר להגיע. גורמי מחמ"ד האם התקרית מאשרת הופעת

מחמ"ד שגורם לא ימהר להגיע. גורמי מחמ"ד האם התקרית מאשרת הופעת

מחמ"ד שגורם לא ימהר להגיע. גורמי מחמ"ד האם התקרית מאשרת הופעת

216
Embargoed until delivery, May 17th @20:00

Check against delivery

Address by Dr. Meir Rosenne, Ambassador of Israel
May 17, 1987
@AIPAC Conference

2/6 408

My dear friends,

It is a particular privilege and a great personal delight for me to participate in this event with Secretary Shultz -- and let me tell you why.

As my tour of duty draws to a close, it is only natural that I should reflect on the larger significance of my experience in Washington.

Perhaps it will surprise you to learn that the most meaningful conviction I have gained in this most political and powerful of cities is a reinforced faith in values that lie beyond politics and above power -- but without which the humane politics of a democracy cannot survive.

Integrity -- loyalty -- probity -- decency -- civility: These must be the over-riding concerns in public life, for without them government cracks, society disintegrates, civilization itself founders. Men and women become alienated from the common weal, and devote themselves exclusively to the pursuit of self interest and power. Life becomes a war of all against all.

X

3/6

-2-

3/6

408

You will note that these are values that are relevant to relations between individuals. It has to be that way -- for there can be no honor in society if there is no respect for the dignity of the individual, which is the very foundation of civilization.

Of the many wonderful memories I leave with, two involving Secretary Shultz remain vivid and telling. One comes from the start of my tenure, the other near the end.

I shall never forget the first time I met him.

He told me of an Israeli student of his who -- at the time of the Six Day War, just 20 years ago -- left his studies in America to return home to defend his country. And the Secretary added that that student now rests among the honored dead in a military cemetery in Israel.

The Secretary was deeply moved, and so was I. And I understood then what I have since confirmed many times over, that what moves this multi-talented and experienced official is compassion and sensitivity for the individual human being.

✱

-3-

4/6

4/6 408

The second image is in my mind's eye, one that I shall bear with me all the rest of my life. I envisage the Secretary of State of the greatest country in the world participating at the Passover Seder in the American Embassy in Moscow -- partaking of the lechem oni -- sharing the bread of affliction with a group of courageous Soviet Jews.

Secretary Shultz's presence was the clearest possible message that reverberated far more than speeches or political analyses. He strengthened the morale of our brave brothers and sisters fighting for their rights. He brought a glimpse of decency in a world dominated by narrow material interests. His action made one proud to be a human being.

We should not wonder at the Secretary's act. There is no doubt in my mind that, if the United States has pursued the humane policy of concern of the fate of individuals -- be they a Sharansky or a Danilov or an Ida Nudel -- it is due to the principles that have guided the actions of Secretary Shultz all of his life. It is a cautionary moral tale for all of us, individuals and governments.

Y6

5/6

-4-

5/6

408

Although President Truman once said that if you want a loyal friend in Washington go buy yourself a dog, I want to say to all my friends in this wonderful city that I have reached an entirely different conclusion.

I shall never forget the unique warmth of the reception I have always received from the Senate and the House, and from the Administration. The sterling friendship, the devotion to the well-being of Israel and its people, the readiness to help in difficult situations -- these are among the treasures I take with me from my experience of the American government.

And if and when I have the opportunity of talking with my successor, this is what I will tell him:

* One of the greatest privileges that any Israeli can attain is to represent the State of Israel in this great democracy.

* Remember that one of the decisive elements of strength that Israel possesses is the unbreakable alliance with the United States.

X

-5-

6/6 .

6/6 408

* Do not forget that America -- although for obvious reasons it does not have identical interests and views with us -- has done everything humanly possible to achieve peace between Israel and the Arab countries.

* Remember always that, when speaking for Israel, you are also representing the generations of Jews who passed without the joy of seeing the flag or singing the national anthem of the Jewish state. There is a great moral and historical responsibility in this.

* Never doubt the commitment of American Jews to the welfare and security of Israel. For the millennial bonds that link Israel with the Jewish people are indissoluble and unbreakable. And we in Israel know that you are with us always, in joy as in darkness.

Our reward -- for all of us -- is to know that, if Jewish children are able to breathe the free air of Jerusalem and gaze on the blue skies of the Negev -- if Soviet Jews do not give up their struggle -- if the hope for peace remains -- it is because you are all here, expressing by your presence and your action the unlimited love that binds us.

AM ISRAEL HAI !

X

NBC'S "MEET THE PRESS"
WITH HOST: CHRIS WALLACE

400 $\frac{2}{5}$

JOINED BY
ELLEN HUME, WALL STREET JOURNAL
AND ROBERT KAISER, WASHINGTON POST

WITH GUEST: SHIMON PERES, ISRAELI FOREIGN MINISTER

SUNDAY, MAY 17, 1987

MR. WALLACE: Back now on Meet the Press, we want to look at the bitter division in Israel over an international peace conference. Foreign Minister Peres worked out a deal with Jordan and the US, but when he took his plan this week to the Israeli cabinet, it was not approved. Foreign Minister Peres is now in New York, where he met yesterday with Secretary of State Shultz. And Mr. Peres, welcome. Thanks for coming in today.

MINISTER PERES: Thank you.

MR. WALLACE: You saw Secretary of State Shultz, as I mentioned, yesterday, you're going to see him again today. What is it that you want the US to do to further this peace plan?

MINISTER PERES: There is one thing I wouldn't like the USA to do, and that is to get itself involved in Israeli politics. And then whatever should be done in Israel will be done in Israel by the Israelis. Yes, I think we have a joint responsibility to go on with the peace initiative. It is needed for the region, I believe for the world, surely for us. After 39 years of independence and belligerency, we would like to taste the taste of peace.

MR. WALLACE: All right, Mr. Peres. Then what does the US do with this terrible division within Israel, what can it do? You have said in the past you'd like to see a stronger statement of support from Mr. Shultz. Some of your aides have talked about a Shultz trip to the Mideast.

MINISTER PERES: No, sir. I did not ask for any strong statement by Mr. Shultz aimed at Israel. I think the United States has clarified its positions, and I hope they won't retreat from it. But I have learned from Secretary Shultz yesterday that he remains true to his positions. Then I believe that the idea of Mr. Shultz coming to the Middle East was a Washingtonian idea, and I understand it was postponed for good reasons. Because we have to decide back home, and the Secretary didn't want to come when the views in our country are the divided.

MR. WALLACE: Excuse me, sir. You are satisfied then with US support?

MINISTER PERES: Yes. I mean, I am not looking for a USA support for myself, or for a policy that I suggest. I think basically what we are talking about is that if there is a chance for peace, it cannot be achieved without a very deep and serious

*

involvement of the United States. The Russians are taking sides. The United States is taking the side of peace, and it's very important. 400

MR. KAISER: Mr. Peres, we are somewhat confused, I think in this country, about the complicated politics in your country. S

MINISTER PERES: So am I.

MR. KAISER: You seem to have decided that this peace conference was worth pulling down the coalition deal that you and Mr. Shamir had when he was the foreign minister, as you now are, and you were the prime minister, you seemed to be very loyal and not try to rock the boat. From here, it looks as though you've made a decision that you're going to pull down this deal and perhaps get a shot at new elections and at being prime minister again. Is that an unfair description, and if so, what have you done, and why?

MINISTER PERES: It's a very unfair description. We have a cabinet made of ten members, five and five, and we have a government which was based on rotation. You know in the beginning, people were very much in doubt if I shall rotate, so to speak, if I shall give up my prime ministership and take the new post, which I did because I didn't feel I am fighting for politics. But, as a matter of fact, we are divided on several issues over the last two years -- like, for example, leaving Lebanon; like for example, settling the Tabah issue with Egypt; like, for example, the quality of life policies on the West Bank. When I was prime minister, I tried to look for a common denominator.

Now the issue is not politics in the country. It has nothing to do with politics, it has nothing to do with power. It has to do with peace. And I am sincerely and deeply concerned that we may miss an opportunity, so this is the real issue. Otherwise, I mean, what does it mean to wait for another year? Because normally, we would have our elections in November 1988, very much the same date that you are having in the states. But the problem is that I am not so sure that the option can wait for the election, and Israel must make up her mind on a very, very serious issue, maybe the most serious one we are facing today since the creation of the State of Israel back 39 years ago.

MS. HUME: Mr. Peres, in addition to the deadlock within your own government in Israel, there are other problems with this proposed plan, and I was wondering what assurances, what indications you have that the Soviets would go along with this reduced role that you're talking about?

MINISTER PERES: I don't have assurances about the Soviets, and if the Soviets will not meet our requests -- which are today put jointly by the United States and Israel, namely, to renew the diplomatic ties with Israel on the one hand, and permit the Jewish people to leave Russia on the other hand -- the Russians will not be able to participate. What we have really settled is a structure for negotiation which will lead us to direct negotiation that comprises

*

the Arab side, the Israeli side, and the United States involvement. Now if the Russians will not come, then we shall try to do without them. But I do believe that finally the Russians will also have to face reality.

400
y
5

You know, people tend to forget that we have had already once an international conference, and that was back in 1973 in Geneva, where the Russians came in without any prior conditions.

MS. HUME: Yes, Mr. Peres, but I'm wondering now what you expect, given the fact that this thing seems to be deadlocked, what cards do you have left to play, and what exactly do you expect the US to do next?

MINISTER PERES: I believe what here should be done right now is really to see where do the Russians stand on their participation. Because we have with them another argument, which is a little more important than the first one, namely, this is the nature of the international conference. All of us -- Arabs, Israelis, and Americans -- are agreed that the international conference will not have the authority to impose a solution or to veto(?) an agreement. The Russians are looking for something which is undefined and called -- and they call it a more dynamic role. What do they mean, "dynamic role"? Do they intend to give orders to Jordan or to Israel? I'm sure neither the Jordanians and surely Israel will not accept it. So right now I think this is the remaining most important single issue.

MR. WALLACE: Mr. Peres, let me ask you about that single issue. Do you expect them, the US, to play some role as an intermediary between Israel and the Soviet Union to try to get them on board?

MINISTER PERES: Yes, very much. I think without the United States, it will not become clear, and I think this is now the issue of the day. As far as the argument in Israel goes, we shall have debate at home. We are a democratic country, and it is better to have two views and be on democracy than one view without the democratic process.

MR. KAISER: Let me change the subject briefly, Mr. Peres. As you know, in Washington, we are consumed with the Iran-contra affair. One of the mysteries is why your assistant, Mr. Nir, seemed to play such an active role in reinvigorating the efforts to sell arms to Iran at the end of last year, when -- at the end of 1985, I should say, and beginning of 1986, and the summer of 1986 -- when on this side, it looked like the program was dying down, Nir came forward and said, "No, let's keep selling arms to Iran." Why did Nir do that?

MINISTER PERES: I don't think that we were selling arms. You know, when Nir came into the picture, the arms were delivered directly from the United States to Iran.

*

MR. KAISER: But he was encouraging us to sell arms --

MINISTER PERES: Yes -- not to sell arms. I mean, this is just one part of the story. I think we have had two or three major problems. And I believe Israel has made bona fides, a real friend, we weren't looking for any advantages. The problems before us was how to release the hostages, it is a serious human problem; to have a good look, not what can take place between Iran and Iraq, but what can happen in between Iran of today and Iran of tomorrow; and then a third issue, what can be done in order to stop or at least reduce the Iranian involvement in terror. The Iranians are financing and arming the Hezbollah organization in Lebanon, and it is a very serious issue.

400
5/5

MR. WALLACE: Mr. Peres -- Mr. Peres, thanks very much. We appreciate your coming in.

MINISTER PERES: Thank you.

END

פדיון

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט פ ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 8 דפים

סוג בטחוני מל"י

דחיפות מידי אלקו

תאריך/ז"י 17.5.87 19.30

מס' מברק

401

1/8

המשנה

מצב

אמצע - הולידה שלמה.

ב 17 בצהריים התחיל מלחמה השנייה של הולידה. היא שלמה צעקה: 'הילד בלע', המנצח סלם ציין, וממחרת ושהה.

סלם, מחבר אברהם על האיגון עושה, כיני את השיטה הישנה בפניה פולאנד, איבא מין" איתן וסלם. הקד את השיטה הפראמנטיה הנעלה באגד, ההולפה כל החזקה האמונה זהיל העלונה זהחטה פולאנד. קינא אצי ביסלז אטל במחילה הפולאנטיה תיפולומה בשיטה הפחיוול.

בי
מער
מלחמה
מחזיק
דגמן
אזה

ציין אמו שבתאג אברהם רלי השמול נלם פניאל השנה האחרונה צפיה ייבד הפעל נלמו, הסוקינג והמעלם בשלח מלחם שלין הפבר כ. פינט ההילגים בחחום שזה (בסחונ ואמי, טאן VOA) עושהלגם בהקיקה.

הה חתג אטל אצבא אביטל גט הסברה חלחב גמ תפולמ
פ. אלן טהב

ט ו פ ס מ ב ר ק

שגרירות ישראל / וושינגטון

דף 2 מחור 8 דפים

סוג בטחוני

דחופות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

401

שלם חמישה ג'וניקים הגונים אמר:

1. מלכנו העכש של הלל האמנין אי.

2. הגמילה המוצקה בבקיה.

3. הממשל (רצו ציין את הנשאל והצביר המדינה)

4. אלפי היחסים הקבועים, החונקים לאנשים נגד

5. הפעולה להגייציה הנאשנים והמאמצים עם קשים.

ה"מס" הלאחר את חמש אלפי היסודי הנלוו היו הענין
היהנני, הנשאל מנגד אחד, ש לא מטהר לשל פאזורה. (סיון
זהביל אפינד גיג הפגשג אנה הצבצב של היקל
(נענוטיה או הפגיה) ביא אפינד והחלשה.

היא אנאמם אולה פאזג המעלה בחידה ויצור קשונג
אם חבונג בולגה שונג בקונסוס, אז יק אפזג
החור. צין פוקלש בהכחה נלה הסוף, בשל מה.
הניח מניח בולגה בייגן - אולין.

אבי גולין השלם, אולין הגייתס ציין בסוף פביון, הכי
השגרה ש מי הפיג השלבה בילג אהליג היו
שגרה סקטיה. אין זו המטה של הנלחמם אלא של

מ.ר.ק. ס.ס.מ.

שגרירות ישראל / דושינגטון

3 מחור 4 דפים

דיוג בטחוני

דיופוח

הדיר/ד"ח

מ' מברק

401

היום בישיבת, באמצעות מוסדנו שנתנו באור פאקטי,
וקי חמש הדיבור, ההחלטה השל, מולא באור שהדמקריסיה
וביא זהחטה הנחה. יש הנכנסים ~~האליפיו~~ של
הנח בארץ אן הלא אינן ביניהם. במשטרה טאטאנים
החלטה מוסכמת מקבוצה לאחוזי צבאים סגולה,
אן אין הדבר נן בפאקטיסיה. חלל באור שישבוצ
הנחה אור הדבר הנחל.

מנהלה ושדה הנחה בעתיד פביון, (כשם ממשלצו) לאיסאל
על ממשלצוין זממן ישלח.

אנו שישבוצ, בה צד אחוזי 5 למחמה, הדיח הנחל
אבחון בנצירה הנח נמן זהיריאל אור הנח (היהודים)
הנחירה (היהודים) והנחירה (הנחירה) ממשלצו הנחמה. אש
הקלח ממשלצו. הנחירה אסטנטגיה אפכטיא באר.

הוא אור באר אור. אגים אש זממן בא בישראל -
ממשלצו דמקריסיה אור שלי קולל ער לפי קולל אור
בזי דמקריסיה.

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 4 מתוך 8 דפים

סוג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

401

למלך הקלמנטין יס אסטנטיה זשנס. הצלח הישג
 היה הוצג צ'רלס מלכנו. מלכנו זה היגה הצלח
 5:5 ביקינט, ואני מן אשכנז. כעל הכל שמע
 שזה נעשה.

הצלח הכל היה שילי הוצינא- הגדה הוצינא: בלחן
 הוצינא, כל הולי הוצינא, בגמל הכלל חיל
 הוצינא. מלכנו כל הוצינא חיל.

הצלח הכל היה מלכנו. מלכנו מלכנו. מלכנו
 מלכנו מלכנו מלכנו מלכנו מלכנו מלכנו
 מלכנו מלכנו מלכנו מלכנו מלכנו מלכנו
 מלכנו מלכנו מלכנו מלכנו מלכנו מלכנו

כעל צינא מלכנו. מלכנו מלכנו מלכנו
 מלכנו מלכנו מלכנו מלכנו מלכנו מלכנו
 מלכנו מלכנו מלכנו מלכנו מלכנו מלכנו
 מלכנו מלכנו מלכנו מלכנו מלכנו מלכנו

מלכנו מלכנו מלכנו מלכנו מלכנו מלכנו

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 5 מחוד 8 דפים

סוגג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

401

שגרירות ישראל / וושינגטון

1. מעולם לא הסמנו אהבנו אהבנו של אלוהים אמת
2. זה העניין אהבנו אהבנו של עם אמת
3. כשהפנו אהבנו, זה הפנו שהיה ממש.

שיאב זה אינו רק. עינו אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו
העניין אהבנו הפלגניאלי.

יבן העניין אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו
שבת אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו
שבת העניין אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו
אין העניין אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו
אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו
זה עניין אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו
העניין אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו
העניין אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו
כזה העניין אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו
מה פה אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו
שיבן אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו
שבן העניין אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו
חיסין אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו אהבנו

ט ו פ ס מ ב ר ק

שגרירות ישראל / וושינגטון

דף 6 מתוך 8 דפים

סוג בטיחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

401

המאן זא הסכים, או שהגדלש על חבל-אלהיניקני או מחזקה
פאליטיאלי.

כף, אידלשנה, הידענים מלנים זמא יליו אחיו פגיה ביל.
אנינו נאדלש על משלח ידני-פאליטיאלי מלמבר,
שמחיש על אליו השגנון. פגיה ביל גמן אדוים
מגיס'מזיה זמא יליו. זש'ל'ל'מא אר 3 היטלים
(החלטה אלף, ליגו על טלוו היכה ביטלוא) זא יהיה לו
מקום. נל הידול איטלוא, אש'ל'ל' זא ימא היטלני נלוא-
הוא נלוי משלח נפידה, דלמל בטלוו כאסטיסגיה.

כפי שאמר מצביי המדינה, שם המשחק הלא זמא יליו.
השאלה מי ישלח בשמיה. מדובר על 5 הקבוצה במחזק.
אנינו זלעהכ, עויל מעד, שבויה גלל זהלמל אחיו
שמנים יחסים דינ'אומטיל עי ישלח נלמל יחסה זיהוד
אנינו אסובייסני שזל הם נודים נלל, בעלילן השלש
ע'דכ, זעלל ק'דכ שלום עי ישלל. אליו צדק
הכל שלום - הכדלי הימדיני אינ' משלם.

זאו אומדכ אלל דבר זסין. סין אינו (חלמה) מגביש

ט ו פ ס מ ב ר ק

שגרירות ישראל / וושינגטון

דף 7 מתוך 8 דפים

סוג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

401

ואיננו יודעים היכן אנחנו חולמים איתה. כאפי בויטניה יש
 אי חשב הסטנוי אך רהה גאזרי הפאניה יביזא כאפי
 ישנו באופן שיש מרוביה זא חשה באדו.

יש חשד נראה עם הסלביטים. ממהרה ביבו חם שוונרצה
 במשך חשה וחצי לוח שלחו נבטים אדבו אילג בולמא.
 החיגוש בגאסנלסט שווסלביטים הם נעם השואזים שאלה.
 ואחריהם שללויים אלה מה הוליוו מהשקפה בלדיום
 ומה הם מליווה מההשקפה בקלה. האם אנהב נתאשה?

בני היה כיום כזה, ב 37. בעקבה. הסלביטים באו בפי
 אנשים, אלה חזבו לקיסיתלי חשה אה שאל, בפי אגוש
 לבין. הסלביטים אלהים שאל מה אלהיה זעבא פמורלה
 מסכילת שומוארה הבסיסי צנין אהיל בקהילת בולמא.
 אך כשהם אלהים שום נצום גפיקד יאה סעיל.
 אנחנו משיבים שאל נקבה הולמא. צו נאש שאלו
 חתיה שאלו נאלי נחיש עיל. אנחנו מסכימים
 עם ביהה על הבסיס אשלמפא סלביטי. מסכילים
 עם יבדן שאל (ק the water) הולידה, אלו חשויים (may)

שגרירות ישראל / נושיונגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 8 מתוך 8 דפים

סווג בטחוני

דחיות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

401

זהבית אמת ישר.

אם, כמזל, נכון שממרהה שלח אמתוהה ח' ידנים,
אזי הם זה בעקשן מוא זה הבטיח ויגורם. נכנס
אמתוין ביאש פגשו, בביכה האמיתנים, במגלה אמתו
פגיון שונה מולונו נגש כפי זהביתא שלם.

זה ישלח וזה יידן אינן גופי צדקה. הם צדיקים שלם
כמורו. שיאמינו אמרי כבד עבדו צדקוניתו, אן הנדחון העדו
כילת יהיה שלם. אין דבר תשלח ילד בפנינו. זה יגן
אשמוי ח' כמה סבראליה גבוהה גוף העלה אפול
היגד אמת חיים. אלפלא ברהה ולויה הכיו שלח
כוחה הבטחון גבוהה מידי. אן חיים בלחם מלגה
שלם הפלטיקה לקוליה וצדק, לוחכמה, שהיא ילד
חשבה. היא מאלבית אבית.

חזינו ססס שנה אמורה. סבאר, ונדארנו הפעיה הוא זהיל
עם הגרם אמתנים. אולי היגד היגד. אולי אן חיים בלחם
אשנו אינן פקוליה אלא היצמנית חזלה. אן אן זהבית
אן זהבית. עזנו אמתה אן מלכאר בידינו ואבחנו ביל
באולף העד יל היצמנית אשמש לרית זהבית אדכאל חזלה

טובה היג

ה'ן הולית

ט ו פ ס מ ב ר ק

שגרירות ישראל / וושינגטון

דף 1 מתוך 2 דפים

סוג בטיחוני

דחיסות בתול אלקר

תאריך/ז"ח סגור 17/1/87

מס' מברק

המלגה ל נא. יארב

1/2

82

404

אנ: ג'נרל
צא: הקולל, נא. יארב, יועץ המדיני אלף.

צבני סוף דגל כנס א"פאך (175).

א) מנצי המדינה שואף האכילי העיה כפול
הכנס השנה של א"פאך. "היה
אח צבניא:

א) אהמפה העימקית על האונה
האלמיקאית "סטאחט", גאן
העצמאית מחאמה למיחסת אחתה

ב) אסטקט הסמיון בקר הדבאל
אהמיקואט העולה על אחתה
כיום, גאן קיאה לא"פאך
אלטאן וקחט ירה אהמאמח
העצום אשמו על חקולא

סילא החולף;
ג) אועיזה הינאמית, גאן עמיזה
על המהולל החמולא להמחמ
אחיונה באיטלס נעיהת ומהחובה
או (כמילוד דדריהק, מהחובה
למח"קול צבניה רבניה של

יהי מהל גלל מללל מרצסל אהילל למח הסמיה רלמח מללל רל מללל
מבובור מהמ

ט ו פ ס מ ב ר ק

שגרירות ישראל / וושינגטון

דף 2 מתוך 2 דפים

סוג בטיחוני

דחיסות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

2/2
82/404

אנשן ק'אם ועוצה כלא, מתחנה
והמלאים להשקעה דה.

(2) דאסע אן אלא מתחן כה, סיכס א-
עצב מתחן דאלסו להנליא ואן
(שולד) אין אן מתחנים, רכעין
האעציה הילאאעיה; ואן אן פנים
אומ ער מתחנים אן סלחיה
שירצן מתחן דעוה, אן נכאז אן
ור 2 ער מתחן, שפאל, אן יע
צעוה אלעזי העלום הילאאעיה, ונכחיה
אמן דאעציה (אם שפאל), ער שפאל
שמתחן יכחיה אן פועלמיהם (דנהאן
הנאום צין שולד שיוצאם הנאום מתחן
דסנאמיו 1982 נאעט ערציה איהל). אן
חייכים ארחון דנאעט האט אן אכעוה
ק'אם האעציה; קוא לנסה אעטח פן
דא נאעט אן אן מתחן ונכחיה
שפאל ע"ה אראו אן נאעט איהל
אראו שפאל, אן שפאל, אן שפאל
(WELL-REI) איהל, אן שפאל, אן שפאל
דא איהל, אן שפאל, אן שפאל.

403/356/55 $\frac{2}{3}$

AIPAC TO FIGHT LATEST SAUDI ARMS SALE

The Administration is expected to inform Congress shortly of another billion-dollar sale of lethal weapons to Saudi Arabia. It is expected to include 12 to 15 F-15s, hundreds of Maverick air-to-ground missiles and tank improvements.

The sale of these armaments creates the risk of transfer of our high technology weapons to other Middle East combatants and contributes to the Arab arms buildup that forces Israel to upgrade its own arsenal.

- Since 1978 AIPAC has opposed the sale of F-15s to Saudi Arabia as an unwarranted transfer of large numbers of our finest fighter aircraft which posed an unacceptable risk to Israel's security. Nothing has happened to change that view.
- In the 1978 sale, as with the AWACS sale in 1981, the Congress was told these were:
 - (1) vital to the kingdom's security,
 - (2) necessary to assure the supply of oil to the United States and our allies,
and
 - (3) important to encourage the Saudis to play a leadership role in the search for an Arab-Israeli peace.
- Subsequent to both of those major arms sales, the Saudis imposed huge increases in the price of oil -- moves which caused major damage to free

403/356/55 3

world economies and helped bring about double-digit inflation and our disastrous trade deficits.

- The Saudis have done nothing to advance the search for peace, and continue to bankroll the terrorist PLO and Syria.
- The Saudis, by their own word, have declared that their massive arms buildup is for the purpose of fighting Israel, not Iran. The United States must recognize that is the real reason behind the Saudi build-up. Now is the time to stop that arms race.

A constant flow of sophisticated arms to Saudi Arabia and other nations at war with Israel is no substitute for a comprehensive and coordinated arms transfer policy. It was wrong in 1978. It was wrong in 1981. And it is wrong in 1987. This latest sale sets back the search for peace, which is at a critical juncture today. AIPAC unequivocally opposes this arms sale.

✓